

IGLICE

BROJ I GODINA XVIII. | OSIJEK | VELJAČA 2012.

28

NAKON ŠTO SU HRVATI NA REFERENDUMU EU REKLI DA, EVO MIŠLJENJA NAŠIH MATURENATA:

- EU će mladima donijeti nove mogućnosti. Jednim dijelom sam i protiv ulaska, jer su se političari već ranije odrekli naših običaja i vrednota.

- Ulazak u EU neće donijeti ništa pozitivno. Naš dug će se još povećati, a narod osiromašiti. Dostojanstvo smo i ovako već izgubili.

- Samo mediji govore da će nam u toj zajednici biti dobro.

- Dobro je što ulazimo u veliku obitelj kulturnih europskih zemalja. Da nije bilo ulaska, nikada se ne bi otkrile ove krađe i korupcija.

- Cijeloj Europi otvaramo naša prirodna bogatstva i pametno možemo to dobro naplatiti. Sada eure mogu trošiti na Jadranskom moru.

- Mladi su uvijek za nešto novo i nema vraćanja na staro.

str. 34., 35. i 56.

**18 GODINA IGLICA, PONOS HRVATSKE, PJESNIK U ŠKOLI,
ENGLJESKINJA U OSIJEKU, LJUBAV JE U ŠKOLI**

Dragi čitatelji,
ne brinite – odrasli smo i postali zreliji, punoljetni, ali još uvijek s vama. Iskustvom, postajemo samo bolji, šareniji, optimističniji, duhovitiji, baš kako nas volite i kako mi vas volimo. Zato, prelistajte Igllice od prve do osamdesete stranice u cijeloj obitelji. Tema broja je: Biti punoljetan, što se odnosi na mišljenje naših maturanata koji su prvi puta glasovali. Skromno slavimo i našu punoljetnost- 18 godina izlazenja Igllica. Pucamo od ponosa na tu činjenicu. Sve ima svoje dobre i loše strane. Pronjuškajte koje su prednosti, a nedostatke nam oprostite. Još smo vam pripremili: svakodnevnicu Medicinske škole Osijek, predstavili zanimljive učenike, od tamburaša do sportaša. Razgovarali smo s nastavnim i nenastavnim osobljem u školi. Zavirili smo u skrivene kutke i pronašli sretno zaljubljene srednjoškolce. Pišemo i kako živjeti zdravije, odnosno, kako imati ljepše zube. Ništa nije promaknulo našim novinarskim očima i ušima. Znamo da nismo savršeni, jer smo ponovili neke ranije greške, ali odgovorno smo ih prihvatili i naučili lekciju. Tek na greškama se uči. No, dosta klišeja. Režem crvenu mašnu i predstavljam 28. broj Igllica! Uživajte!
“Zbog prestupa se ne trebaš kajati, nego učiniti jedno dobro djelo više.”

F. Nietzsche

P.S. Podrazumijeva se da poslije 18 godina dolaze promjene. Novi urednik, kao i novi ravnatelj - nove ideje.

Vedrana Vujnovac, 35l

18 godina IGLICA

MIA VUKADIN,
bivša urednica Igllica

“Ponosno pozdravljam punoljetnost časopisa s kojim sam i ja dočekala svoju. Danas, kao studentica, bez cenzure mogu reći da su to bile najbolje godine moga života, od jela i pića u knjižnici, „tabu tema“, neprosparanih noći na Lidranu pa sve do onih malih, slatkih, u životu važnih, savjeta jedne, jedine i neponovljive ekipe ‘Iz Knjižnice’. I sve to uz taj famozni strogi režim škole... Što bi se reklo: sve se može kad se hoće.”

U 18 GODINA UREDIO 28 BROJEVA IGLICA DRAGUTIN PODRAZA, PROF.

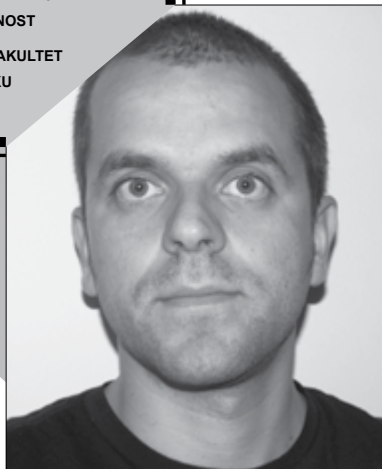

“Školski list je dijete rođeno iz ljubavi. Dugo smo bili u pelenama, puzali, ustajali i padali. Stali smo na nožice i naučili hodati. Nekoliko puta prošli kroz pubertet, lutali. Kao adolescenti, osjećamo se u prostoru, punoljetni smo. Nadam se, bit ćemo i dobri ljudi.”

“Iskrene čestitke Igllicama povodom 18. godišnjice kontinuiranoga izlazenja, uz najljepše pozdrave Uredništvu i njihovu glavnom pokretaču, mojemu dragom profesoru Dragutinu Podrazi. S radošću i nostalgijom prisjećam se vremena u kojem sam, kao

autor tekstova i član Uredništva, davao svoj skroman doprinos osamnaestogodišnjem postojanju našega školskog lista. Lijepo je vidjeti koliko se mijenjao i napredovao od tih prvih koraka pa do svoje punoljetnosti. Neka i sljedećih 18 bude barem jednako uspješno!

DOC. DR. SC. GORAN TANACKOVIĆ FALETAR
ODSJEK ZA HRV. JEZIK I KNJIŽEVNOST
FILOZOFSKI. FAKULTET U OSIJEKU

PROF. DR. SC. RADIVOJE RADIĆ,
DR. MED. PREDSTOJNIK KATEDRE ZA ANATOMIJU U MFO I VODITELJ STUDIJA SESTRINSTVA

“Iskreno čestitam svim članovima uredništva Igllica i mom razredniku, profesoru Dragutinu Podrazi na uspjehu. Drago mi je da Medicinska škola Osijek ima tako zanimljivo školsko glasilo. Žao mi je što ga nije bilo za vrijeme mojega školovanja.”

DRAŽENA VRSELJA, DIPL. OEC., UPRAVITELJICA ODJELA MARKETINGA I PRODAJE HNK

“Redovno u kazalištu čitamo Igllice, jer uvijek pišete o kazališnim predstavama. Hvale je vrijedno što jedna strukovna škola ima tako kvalitetne novine. I za svoje sinove nadem dobre pedagoške savjete i odgovore na tinejdžerska pitanja. Žao mi je što Igllice nisu izlazile kada sam ja bila učenica.”

“Rado uvijek pročitam školski list, jer ima kvalitetan sadržaj i svima je zanimljiv. Kao član Vijeća roditelja i Školskog odbora, mišljenja sam da bi se trebala zadržati praksa očuvanja dobrih stvari u Medicinskoj školi. To znači da Igllice trebaju i dalje izlaziti. Čestitka za 18 godina.”

RODITELJ ZDENKO LUKIĆ

NIKOLA KRALJIK, DR. MED. SPEC. SOC.MED.

“Čestitam i drago mi je da ste opstali i održali se ovih 18 godina. Ako nešto traje 18 godina, to znači da i vrijedi. Žao mi je, kao nekadašnjem učeniku, što u Školskom centru Ruđer Bošković nije bilo takvog lista. Igllice iscrpno obrađuju probleme, vrijeme i ideje školovanja. Želim vam još nekoliko puta po 18 godina trajanja i ovakvu kvalitetu.”

RODITELJ MIRJANA VUJNOVAC

“Doma imam zadnja tri broja Igllica i sva sam tri prelistala. Čitam sve rubrike. Želim znati što se mota po glavama srednjoškolaca da bih razumjela jednu koju imam kod kuće. Još mi je draže čitati, jer je moja kćerka već drugu godinu zaredom urednica. Teme me podsjećaju na moje pubertetske dane. Čestitam na punoljetnosti Igllica i želim još puno novih brojeva, na radost nas roditelja!

TIBOR SANTO, DR. MED.SPEC. SOC.MED.

“Čestitam Igllicama na punoljetnosti. Gotovo jednako toliko sam i ja vanjski suradnik škole i jednako toliko sam se susretao s njima. Uvijek sam bio zadovoljan sadržajem i kvalitetom tekstova. Ono što je po meni posebna vrijednost novina je što se vidi da je to rad zainteresiranih učenika. Oni su autori tekstova, a profesori su samo korigirali i uredili tekstove.”

Državna matura - brojke i savjeti

Koje su novine u odnosu na prošlu godinu?

“ I ove godine, po istom Pravilniku za polaganje ispita državne mature, naši učenici prijavljuju ispite. Do 1. veljače od 156 maturanata, 149 učenika je prijavilo obvezne i željene izborne ispite državne mature (prilog tablica br.1). Za naše maturante je bitno da će maturu polagati po postojećem sustavu.

Znamo da je državna matura uvjet kandidata za upis na visoka učilišta u RH, međutim, ono što je znakovito je da jedna trećina maturanata naše škole zaista i studira na sveučilištima i veleučilištima, uglavnom u vertikalni zdravstva i socijalne skrbi. Neizvjesnost koliko će ovi ispiti državne mature kao dobiveni certifikat vrijediti s ulaskom u EU, učenici naše strukovne škole u većini prijavljuju ispite.

Ima li novina u polaganju strukovne mature?

“ S promjenom vlasti nadležni tvrde da je program strukovne mature već napravljen te ga samo treba implementirati, ako nova vlada tako odluči. Rado ću vam citirati gospodina Gvozdena Flegu (Vjesnik, 19.12.2011.): „ Plan je omogućiti učenicima strukovnih škola da polažu ono što su učili u školi, a na taj bismo način dobili uvide u realne rezultate obrazovanja i objektivnu sliku stanja u školama tog profila. Polaznici strukovnih škola, u postojećem sustavu, polažu neku od matura samo da bi dobili certifikat. Takvo se vrednovanje njihovog znanja ne može smatrati objektivnim, jer testiranje prema programu koji nisu odradili ne može dati realnu i objektivnu sliku njihovog znanja.“

O državnoj maturi i ove godine razgovaramo s profesoricom Zlatom Mihić, ispitnom koordinatoricom u Medicinskoj

Koliko je promjena u izbornim katalozima?

“ Na stranicama Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja www.ncvvo.hr učenici mogu izlistati sve nove kataloge za osnovne i izborne predmete ove godine te dobiti informacije, o npr. traženim književnim djelima za pisanje eseja iz hrvatskoga jezika, upute o korištenju dozvoljenih džepnih računala u predmetima matematika, fizika i kemija, na što treba obratiti pozornost u rješavanju matematičkih zadataka. Važna je i dostupnost svih provedenih ispita u protekle dvije državne mature kao i svih provedenih nacionalnih ispita.

Na kojem portalu učenici mogu dobiti dodatne informacije?

“ Najznačajnija poveznica je i www.postani-student.hr te www.moja.matura.hr na kojima se svakodnevno postavljaju pitanja i pristupnika i svih zainteresiranih u procesu, dok se na poveznici najčešće postavljaju pitanja na stranici www.ncvvo.hr daju i službeni odgovori djelatnika Centra.

Savjetujem učenicima da se ozbiljno pripreme, jer svaki postignuti bod iz svakog predmeta, prenesen na postotnu vrijednost, na jedinstvenoj listi pristu-

školi Osijek. Od uvođenja nacionalnih ispita, dakle pet godina, profesorica najbolje poznaje tu problematiku.

pnika u RH, na svakom od fakulteta znači i po nekoliko prijemnih mjesta.

Što je dosada zabilježeno kao propust u državnoj maturi?

“ Sustavnih ili organizacijskih propusta u našoj Medicinskoj školi Osijek nismo imali. Možemo samo pohvaliti dobru suradnju i maturanata i dežurnih nastavnika u procesu polaganja ispita državne mature. Naši maturanti, i nakon dobivanja svojih rezultata, ozbiljno pristupaju pregledu istih i uz vjerodostojne argumente iskoriste mogućnost žalbe na bodovanje, što, zahvaljujući ažurnosti djelatnika Nacionalnog centra, na vrijeme bude uvaženo.

Zahvalila bih se i mladim djelatnicima na portalu www.postani-student.hr, koji vrlo ažurno rješavaju tehničke probleme maturanata koji im se obrate za informaciju ili ispravak značajnog podatka.

Koliko će godina vrijediti položeni ispiti državne mature, kojeg su naši učenici, odabravši razinu, ove godine prijavili?

“ Na prvom webinaru Državne mature u godini 2011./2012., održanom 27. siječnja 2012. u 12:00 sati, na postavljeno pitanje maturanata o istome, dipl. ing. Goran Sirovatka, ravnatelj NCVVO-a, izjavio je da će sigurno učenicima koji ove godine polože ispite državne mature dvije godine isti vrijediti, ali ulaskom u EU i uz diskrecijsko pravo naših sveučilišta i veleučilišta da o uvažavanju ispita državne mature svake godine sami odlučuju, ne možemo biti sigurni što će se tada tražiti.

Hoće li prva godina studija biti besplatna?

“ Vlada još uvijek nije donijela uredbu o tome, ali novi ministar dr. sc. Željko Jovanović je stava da oni koji redovno izvršavaju svoje obveze na studiju isti ne trebaju plaćati. I prije početka akademske godine, tvrdi se već u ožujku, kada se donesu upisne kvote na sveučilištima, vidjet ćemo i odgovor na postavljeno pitanje.

Što s maturantima koji nisu prijavili ispite državne mature ili u jesenskom roku nisu iskoristili mogućnost popravljavanja negativnih ocjena?

“ Nakon završetka naše strukovne škole i odlaska iz iste, naši maturanti postaju kandidati koji se, u slučaju da se žele prijaviti na ispite državne mature, isključivo obraćaju i komuniciraju s djelatnicima Nacionalnog centra te ostvaruju kao kandidati svoje želje, plativši pri tome svaki ispit po cijeni koju te godine donese Centar. Ove je godine cijena jednog ispita 175 kuna, a o kandidatima se pri Sveučilištu

u Osijeku brine ispitna koordinatorica koju je postavio Centar za tekuću godinu.

Priznaju li se ispiti državne mature u EU ili u nekim drugim državama? Naime, neki naši učenici nastavljaju školovanje u BiH, Srbiji i Mađarskoj.

“ Imam za vas diplomatski odgovor koji glasi: S ulaskom Hrvatske 1. srpnja 2013. godine u EU, vidjet ćemo koliko vrijede naše državne mature, ali ono što je jasno jest da sve zemlje članice EU samostalno određuju politiku i reforme u školstvu koje, priznajmo, nikada nisu gotove.

Do kojeg datuma maturanti imaju pravo i mogućnost prijave studijskih programa i kako odlučiti što studirati?

“ I kada pristignu rezultati na stranice svakog učenika, na poveznici www.postani-student.hr, kandidati do 12. srpnja 2012.godine mogu birati studijske programe, uvažavajući postojanje prijavljenih izbornih ispita koji se na istima traže. Postoje studiji s ranijim rokom prijave, o čemu su maturanti informirani na osobnim stranicama. Ipak, važno je u odluci poredati studijske programe prema vlastitim prioritetima. Treba postaviti na najviše mjesto liste prioriteta (1. mjesto) najpoželjniji studijski program, na kojem smo ostvarili dovoljan broj bodova i iznad smo prijemne crte, jer upisni broj na fakultet pristupnik dobiva samo na taj studij.

Kako se trebaju učenici ponašati na ispitima državne mature?

“ Poštujući Pravilnik o polaganju i članke koji o ponašanju govore, a o kojima su na satima razrednika upoznati, učenici su svjesni toga da pristupnici udaljeni s ispita ne mogu upisati visoko učilište ove akademske godine.

Koliko su roditelji upoznati s procedurom polaganja državne mature?

“ Putem gore navedenih poveznica svaki se građanin može informirati. Roditelji naših maturanata prve su informacije dobili na roditeljskim sastancima početkom školske godine 2011./2012. Svjesna sam velike brige roditelja i obiteljske odluke o tome studirati ili tražiti posao. Većina naših maturanata i nakon svojih planova o stažiranju ipak vidi u polaganju ispita državne mature ulaznicu u svijet cjeloživotnoga obrazovanja.

Svaki je učenik brošuru Prijave ispita državne mature 2011./2012. i prijave za upis na studijske programe dobio u vlasništvo. Tako su i roditelji na brojna pitanja dobili odgovore.

Istaknula bih u navedenoj brošuri Kalendar polaganja ispita koji se, uz Pravilnik, nalazi i na Web stranici naše škole. U ozbiljnom pripremanju naših maturanata, koji to žele, sudjeluju i kolege nastavnici naše škole u pojedinim predmetima. Zahvaljujem se svim sudionicima ovoga procesa.

Maturantima poželimo uspješni završetak školske godine i obranu završnoga rada, jer jedino tako imaju pravo na korak dalje- polaganje odabranih ispita državne mature.

Zlata Mihić, ispitna koordinatorica

MEDICINSKA ŠKOLA OSIJEK 14-060-506 - 1. veljače 2012. GLAVNA TABLICA PRIJAVA ISPITA DRŽAVNE MATURE (ljetni rok)

RAZRED	BR. UČ.	BROJ PRIJAVLJENIH UČENIKA	HRVATSKI JEZIK 2A i 2B V.		ENGLJSKI JEZIK 2B V.		NJEMAČKI JEZIK 2B V.		MATEMATIKA 3B V.	
			A	B	A	B	A	B	A	B
4.S1	33	31	23	8	7	24	0	0	0	31
4.S2	33	31	26	5	9	22	0	0	0	31
4.S3	30	29	22	7	9	13	0	7	0	30
4.F	33	31	31	0	13	16	1	1	13	18
4.LS	27	27	21	6	9	12	1	5	1	26
UKUPNO	156	149	123	26	47	87	2	13	14	135

IZBORNI PREDMETI NA DRŽAVNOJ Maturi 2012. (ljetni rok)

RAZRED	POLITIKA I GOSPODARSTVO 3I.V.	FIZIKA 1. VL.	POVIJEST 4. VL.	BIOLOGIJA 5. VL.	PSIHOLOGIJA 6. VL.	KEMIJA 8. VL.	INFORMATIKA 11. VL.	SOCIOLOGIJA 12. VL.	VJERONAUK 12. VL.
4.s1	0	2	1	10	3	1	0	0	0
4.s2	3	2	2	7	4	3	0	1	1
4.s3	1	5	1	7	8	4	1	0	0
4.f	1	5	1	27	5	22	0	0	0
4.ls	1	11	2	21	3	19	2	0	0
UKUPNO	6	25	7	72	23	49	3	1	1

Hrvatska je rekla DA

Još uvijek, kao i u cijeloj Europi, postoje euroskeptici i eurofilii. Navodimo osnovne premise i jednih i drugih, a vi zaključak donesite sami.

EUROSKEPTICI

Malo sutra! Kako je moguće da netko ozbiljnoga i, nadasve, poštenoga lica može reći da je svrha pridruživanja mir, sloboda, sigurnost, blagostanje? Očigledno, smatraju da smo manje inteligentni.

Da smo mi pametni i sposobni, onda bi stvorili državu u kojoj bi svatko želio živjeti. U njoj biste sretili ljude s osmijehom na licu, državu kojom bi se ponosili zbog nas samih, a ne zbog nekih političara, odnosno klizača niz ledene padine.

Sloboda?

Ove ćemo riječi moći upotrijebiti u Baretovoj pjesmi Put ka sreći, a ti će novi izmijenjeni stihovi glasiti: Gdje je nestala sloboda, gdje se skriva ona?

Zahvaljujući ljudima koji su naš Ustav pretvorili u radnu bilježnicu, po kojoj se stalno piše i briše, tek ćemo sada moći osjetiti što znači biti član EU. Osjetit ćemo što znači biti nemoćan, dok naši narodni zastupnici donose zakon za

OSNOVNO PITANJE EUROSKEPTIKA:
Nemamo li mi već sve ovo u našoj maloj, mirnoj, slobodnoj i sigurnoj zemlji ili trebamo biti još manji, slobodniji, mirniji i sigurniji?

OSNOVNI ODGOVOR EUROFILO:
Europa će se uvjeriti da smo zaslužili vratiti se kući i da će od Hrvatske sutra svi profitirati.

zakonom i govore: „Morali smo to izglasati, jer to je propis EU.“

Sigurnost?

Jamči li nam tko zaštićenost od međunarodnog kriminala i terorizma? Hoćemo li imati

jednak pristup pravosuđu i poštivanju njegovih temeljnih prava? Sve je to mrtvo slovo na papiru, jer i u EU se redovito javlja i teror, a policija se okrutno obračunava s onima koji ne vjeruju u takvu demokraciju.

Mir?

Primjećujete li da su vodeće članice EU dom bile kolonijalne sile i da su sve svoje kolonije osvojile ratom? Sve što su oružjem dobile, oružjem su i izgubile. Možda bogati sada na miran način traže kolonije...? Mir u budućnosti može biti ugrožen zbog borbe za pitku vodu, a mi je imamo.

Blagostanje?

Eurozona je na rubu nove recesije, a možda i raspada. Prognozirani gospodarski rast, čak i najuspješnijih europskih država, poput Njemačke, manji je od 1 %. Što ćemo mi ovdje, jesmo li mi veća sila od Njemačke?

Evo malo crne statistike: do kraja ove godine svaki četvrti radno sposobni Španjolac mogao bi biti nezaposlen, svaki peti Grk živjet će ispod granice siromaštva, a svaki osmi Portugalac (u dobi ispod 35 godina) razmišlja o napuštanju svoje domovine.

EUROFILO

Kako je Republika Hrvatska oduvijek bila dio Europe, mi smatramo da će nam ulazak u EU donijeti bitno novoga. EU će doprinijeti izlasku iz sveopće krize. Ulazak ne bi trebao biti cilj sam po sebi, već izraz da smo orijentirani prema europskim vrijednostima. Hrvatski će građani moći uživati u slobodnom kretanju kapitala, rada i ljudi.

Sloboda!

Unutar jedinstvenoga europskoga tržišta, ljudi, roba, usluge i novac kreću se slobodno kao unutar jedne zemlje. Putujemo kako želimo unutar njenih granica radi posla ili vlastitog užitka.

Daje se sloboda svim studentima koji žele studirati na stranim sveučilištima, svima koji se žele zaposliti u državama EU, svima koji žele lakše putovati bez putovnice, ali s važećom osobnom iskaznicom. Također, hrvatski će jezik postati jedan od službenih jezika u EU.

Sigurnost!

Kako bi iskoristili sve pogodnosti koje nam EU pruža, ljudi moraju živjeti i raditi zaštićeni i sigurni, moraju biti zaštićeni od međunarodnog kriminala i terorizma. S praktične strane, nacionalne policijske snage više surađuju.

Politika ljudskih prava EU usredotočena je na politički, ekonomski, socijalni i kulturni segment. Također, uključuje i borbu protiv diskriminacije, odnosno rasizma.

Mir!

Tijekom prošlog stoljeća svjedoci smo dva velika rata i trećeg, Domovinskog. Iako EU nije država, u njoj vladaju mir i blagostanje na prvom mjestu. Postoje zajedničke obrambene snage, a članice međusobno ne mogu ratovati.

Blagostanje!

Mnogi čimbenici utječu na način na koji razmišljamo o sebi i procjenjujemo kvalitetu svog života. Moramo razmišljati i o onim objektivnim čimbenicima, primjerice, koliko zarađujemo i što si možemo priuštiti. Iako u svim zemljama nije viši standard, sve su zemlje poslije ulaska napredovale.

Osnovni odgovor eurofila: Europa će se uvjeriti da smo zaslužili vratiti se kući i da će od Hrvatske sutra svi profitirati.

ŠTO NAŠI UČENICI I PROFESORI MISLE O EU:

MAJA UREMOVIĆ, 2.S2:

- Mislim da je jako dobro što će Republika Hrvatska ući u Eurospku uniju zato što ćemo mi mladi imati veću šansu za bolje obrazovanje i posao. Ukinut će se granice, a to znači veća mogućnost i sloboda kretanja. Iako se vrijeme ulaska u Eurospku uniju bliži, mislim da bi Hrvatska trebala pričekati barem još dvije do tri godine.

EMA PETRAK, 1.LA:

- Smatram da Hrvatska ne bi trebala ulaziti u Eurospku uniju zbog toga što je Hrvatska kroz svoju povijest previše ovisila o drugima. Danas se Hrvatska potpuno osamostalila, a ulaskom u Eu opet će pasti pod vlast jačega. Time bi mogla izgubiti dio svoga identiteta.

INES ŠAJKUNOVIĆ, 2.L:

- Ne slažem se s ulaskom Hrvatske u Eurospku uniju. Mislim da je to jako loša ideja, jer ćemo pasti na još manje plaće. Nisu riješena neka, za nas, važna pitanja, kao što je rad u zdravstvenoj struci. Europa traži obrazovane ljude, a školovanje na fakultetima košta. Ovako nespremni ulazimo u EU za koju smo lak zalogaj.

DINO JUKA, 2.S3:

- Zar ne vide svi da se EU raspada i da je zajednička valuta euro u krizi? Čemu onda ulazak u takvu jednu organizaciju? Cijenimo svi našu kunu u koju bi sutra još više trebali vjerovati. A što ako nam, ipak, na kraju zabrane kolinje i pečenje rakije na tradicionalan način?

CECILIJA RANOGAJAC, 4.S2

- Ja sam za EU zato što mislim da nam ne može biti lošije nego što je sada. Za našu zdravstvenu struku bit će svakako bolje, jer zdravstvenih djelatnika u Europi treba, a i veća su primanja. Moja buduća profesija u Europi je cijenjena više nego u Hrvatskoj.

LUKA KUNŠTEK, 4.S2

- Protiv sam EU zato što se kroz stoljeća borimo za samostalnost, a sada želimo ući u asocijaciju koja će nam i dalje naređivati što ćemo i kako raditi. Tako možemo izgubiti svoje dostojanstvo. Trebamo samo sami zasukati rukave i upotrijebiti svoju pamet.

LJANA ERŠEK, BACC. MED. TEH.

- Hrvatska treba pristupiti Eurospkoj uniji, a kao prednost toga vidim to što će mladi imati veću mogućnost dobiti posao prema svojem stupnju obrazovanja. Više će se poštivati državni zakoni. Mislim da je Hrvatska spremna za ulazak u Europu, ali još treba učiti o nekim stvarima, kao što su odgovornost i ljubaznost.

NADA GRUJIĆ TOMAS, PEDAGOGINJA:

- O ulasku u EU ne mislim više. Netko drugi je odlučio za mene. Uvijek sam mislila da možemo i sami, jer smo nagrađeni savršenom zemljom za život. Neće se nama dogoditi ništa što nam se ne bi dogodilo i bez EU. Ono čemu se nadam je veće poštivanje zakona u svakom području života. Pribojavam se da ćemo izgubiti svoju tradiciju, svoja vjerovanja i vrijednosti... Naravno da smo spremni. Pitanje je je li Europa spremna za nas?

MONIKA ŠIMEK, PSIHOLGINJA:

- U Eurospkoj uniji bit će nam teško – a bez nje još teže, misao je koju sam davno čula. Tada je naša država bila još daleko od ulaska u EU pa nisam pridavala velikog značaja tim riječima. Mi bismo trebali ući u nešto, za što se točno zna hoće li opstati ili ne. U prijašnjim godinama nismo trebali biti tako popustljivi prema svemu što je Unija tražila od nas, npr. ZERP. Kao mala država nećemo doći do izražaja u EU. Ulazak u EU će omogućiti mladima školovanje po cijeloj Europi. Morat ćemo se prilagoditi visokim EU standardima u pravosuđu, administraciji... što neće biti loše. Neke stvari će se mijenjati „u hodu“ kada budemo punopravni članovi Unije.

SANJA ZEC, TETA IZ KANTINE:

- U potpunosti sam za ulazak Hrvatske u EU i o tome mislim sve najbolje. Danas je mladima jako teško pronaći posao u struci, a u Europi ima veće šanse za njih. Također mislim da je Hrvatska u potpunosti spremna za ulazak u EU. Europa je ekonomska zajednica pa nam se pruža mogućnost da svoje kvalitetne proizvode i dobre brendove tamo i unovčimo.

Biti punoljetan

Skica za jedan curriculum vitae

Prava zima i pravi snijeg. Zaleđene rijeke. Za šest dana, bit ću punoljetna.

„Ovo je dan što ga učini Gospodin: Kličimo i radujemo se u njemu.“

Psalam, 118

DOLAZI PROLJEĆE.

Poneki dani sve su dulji i svjetliji, vedriji, i proleće u tračanju i kavama. Bilo kako bilo, neki su pronašli ljubav. Sve nas čeka dan kada ćemo zauvijek napustiti crvenu školu.

Nema više zbunjenih prvašića na pragu, u holu sve ozbiljni mladi ljudi, odrasli i usput sazreli. I opet slušamo riječi: U školu ulaze djeca, a iz nje odlaze ljudi.

Pogledam se u ogledalo i ostajem iznenađena: umjesto djevojčice, gleda me nova osoba puna zagonetki. Polako odrastam. Divim se dani- ma koje nam Bog daruje.

BEZ OGRANIČENJA

Ne gledamo se i na nas ne gledaju kao djecu. Nestaju ograničenja. Roditelji tolerantniji prema našim mušicima. Najstariji u školi. Izlazimo na izbore, referendume, vozimo vlastite automobile. Samo neke bogate prijateljice.

Napokon svoja sloboda, dosta neslobode. Kao da imamo cijeli svijet pod svojim nogama.

Vjerujemo da znamo sve o životu, vjerujemo u punoljetnost, vjerujemo u ono što nam godine donose. Tražimo sebe.

Ne obraćamo previše pažnje na dosadne savjete starijih.

Nećemo živjeti dovoljno dugo da bi sami napravili sve greške. Malo po malo, otkrivamo prave vrijednosti.

NOVI IZAZOVI

Odzvonilo nam je. Prijava ispita su završile. Valjalo bi prihvatiti se knjige.

Vrijeme je velikih odluka, a

mi znamo da ništa ne znamo pa se pitamo jesmo li realno procijenili svoje sposobnosti?

Trebamo iskoristiti vrijeme da se ne žalimo kako nismo imali vremena.

Raspored postaje sve gušći, državna matura je pred nama. Svi uzbuđeno očekujemo nove izazove. Doza neizvjesnosti. Na koji ćemo fakultet upasti?

PAMTIM SAMO SRETNE DANE

Dijelili smo suze, smijeh, radost i tugu. Maštali i strahovali na putu odrastanja i sazrijevanja. Ovo je zadnja godina. Treba nam svima ostati u sjećanju. Još maturalna večer, jedno polugodište, državna matura pa slijedi oproštaj s famoznim kliznim rasporedom, s tetom iz kantine, zanimljivim vježbama i svakodnevnim kavama. Uživali smo u diskusijama o svemu i svačemu. Dosada nismo imali vremena za dosadu. Sada nas čeka stvarni život i manje zabave. Jednoga dana svatko će se osvrnuti iza sebe i, daobog, biti zadovoljan.

Bilo kako bilo, ostaje nam svijet prepun uspomena koji se ne može srušiti. Pamtim i ugođaje i događaje. Pronalazimo vlastite originalnosti. Punoljetni žive u stvarnosti, svjesni spektra životnih boja. Optimisti su osuđeni na uspjeh.

Sretno nam bilo!

Naš Ponos Hrvatske

Petnaestogodišnji Kristian Mijoč, učenik Medicinske škole Osijek, primio je priznanje Ponos Hrvatske za 2011. godinu. Iako smo svi znali što je Kristian učinio, obradovali smo se tom priznanju.

„Iz Normanaca, sela nedaleko Osijeka, išao sam na kazališnu predstavu.“, govori Kristian. „Čekajući vlak, koji je izdaleka dolazio, vidio sam dvoje starih ljudi kako se žure preko prijelaza. Oboje su pali, a vlak je nailazio. Istoga trenutka moja kolegica Matea Pranješ iz Trgovačke škole, također dobitnica ovoga priznanja, i ja potrčali smo prema ljudima. Baku smo podigli i prenijeli do perona, a djed je ostao na pruzi. Vikali smo da se podigne, ali nije mogao. U zadnji trenutak, ispred vlaka, uspio sam ga podići. Kada je vlak stao, poslije naglog kočenja, konduktar je izašao i

uplašeno pitao: Koga je vlak ubio? Mi smo već tada baki i djedu penjali u vlak. Do Osijeka nisu vjerovali da su živi. Zahvalili su se.“

Kristian do danas nije saznao tko ga je prijavio, ali brzo su mu novinari pokucali na vrata.

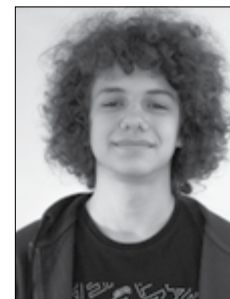
Za nagradu je dobio staklenu statueta Srce na dlanu i knjigu Ponos Hrvatske u kojoj su zabilježeni raniji dobitnici. Statueta je simbol srca na dlanu kojeg heroji daruju drugima.

„U Zagrebu sam se odlično proveo. Bili smo smješteni u Hotelu Porin. Sve je bilo besplatno. Prije izlaska na pozornicu uhvatila me je velika trema, ali sam svakako znao da moram pozdraviti svoju Medicinsku školu. Nisam imao fotoaparat da to sve zabilježim, ali slikali su nas tisuću puta pa ću slike dobiti, naravno, za školski list.“

Iako je Kristian dočekan u školi kao veliki heroj, on i dalje ostaje skroman učenik prvoga razreda fizioterapeuskoga smjera. Njegov humani postupak najbolji je dokaz da je izabrao dobro zanimanje.

Što o Kristianu misle učenici njegovoga razreda:

Marko Žilić

- Kristian je čudan, ali hrabar i dobar prijatelj. Ne mogu si točno vizualno zamisliti koliko je vlak bio blizu, tako da ne znam što bih ja učinio u toj situaciji. Takve se odluke donose na licu mjesta. U svakom slučaju bilo bi me frka.

Melissa Maršal

- Kristian je super! Naš je heroj razreda. Svi smo mu u razredu pljeskali. Djevojka koja je bila s njim, i pomogla unesrećenima, također zaslužuje pohvalu. Definitivno, za takvo što treba biti hrabar.

Monika Hrvat

- Kristian je skroman, jer još uvijek nije svjestan kakvo je veliko djelo učinio. Malo mi je glupo što se ti ljudi nisu kasnije javili i barem zahvalili. Možda u tom trenutku nisi ni bili svjesni što se dogodilo. Iskreno, ne bih znala što bih u toj situaciji učinila.

Dejana Trifunović

- Kristian je super prijatelj. Posebno mi se sviđa njegova skroz otkačena frizura. Svojim hrabrim činom proslavio je našu školu. Bilo mi je drago što je pri dodjeli nagrade spomenuo i svoju Medicinsku školu i nas, razredne kolege.

Hrvatski kol(O)s(i)jek

In medias res

NADA- NOVA VLADA

Pjesmuljak vinkovačke Colonie *Svijet voli pobjednike* ne pjeva i ne pleše predizborno društvo.

Pjeva ju nova vlast, jer je imala najlakšu zadaću. Dovoljno je bilo samo pričekati izbore.

Promjena vlasti znači promjenu samoga sebe, svoje svijesti, poimanje prirode i društva. Globalno i lokalno najteža zadaća, jer je uvijek točna tvrdnja da imamo vlast kakvu i zaslužujemo. A Milanović je i rekao: *Ako uspijemo, to je naša pobjeda. Ako ne uspijemo, za to smo svi krivi.* Zabrinjavajuće su naznake novih problema u koaliciji vladajućih stranaka iz starih razloga. Zbog podjele vlastodržnog kolača, kako se u narodu voli reći- zbog fotelja, stvarno se nećemo pomaknuti ni za milimetar.

MLADOST NIJE NA PRODAJU

Iako je bio slab odaziv na referendum o ulasku u EU, i iako su uglavnom glasovali umirovljenici, jasna je odluka hrvatskih građana.

Sada je i zadnjem Hrvatu jasno da EU sama po sebi nije raj na zemlji i da tamo ne teče nikome med i mlijeko. Treba što prije zasukat rukave, naraditi se i izboriti se za sve sam.

Zastrašujuća je činjenica što je sve Hrvatska dosada (ras)prodala. Europa se služila korisnim trikovima kako bi dobila poslušnu Hrvatsku, pod izlikom da stalno treba izgradivati odnose.

A mi smo se pitali, dok su kupovali naše banke i hotele, kako zaštititi kobase, dingač ili ličku kapu.

Pametni se uvijek pitaju: gdje vidimo budućnost? To je odgovor za milijun dolara. Neki euroskeptici pucaju iz teške artiljerije, jer vide Hrvatsku kao konzervativnu zemlju i danas, sutra će sve biti prekasno.

Ono što europski kapitalisti nisu kupili i što nitko nikada ne može kupiti, naš je najveći hrvatski brend, naš talent, naše ideje, naša pamet, znanje i kreativnost. Ne moramo se svima sviđati. Mladost nije na prodaju. Sve ima svoju cijenu, ali

Hrvatski mozak se ne može zakočiti, bez obzira koliko se on mjerio na kilograme. Hrvatska nije lutrija na kojoj se slučajno zarađuje. Europa mora znati: Hrvati su *face!* Samo da među nama ne bude jabuke razдора.

OBRAZOVANJE

Kao maturant, naslušao sam se i proživio reforme. A tek moji

profesori! Kakvo rasterećenje, kakav moderniji školski sustav? Najvažnije je mladima poslije obrazovanja dati posao. Poslije Španjolske, imamo najviše mladih, obrazovanih nezaposlenih ljudi.

Treba konačno postati važno tko što zna, a ne tko koga zna. To je jezivo kod nas u Osijeku, toliko je *barba i stričeva*. Od toga nama mladima *buba sve u glavi*.

SPORT

Bez obzira na stanje društvene svijesti, kroz povijest je uvijek vrijedila ona rimska da je narodu potrebno kruha i igara. Te igre vrlo lako postanu važnije od života. To najbolje znaju naši političari.

Oni su fah majstori za slikanje sa najsportašima, a još više kada treba ići na europska i svjetska prvenstva. Svježi primjer završenog europskog prvenstva to demantira i lako može ogoliti činjenicu da ih nismo vidjeli u Srbiji na europskom prvenstvu u rukometu. Tamo su mogli vidjeti debelu zabludu da su naši susjedi odmakli od 1991. i od ideje zbog koje su nam palili, rušili kuće, tjerali i ubijali ljude. Osim klasičnih parola o ubijanju i klanju i serviranju istih uz salatu, saznali smo da mi Hrvati imamo i brata, jer se orilo dvoranama: *Ubij Hrvata da Šiptar nema brata*. U sačekušama naši navijači jedva su izvukli živu glavu, pod kišom kamenja, pikado strelica, a bogme i sjekira.

Tamo daleko... neka ostane tamo daleko.

Svi zaslužujemo bolje. I ja bih se sutra odrekao ovog teksta, ali ne i hrvatskog dostojanstva.

VREMENSKE (NE)PRILIKE

Uzimi pao snijeg i iznenadio neke Hrvate. Nije ga bilo tri-deset godina. I nas u Europi nije bilo dugo. Što će nas tek tamo iznenaditi? Nekima se to ipak učinilo smiješnim, tako Seka i Braco kulturno komuniciraju sa svojim građanima. A šesto njih završilo na traumama.

Mi smo u Osijeku naviknuti na snijeg i svatko čisti ispred svoga praga. Ali, zamrznule se Drava i Dunav i trebaju nam mađarski ledolomci jer nemamo svoje. Koliko su maznuli zločesti dečki iz Remetinca, mogli smo razbijati led po cijeloj Europi. Da sam ovaj papir ostavio praznim, možda bi bolje bilo, jer ako bude sve po starom, *uzalud nam trud, svirači*.

Svejedno, ja sam mlad i buntovan rocker u duši, uvijek *rockam* po svom.

Rezultati zapaženi i hvaljeni

SVE JE DOBRO KADA
JEDNOM STIGNEŠ
NA LIDRANO

Državnu smotru Lidrano 2011. godine, kao i prošle godine, udomaćio je najstariji grad naše obale, Šibenik. Kreativne dušice iz Lijepe naše, ispunjene originalnom vrijednošću, gledali smo i slušali u elitnom društvu državnog povjerenstva Smotre.

Iako nema proglašenja najboljih, svi se Lidranovci osjećaju bitno. Klap-klap za njih.

Članovi prosudbenih povjerenstava susreli su se s potpuno novom ekipom Medicinara.

Ekipa je mala, ali naslušala se tome obrnuto proporcionalnih pohvala (za loše matematičare – velikih pohvala). Naše mlade snage oduševljene su prvim, ali ne i posljednjim, nadamo se, prisustvovanjem Smotri. Hvala našim mentorima na strpljivosti i dobroj volji te gubljenju živaca.

Sve je dobro kada jednom sti-

gneš na Lidrano.

Rezultati su najbitniji. Nije bitno kako si počeo, već kako si završio. A naši su rezultati još jednom u nizu bili zapaženi i hvaljeni.

RIJEKA OD ZLATA

Dvorana hotela Solaris bila je glavno mjesto zbivanja. U njoj smo vidjeli lica urednika školskih listova, autora novinarskih i literarnih radova, filmskih i video radova, radijskih emisija. Poslušana je i naša radijska emisija – Rijeka od zlata. Za emisiju zasluge nose Marinela Pilj iz 1.f razreda koja je emisiju snimila i montirala te Martina Tutić iz 1.s1 čiji glas u njoj slušamo. Mentorica im je bila profesorica Marina Pilj Tomić. Martina je kao radijska novinarka intervjuirala našu mladu pjesnikinju Klaru Đurinski iz 1.s1 razreda, koju još jednom pohvaljujemo na objavljenim zbiricama pjesama.

Djevojke, hvala vam što ste dokazale da poezija nije prošlost!

Radijska ekipa na Lidranu: Marina, Martina i Marinela

TAKO MLADI, A
NAJSTARIJI

Naše Iglice ove godine postaju punoljetne, a na Lidranu nam je profesor Srećko Listeš, *alfa i omega* za procjenu školskih listova, rekao kako su Iglice najstariji školski list na Smotri.

Ohrabrena tom činjenicom, pomogla sam profesoru u prezentaciji 15 najboljih srednjoškolskih listova. Tako su se svi mogli uvjeriti da su uz jaku konkurenciju naše Iglice doista hvaljene.

Pa, svaka čast profesore Podriza što ste ove godine podizali Iglice do tako visoke državne razine. I autorica ovoga teksta, moja malenkost, po prvi je puta pozvana na Smotru, kao nasljednica prethodnih urednika i urednica. Nadam se, ne i zadnji put, jer, uz profesora, već imam nove ideje za sljedeći broj.

Lidrano je smotra zanimljivih ljudi, zanimljivih događaja, na koju god stranu se okrenete. Za-

hvaćeni vrtlogom kreativnosti, gledali smo i slušali najbolje i najzanimljivije literarne i dramske uratke, listali najbolje i najzanimljivije školske listove.

Šetali smo plažom, na kojoj susrećemo sve više španjolskih turističkih vizura, divili se našem moru i slušali pokušaje pjevanja noćnih trubadura. Čak smo imali i nazovimo privatni party, dolje u disku hotela, zajedno s ekipom Građevinske škole i Klasične gimnazije.

Ukupno 72 sata Lidrana - nije dan trenutak uzaludno potrošen.

Medicinarima koji nastavljaju tradiciju naše nazočnosti na Lidranu, poželimo što bolji originalniji izričaj tako da dogodi-ne na idućoj Smotri ekipa bude brojnija.

Nadamo se da će tako i biti, poznavajući vrijedne profesore iz Aktiva hrvatskoga jezika i naše učenike uvijek spremne na dokazivanje.

Glavni urednici Iglica: Vedrana i Drago

Neki novi život

• Zašto ste ranije otišli u mirovinu, a mogli ste, po godinama, još raditi?

- Zato što sam se umorila.

• Mirovina je odličan početak za...?

- Neki novi život.

• Kako izgleda jedan vaš umirovljenički dan?

Savršenost umirovljeničkog dana je u tome što je sve što radim određeno „mojim vlastitim satom“ i izborom. Nema previše nužnih vremenskih ni sadržajnih ograničenja. Pravo carstvo slobode!

MALO O ŠKOLI...

• Kakvo je vaše iskustvo rada u Medicinskoj školi?

- U Medicinskoj školi imala sam iskustvo otvorenosti škole za sve kreativne zamisli i iskustvo ugodnoga i opuštenoga druženja u kolektivu. Posebno petkom poslije podne.

• Što najviše pamтите u radu s učenicima?

- Njihovu iskrenost u odgovorima, komentarima i diskusijama.

• Što mislite o današnjim mladima i facebook generaciji?

- Suvremena tehnika im omogućuje brzo povezivanje, što je dobra prilika za moguću globalnu solidarnost. A općenito mi ih je žao zato što gotovo sve svoje snage moraju utrošiti na „borbu za održanje“, konkurentnost na tržištu rada. Poniženja donosi okrutni kapitalizam.

• Da možete, što biste zauvijek promijenili u hrvatskom školstvu?

- Smanjila bih normu nastavnicima i učenicima.

O KREATIVNOSTI...

• Imate li nekakav hobi?

- Ako čitanje i slikanje uvrstim u hobi, onda imam ta dva hobija.

• Od djelatnika škole, za oproštaj, dobili ste slikarski štafelaj, boje,

Sasvim logično, u 65 godina postojanja Medicinske škole Osijek, bilo je odličnih profesora. Jedna od najzapaamljivijih, najduhovitijih i najzanimljivijih je profesorica Ana Ilić. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu filozofiju i sociologiju, a u našoj školi predavala je predmete etiku i politiku i gospodarstvo. Odlučila je, a mogla je još raditi, otići u zasluženu mirovinu

kistove, kutu i češir ala Toulouse Lautrec. Odakle ljubav za slikarstvo?

- Dar mi je jako drag. Slikam, a ljubav za slikarstvo mi je prirodna.

• U školi ima nekoliko vaših slika, uglavnom biblijskih motiva. Možemo li očekivati izložbu?

- Možete očekivati. Nadam se.

• Jeste li vi neotkriveni slikarski talent?

- Da, možda, ali ja se ni ne trudim previše izaći iz skrivenosti. Nekako zazirem od javnosti.

• Volite životinje, koje biste od njih prijavili u imovinsku karticu?

- Imovinska kartica prosvjetnih

djelatnika? To je neki vic?! Moje mace nemaju tržišnu vrijednost!

• Jesu li one, za razliku od političara, najnesebičnija stvorenja na svijetu?

- Mislim da životinje ne mogu imati ta ljudska svojstva. Kod njih me najviše fascinira povjerenje koje pokazuju prema čovjeku.

MALA FILOZOFSKA PITANJA...

• Što vas u životu čini sretnom, a što vas razočarava?

- Sretnom me čini svaka gesta koja izbjavlja život bilo kojeg bića iz neke patnje. Razočarava me suprotno.

• Što su neostvarene želje?

- Neostvarene želje su naše najljepše zamisli.

• Što vas može oboriti s nogu?

- Ljudska dobrota.

• Mogu li muškarac i žena biti prijatelji?

- Mogu, u djetinjstvu i u starosti.

• Treba li muškarac imponirati intelektom ili izgledom?

- Intelektom, zato što on oblikuje izgled. Kao što je izvrsno rekao Camus, da mi nakon tridesete poprimamo lice naših istina.

• Što da radi žena, ako otkrije da je puno pametnija od muškarca?

- Mora pronaći sebi ravnoga, jer će inače biti „vječna učiteljica“.

• Da ste vi urednica Igljica, s kim biste napravili intervju?

- Intervjuirala bih i nenastavno osoblje te učenike koji se ni po čemu posebno ne ističu.

• Kako ste preživjeli ovaj intervju, jeste li na sva pitanja iskreno odgovorili?

- Iako su mi pitanja bila teška, na sva sam odgovorila iskreno.

Najljepše želje u budućnosti žele vam učenici i djelatnici Medicinske škole, a posebno uredništvo Igljica. Uživate u novom životu.

Nema brzog obrazovanja

Kao i svake godine, na pitanja učenika odgovara ravnateljica škole dr. sc. Nada Prlić.

■ Što mislite o ideji da se ocjene na kraju prvoga polugodišta ne zaključuju?

- Uspješnost učenika treba trajno pratiti i svako postignuće prema zadanim elementima i kriterijima ocijeniti. Učenik i roditelj trebaju imati povratnu informaciju na kraju obrazovnog razdoblja sa zaključivanjem i bez zaključivanja ocjena.

U našoj se školi još uvijek održavaju informativne sjednice, što držim dobrim, jer razredna vijeća raspravljaju o poteškoćama i donose odluke što učiniti i kako pomoći pojedinim učenicima. Zaključivanje ocjena na polugodištu „neće spasiti“ profesore.

■ Tri škole u Hrvatskoj su uvele e-imenike. Što mislite o tome i kako bi e-imenici mogli funkcionirati u našoj školi?

- Tehnika i tehnologija je danas sastavni dio života i treba služiti ljudima te će i e-imenici „učiti“ u škole. Kako će funkcionirati u našoj školi? Dobro je pitanje, ali bit će dosta problema u realizaciji. Uzmite, npr., ove godine imamo 49 vanjskih suradnika.

I u Pravilniku o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi, članak 14. Prava i obveze roditelja, piše: „Roditelj je dužan redovito dolaziti na roditeljske sastanke i individualne informativne razgovore s razrednikom...ima pravo zatražiti individualni informativni razgovor s predmetnim nastavnikom“. Mislim da je korisnije da roditelj dođe u školu, „vidi i čuje“ da mu je dijete uspješno ili ima poteškoća koje se e-mail komunikacijama ne mogu rješavati.

Učenik ne mora roditelju dati zaporku i on neće imati uvid u njegove ocjene. U nikakav e-imenik se ne može zapisati „ono“ što se ponekad treba i može reći. Kada budemo morali imati e-imenike, funkcionirat će kao i sve u našoj školi.

■ Znamo da poznajete školovanje zdravstvenih djelatnika u Europi. Recite nam nešto o tome, a posebno kolika je razlika između Europe i nas.

- Razlike u školovanju sestara u pojedinim zemljama moramo tumačiti i u okviru kulture i sustava vrijednosti u kojem pojedinac živi i u odnosu na ciljeve, očekivanja, standarde.

Obrazovanje medicinskih sestara danas je odraz mogućnosti RH. Obrazovni program prema kojem će se obrazovati naši učenici (koji sada pohađaju drugi razred) od 2012. godine ima ishode učenja i nastavni plan koji je određen ranijim dokumentima (Bolonjska deklaracija 1999., Minhenska deklaracija (SZO) 2000., Lisabonska deklaracija 2000., Kopenhavska deklaracija 2002., Maastrichtska deklaracija 2004., Direktiva 2005/36/EZ, Helsinska deklaracija 2006. i Europski kvalifikacijski okvir).

Zatvaranje poglavlja 3, uvjetovano je usklađivanjem reguliranih profesija Direktiva 2005/36/EZ među kojima je i medicinska sestra. Direktiva postavlja temeljne uvjete: najmanje deset godina općeg obrazovanja, tri godine stručnog obrazovanja kroz 4600 sati. Zadani su i predmeti, tako da je radna skupina uz svo zalaganje za opće predmete (hrvatski jezik, strani jezik i matematika) bila neuspješna.

Učenika ne možemo više opteretiti nastavom. Još uvijek se nadam kako će u 4600 sati biti i sati učenja – individualnoga rada te da će jezgrovni kurikulum odrediti sate hrvatskog, stranog jezika i matematike kroz sve godine obrazovanja i time omogućiti učenicima ravnopravno polaganje ispita državne mature i upis na studij. Trajanje općeg - obveznog obrazovanja je glavna razlika između zemalja. Hrvatska ima najkraće obvezno obrazovanje – 8 godina. Jedino će učenici za zanimanje medicinska sestra – tehničar opće njega od školske godine 2010/11. imati 10 godina općeg obrazovanja i 3 godine stručnog. Što se tiče stručnog dijela, sada kada Hrvatska ima prediplomski i diplomski studij za medicinske sestre, nema razlike u obrazovanju.

■ Mogu li se sa završenom našom školom učenici zaposliti u Europi? Treba li se polagati razlika u predmetima?

- Naši učenici, koji su otišli u inozemstvo, zapošljavali su se u zdravstvenim ustanovama na različite načine. Sve je ovisilo o ponudi i potražnji. Neki su polagali ispite, a neki nisu morali. Učenici, koji sada pohađaju drugi razred, i završe obrazovanje prema Direktivi 2005/36/EZ, ne bi trebali polagati ispite razlike. U Europi će se moći zaposliti na radnim mjestima koja zahtijevaju taj standard kvalifikacije.

■ Treći razredi, koji se školuju za zanimanje medicinska sestra-tehničar, zadnja su generacija koja ide po četverogodišnjem programu. Ako upišu fakultet te kroz nekoliko godina odustanu, mogu li kasnije stažirati?

- Svi koji će završiti i koji su završili četverogodišnji program, a žele raditi, moraju stažirati, ali će poslije 2014. morati polagati i ispite koje propiše Ministarstvo zdravstva.

■ Što mislite o uvođenju novih predmeta kao što su građanski i spolni odgoj?

- Građanska kompetencija je jedan od ključnih ishoda učenja, ali ona se treba stjecati kroz društveno-humanističko područje i međupredmetne teme koje će doprinijeti osposobljenosti učenika za aktivno i učinkovito obavljanje građanske uloge.

Svaka škola, i danas, ima mogućnosti kroz školski kurikulum omogućiti učenicima razvoj građanskih kompetencija, učenje toleranciji, razumijevanje i odgoj za spolnost, ali i rješavanje problema poput borbe protiv alkohola i droge.

Uvođenje novih predmeta kao obveznih je samo dodatno opterećivanje učenika.

■ Hoće li sljedeća generacija maturanata na državnoj maturi imati strukovne predmete, kao što zdravstvena njega i anatomija?

- Ove školske godine učenici četvrtih razreda će polagati nacionalni ispit iz zdravstvene njega kako bi se provjerili ispiti znanja. Vjerujem kako će od 2013. Zdravstvena njega biti izborni predmet na Državnoj maturi i jedan od uvjeta za upis na prediplomski studij sestinstva.

■ Prestale su priče o dogradnji škole i nove sportske dvorane. Ima li tu novih vijesti?

- Nisu prestale priče. Odlukom Županijske skupštine dogradnja naše škole je prioritet broj jedan. Vjerujem kako će ove godine biti raspisan natječaj za izvođača i „zakopana“ prva lopata. Za sportsku dvoranu Ugostiteljske škole završava se dokumentacija.

■ Ove godine po prvi se puta školuju dentalni asistenti. Hoće li se uvoditi još neki novi program školovanja za pojedina zanimanja?

- Za sada, koliko je meni poznato, neće biti novih zanimanja u području zdravstva.

■ Što mislite o „brzom školovanju“ nekih zdravstvenih zanimanja (npr. tečaj za fizioterapeute i sl.)?

- Ne mislim ništa. „Brzo školovanje“ u zdravstvu ne postoji. Razna osposobljavanja nisu isto što i obrazovanje.

Lidrano 2012.

POZDRAV EKIPA!

Sigurna sam da s ne-
strpljenjem očeku-
jete izvještaj s ovogodišnjeg Li-
drana. Stoga sam odlučila skratiti
vam muke i ukratko prenijeti ba-
rem djelić vesele atmosfere. Od-
mah na početku ću naglasiti kako
je na ovogodišnjem gradskom
susretu Lidrana sudjelovalo čak
deset učenika naše škole. Bilo je
tu novinarskih članaka, literarni
rad, radijska i televizijska emisija.

Smotra Lidrano je tradicionalno
održana u Školi za tekstil, dizajn
i primijenjene umjetnosti u Osi-
jeku. Moram priznati kako su se
umjetnici i ove godine prikazali
kao dobri domaćini.

Od novinara se uvijek očeku-
ju dobri rezultati, ali ove godine
posrnuli smo već na prvom kor-
ku. Sva tri novinarska rada nisu
prošla na daljnje županijsko na-
tjecanje. No, unatoč tome, naše
su učenice, Martina Geljić, Ana
Bertić i Mia Reljan, pod mentor-

stvom profe-
sorice Tihane
Lubine, uisti-
nu bile odlič-
ne. Nadamo
se da će, uz
sve objek-
tivne kritike
koje smo do-
bili od pro-
sudbe, drugi
puta biti više
sreće.

Sebastian
Šimić-Po-
lić, učenik
3.ft razreda,
predstavio se u literarnom izriča-
ju s radom Lica zagonetke. Pod
mentorstvom profesorice Đurđice
Marov prošao je na županijsko
natjecanje.

Naša su radijska i filmska eki-
pa i ove godine nagrađene za sav
uložen trud. Prosudbena komisija,
koju su činile Melita Homa, Nar-

cisa Vekić i Sanja Račić, uz neke
minimalne zamjerke, prihvatila je
oba rada. Tako će se naša radijska
emisija Superjunaci i film Veliki
brat još jednom emitirati u Naši-
cama 21. veljače na županijskoj
smotri Lidrana.

Radijsku emisiju snimili su:
Martina Tutić i Marinela Pilj, pod

mentorstvom profesorice Marine
Pilj Tomić, a više o emisiji može-
te pročitati na stranici 62.

Naši su filmaši naglasili kako
su prije svega uživali snimajući
film, što se uistinu moglo i vi-
djeti. Filmsku družinu Almodov-
arce činili su: Dora Penić i Nera
Marjanović, pod mentorstvom
profesorice Đurđice Radić. O
filmu više možete saznati tako-
đer na 62. stranici. Zadovoljstvo
i osmjehi igrali su na sve strane.
Unatoč tome što neki nisu prošli,
svi smo na kraju zadovoljni otišli
kući. Kako naši mentori, tako i
mi učenici. Sve u svemu, bilo je
lijepo jedno popodne. Vidjeli smo
neka stara lica i mnogo darovitih
mladih ljudi. Nadam se da ćete
i vi čitatelji imati priliku sudje-
lovati na ovakvom natjecanju i,
prije svega, otkriti svoje skrivene
talente. Dotada, ne preostaje vam
ništa drugo, nego navijati za nas.
Držite nam fige da se svidimo
i županijskoj prosudbi i odemo
negdje na more na državnu smo-
tru Lidrano.

Dobit ćete razglednicu, obeća-
vam.

Do sljedeće prilike, šaljem vam
vesele pozdrave!

Naši Lidranovci

Interliber

Svake godine Interliber, međunarodni
sajam knjiga i učila, posjećuju naši
učenici. Ovaj, 34. po redu, posjetilo
je sedamdeset učenika u pratnji svojih
profesora (Tihana Lubina, Marina Pilj
Tomić, Damir Miler i Nada Grujić –
Tomas). Svaki je učenik pronašao neku
knjigu za sebe, a i za svoje najdraže.
Kako je taj dan bio izrazito lijep, u slo-
bodno vrijeme učenici su šetali hrvat-
skom metropolom koja je svake godine
sve glamuroznija i ljepša. Slavonci to,
svakako, najbolje primjećuju.

Ovo je bila prigoda i za posjetiti je-
dinstveni muzej u svijetu - Muzej pre-
kinutih veza, koji nikoga ne ostavlja
ravnodušnim.

na štakama u školu

Maturant, Mateo Gašpert (4.s3), svakodnevno
uz pomoć štaka redovno doskakuje na nastavu.
Iako je zima i grad je zatrpao snijeg, Mateo ne
izostaje s nastave.

- Svakog jutra iz Čemince, odakle sam, idem u
Bizovac na terapiju. Stradao sam na nogomet-
nom treningu, iskočilo mi je koljeno i puknuli
prednji križni ligamenti. Prošla su tri tjedna od
operacije pa mogu dolaziti na nastavu.

Iz Bizovca me roditelji voze na nastavu u ško-
lu. Zbog mog stanja, naš su razred smjestili u
učionicu na prvom katu. Nije strašno, čak štovi-
še, malo vježbam po stepenicama, rekao nam je
Mateo.

Kao odličan učenik, Mateo može biti primjer
mnogima. Posebice onima koji izmišljaju razne
isprike za nedolazak u školu, kao npr. „Strašno
me boljela glava“, „Imala sam dijareju, da bu-
dem pristojna...“, „Znate, razrednice, strašno
me boljelo grlo“.

Nakon što ste ovo pročitali, zapitajte se koliko
su vaše izlike moralne.

Škola šarenih kravata

Da je kravata ponos Hrvatske, koju uno-
simo u europske vrijednosti, potvrdili su
u osječkoj Medicinskoj školi. Originalnu
ideju kako obilježiti Dan kravate (18. li-
stopada) osmislile su pedagoginja Nada
Grujić Tomas i psihologinja Monika Ši-
mek. U realizaciju, svojim kreativnim ra-
dom, uključili su se učenici svih razreda.

Na ulazu u školu postavljena je velika
šarena kravata sastavljena od tekstilnih
kockica različitih uzoraka.

Pripremljena je i izložba o razvoju i povi-
jesti kravate. U suradnji s gradskim mu-
zejom, izložene su kravate koje su nosili
poznati Osječani (Franjo Krežma, Bran-
ko Mihaljević i Julije Njikoš).

Ideja da svi učenici i profesori jedan dan
nose kravatu jednoglasno je prihvaćena u
svim razredima. Malo po malo, prvo su
sramežljivo učenici jutarnje smjene dola-
zili s kravatama. Neki su imali papirnate
kravate, dok ih drugi nisu znali vezati pa
su im pripomogli profesori. Do velikoga
odmora cijela škola bila je jedna velika
šarena kravata. Učenici iz prijedpodne
smjene pozirali su s kravatama i u posli-
jepodnevnoj smjeni.

U razgovoru s učenicima potvrđen je
glavni motiv začetnika ideje: Kravata je
hrvatski brend, a mi učenici možemo biti
korisni i kreativni.

„Školski projektni dan prošao je veselo
i opuštено, a pri tome smo puno naučili
o jednom od simbola muške elegancije“,
rekla je učenica trećega razreda Adriana
Loki.

Mia Reljan, 3.p

Najslogan generacije

Nakon što su maturanti, 20. svibnja 2011., svečano ispraćeni iz škole i u središtu Osijeka otplesali tradicionalno stari francuski ples Quadrillu, 4.ft razred okitio se velikim priznanjem.

Župan Krešimir Bubalo proglasio je najbolji maturantski slogan u cijeloj županiji, a on glasi: **Za tijelo i dušu, masiram u fušu.** Maturanti su dobili nagradu od 2500 kuna.

Slogan je smislila razrednica 4.ft razreda, profesorica Mirela Grubišić: - Imali smo nekoliko prijedloga slogana, ali fizioterapeutskoj struci ovaj najviše odgovara, rekla nam je.

Na Facebooku slogan je prikupio više od 1400 lajkova

prispjelih iz cijele zemlje. - Zadovoljna sam nagradom, mogli smo dobiti i više, ali i ovako je dobro. Ako se dogovorimo, nagradu ćemo potrošiti na ekskurziju u Peču, rekla nam je jedna od najagilnijih organizatorica u skupljanju lajkova, Patricija Gaža, te dodala:

- U trenutku proglašenja pobjednika nisam mogla vjerovati da smo mi pobijedili. Tek kada sam stala pred masu maturanata iz svih škola i primila ček, postala sam toga svjesna. Euforija.

Mnogi su fizioterapeutima čestitali na odličnom sloganu, a bilo je i ljudi koji su se propitivali koliko košta sat masaže, za tijelo i dušu. I, jasno, u fušu.

OBILJEŽEN DAN VOLONTERA

Učenci 1.z, 3.z i 3.p, uz vodstvo profesora Zorana Škrinjarića, Vesne Albrecht Mihaljević i pedagoginje Nade Grujić Tomas, su 21., 22. i 23. rujna 2011. obilježili dane volontiranja.

Tom su prilikom očičili svlačionice u sportskoj dvorani. Jednu svlačionicu očičila je naša škola, a drugu susjedna Tehnološka škola, s kojom dijelimo sportsku dvoranu.

Učenci su sami odabrali što će raditi. Tako su jedni brusili zidove, drugi su ih krečili, a treći na kraju sve očičili. Sada svlačionica ne izgleda više išarana nečitljivim potpisima i grafitima.

Svlačionica je napokon čista, uredna i,

naravno, ljepša od konkurentke, koju su uređivali volonteri iz Tehnološke škole.

- U akciji je sudjelovao cijeli razred. Najteže je bilo struganje zidova zato što smo morali skidati nekoliko slojeva potpisa i grafiti ranijih generacija. Cijeli dan sam bila u akciji. Bilo je super nama prvim razredima, jer su tu bili stariji zubotehničari iz trećega razreda pa smo sklopili nova prijateljstva. Svlačionica sada izgleda puno bolje i trebala bi takva i ostati, barem dok ne dođe sljedeća generacija, rekla nam je učenica 1.dt razreda, inače putnica iz Vukovara, Danijela Lazić.

I najnaporniji rad nije težak, ako se njemu prilazi dragovoljno, sa smiješkom. Radna atmosfera odisala je cijelo vrijeme šalama za koje su učenici uvijek spremni, a i profesori se u takvim akcijama malo opuste i pokazuju da su i oni samo ljudi.

Mirela Grubišić, profesorica geografije i gelologije moja abecedna asocijacija

Azra. E, Johnny vraaaaaaaati se!

Bugojno. Volim taj dio svog života. Grad čine ljudi, želim zadržati sjećanje na grad kakav je nekad bio.

Cipele. Od mojih cipela mami se diže kosa na glavi- nikako da „odrastem“.

Čudo. Život je čudo, sam po sebi. Čovjek- toliko ima divnih ljudi oko nas, a ako nekad i posumnjamo, sjetimo se da su oni drugi samo glasniji.

Čevapi. Vrlo rijetko, a tada samo- travnički!

Dokumentarci. „Odabrao Đelo Hadžise-limović“, ali hvala Bogu i na NatGeo.

Džumhur. Zuko. Njegovi putopisi odškrinuli su mi svijet „širina i dužina“.

Đuka...Đuki. Đule. Klik na prvi pogled.

Europa. Kako kaže Šalković - živimo na najboljem kontinentu na svijetu, komadu kopna po kojem su hodali Sokrat, Platon, Aristotel, na kojem su pisali Marulić i Držić, s kojeg su se na putovanja otisnuli Bering, Magellan, Cook, Amundsen. Premda Europu ne poistovjećujem s EU, glasam ZA (dok još postoji).

Facebook. Zahvaljujući okupljanju preko Fejsa, prije nekoliko godina imala sam fenomenalnu 20-godišnjicu mature. Ne mogu se načuditi kako „samo par minuta“ na FB prođu za dva sata!

Grubišić. Hm, i nakon 11 godina ponekad ne trzam kad me kod liječnika prozovu. Gitara - Moj sin Toni je dobio prvu pravu gitaru. Možda nije presudno za budućnost svjetske glazbene scene, ali ja sam jaaaaako sretna!

Humor. Naginjem na crni. Prije su mi rečenice uglavnom počinjale sa „E, jesmo se ismijali...“. Po smijehu se čovjek prepoznaje....

Igor. Moj brat. Iako ima 30 godina, još uvijek je za mene moj mali braco.

Ivan. Moj nećak, sada vicematurant. Užitak je bilo gledati ga kako odrasta.

Južna Amerika, jednoga dana...

Karmela. Kada je najteže i kada je najljepše...Koncerti – velike dvorane, stadioni ili intimni prostori- obožavam.

Leukociti. Prevažni.

Ljubav, naravno. Ante, naravno!!!

Moja sestra Marijana. Znam da to svatko kaže za svoju, ali moja Nana je stvarno najbolja na svijetu.

Nostalgija. Za prošlim, boljim vremenima. Kad me ulovi, uvjerim se da najbolje vrijeme tek dolazi.

Nježnost. Treba uvijek naći vremena.

Obitelj. Zakonom bi trebali zabraniti razdvojenost obitelji veću od 50 km.

Piroda. Evo jedna indijanska: „ Bio sam na kraju zemlje. Bio sam na kraju voda. Bio sam na kraju neba. Bio sam na kraju planina. Nisam pronašao ništa što mi nije prijatelj“.

Poštenje - prema sebi i drugima. Treba se pogledati u ogledalo, svaki dan.

Roditelji. Ana i Marijan. Kako vrijeme prolazi, sve više u svojim postupcima prepoznajem njihove. Nekad me je to čudilo, a sada me raduje.

Slatkiši. Kraljica - čokolada, može i u ponoć i u podne i u međuvremenu. U jednom neshvatljivom trenutku odrekoh se čokolade - srećom, radilo se o trenutku.

Škola. Volim raspust, ali nakon nekog vremena nedostaje mi žamor hodnika, drage kolege i prijatelji, teta Trca, vesele učionice, klizni raspored i slijepa karta (šala!).

Toni. Prije sedam godina sve je dobilo smisao.

Tvrđava – najdraža knjiga, Meša u svom najboljem izdanju.

Učenci. Izazov, odgovornost, veselje, ponekad nadmudrivanje... Dodu kao djeca, odu kao ljudi. Volim obljetnice matura, osjećam ponos na sve njihove uspjehe.

Vjera. Pokazuje put, ojačava, ohrabruje, čini boljim čovjekom.

Zemlja. Uistinu je privilegij biti ovdje. Šteta što to prečesto zaboravljamo.

Želim život. Ana Rukavina- pogledaj pod ŽČ.

Roditelji ne trebaju dramatizirati

Psihologinja u školi, profesorica Monika Šimek, volontira već više od 15 godina u društvu za psihološku pomoć "Sunce". A i sto tako drži predavanja na predbračnim

tečajevima koji se više puta godišnje održavaju u dvije osječke župe. Redovito daje savjete roditeljima i učenicima i u Iglicama.

U kriznim vremenima traže se savjeti psihologa. Kada ste počeli volontirati?

Društvo za psihološku pomoć „Sunce“ proizašlo je iz SOS-telefona koji je u ratnoj, 1991. godini, osnovan u okviru Stožera civilne zaštite. U "Suncu" sam počela volontirati od 1994. godine, ali znam da je baš u vrijeme rata, nesigurnosti, neizvjesnosti, progona pa kasnije i povratka bilo najviše pozivatelja. To su, očito, bile godine najveće krize. Osim toga, danas postoje razni „telefoni“ i mnoge udruge koje pomažu ljudima u potrebi, a tada smo bili malobrojni.

Zbog čega se mladi obraćaju za savjet ili pomoć?

- Mladi pozivatelji su rjeđi, ali ih ima. Zovu kada imaju poteškoća u komunikaciji s roditeljima, kada ne mogu naći „srodnu dušu“ ili kada imaju osjećaj da ih nitko ne shvaća.

Zbog čega roditelji najčešće „size“?

- Najčešći razlozi zbog kojih roditelji traže pomoć psihologa je neuspjeh njihove djece u školi i nemogućnost uspostavljanja kvalitetne komunikacije s djecom. Ponekad su to i problemi u ponašanju njihove djece s kojima roditelji ne izlaze na kraj.

Kako roditelj treba reagirati kada učenik kaže da je opet dobio jedinicu kod profesora koji ga „mrzi“?

- Vi, koji ste imali psihologiju kao nastavni predmet, znate da je sintagma „dobio sam jedan jer me profesor mrzi“, ili „jer me je pitao nešto što nikada ne pita“ i slično, obrambeni mehanizam – racionalizacija kojom učenik želi „omekšati“ roditeljsku reakciju. Mislim da profesori nikoga ne mrze i to bi roditelji trebali objasniti djeci te im reći da sigurno ne bi dobio jedinicu da je znao. Bilo bi dobro da učenici mogu iskreno reći roditeljima zašto su dobili jedan. Roditelji to ne trebaju dramatizirati, nego odgovornost za učenje i ocjene prepustiti učenicima. Konačno, to je njihova obveza i zadaća, mnogima jedina koju imaju.

Ako dijete izlazi previše, po mišljenju roditelja, posebno vikendom dolazi sve kasnije kući, a to i financijski košta, kako to treba riješiti?

- Dotakli ste veliki problem i najčešći razlog neslaganja ili čak sukoba mladih s roditeljima. I opet bih rekla da je sva mudrost u dobru komunikaciji roditelja i mladih. Ta se komunikacija razvija od rođenja djeteta i mijenja se u ovisnosti djetetovog

uzrasta. U adolescenciji se ta komunikacija često poremeti, jer roditelji imaju potrebu "kontrole" nad djecom, a adolescenti potrebu osamostaljenja.

Sve oko izlazaka trebalo bi moći dogovoriti, a onda bi se svi trebali držati dogovora. Roditelji često nisu dosljedni i prešute kršenje dogovora, kada mladi, npr. dođu kući kasnije od dogovorenog i to onda postaje navika. Više, izgleda, uopće ne dolaze u obzir kućne zabave. Ne bi trebalo izlaziti svakog vikenda, moglo bi se društvo prijatelja okupljati i kod kuće, slušati glazbu, popiti čaj i grickati domaće kolače. To bi rasteretilo i kućni budžet.

Ako dijete odbija razgovor s roditeljima, kako to riješiti?

- U Školi za roditelje, koje svake godine

MLADI RODITELJIMA

ZAMJERAJU ŠTO SU IM DOPUSTILI SVE KADA SAM BILI KLINCI, A SADA IM ŽELJE VRLO TEŠKO ISPUNJAVAJU PA DOLAZI DO NESLAGANJA. TAKOĐER, NE VOLE RODITELJSKU NEISKRENOST, KAO I PONAVLJANJA ŽIVOTNIH GREŠAKA KOJIM UNIŠTAVAJU SVOJ A I ŽIVOT DJECE.

UČENICI PROFESORIMA

NAJČEŠĆE ZAMJERAJU DA GLEDAJU OCJENE IZ DRUGIH PREDMETA PRI ZAKLJUČIVANJU TE NEOBJEKTIVNE I NEREALNE OCJENE. ISTO TAKO ZAMJERAJU DA SE NA KRAJU ŠKOLSKE GODINE ZADNJA 2 DO 3 TJEDNA PRAVIŠE ISPITUJE. PROFESORI NEMAJU PREMA SVIM UČENICIMA ISTE KRITERIJE OCJENJIVANJA TE SU UGLAVNOM NEPRAVEDNI.

Profesorica Šimek otvara izložbu

pedagoginja i ja organiziramo za zainteresirane roditelje učenika prvih razreda, redovito obrađujemo ovu temu. Nijedno dijete neće odbiti razgovarati s roditeljima koji od malena razgovaraju s djecom o svemu, koji i svoje brige i probleme dijele s djecom. Mladi će odbiti razgovor koji se svodi na ono „Što je danas bilo u školi?“.

Kada i za što roditelj djetetu treba "progledati kroz prste"?

- Uvijek kada se dijete trudi, radi, surađuje, poštuje dogovore, a ipak se dogodi neka nevolja. Roditelji i jesu zato roditelji da budu oslonac djeci i mladima. I djeca trebaju znati da su roditelji oni koji ih najviše vole i najbolje razumiju i koji će im pružiti pomoć i podršku.

Kako se roditelj treba pomiriti s tim da dijete puši, povremeno pije?

- Ne bi se trebali pomiriti s tim! Ali, kao prvo, roditelji bi trebali davati primjer. Teško može roditelj koji je pušač očekivati da njegovo dijete neće pušiti. A alkohol postaje sve veći problem u našem društvu i među mladima. Po meni, roditelji koji konzumiraju alkohol (npr. za vrijeme ručka i večere), trebali bi to dozvoliti i mladima koji su tu nazočni. Tada bi mogli i razgovarati o tome treba li piti, kada, što i koliko. To ne bi tada bio tabu koji se skriva od roditelja, ali zato obilato konzumira kada su oni daleko.

Često dođe do nesuglasica oko oblačenja. Što roditelj ovdje može ili mora poduzeti?

- Odluke oko mode i onoga što je „in“ u oblačenju mislim da bi roditelji mogli prepustiti mladima, uz napomenu da to bude pristojno. Osim toga, oblačenje mora biti u skladu

s vremenskim uvjetima. Mladima je potrebna određena sloboda pa je oblačenje prostor u kojem je mogu imati.

Treba li roditelj više puta ponavljati istu priču?

- Na to pitanje nije lako odgovoriti u nekoliko riječi. Dobro je dogovarati se, a ne držati „prodiče“. Dobro je promatrati reakcije mladih pa vidjeti njihove reakcije iz kojih se obično vidi dosada. Znači, valjalo bi nešto reći jednostavno i jasno, ali odlučno i ustrajati u zahtjevima. Često ponavljanje iste „priče“ uglavnom ne vodi poboljšanju komunikacije i odnosa na relaciji roditelji – mladi.

Proveli smo anketu u jednom razredu maturanata gdje smo postavili samo dva pitanja.

1) Što zamjerate roditeljima?

2) Što zamjerate profesorima?

90% učenika ništa ne zamjera roditeljima, a isto toliko učenika zamjera profesorima.

Profesorima najčešće zamjeraju da gledaju ocjene iz drugih predmeta pri zaključivanju te neobjektivne i nerealne ocjene. Isto tako zamjeraju da se na kraju školske godine zadnja 2 do 3 tjedna previše ispituje. Profesori nemaju prema svim učenicima iste kriterije ocjenjivanja te su uglavnom nepravedni.

Kako to komentirate?

- Rekla bih da su učenici osjetljivi na nepravde i da stoga zamjeraju profesorima neobjektivnost u ocjenjivanju. Ako profesori gledaju ocjene iz drugih predmeta, to može značiti da nisu stekli još dovoljan dojam o učeniku pa se "ispomažu" ocjenama drugih profesora. Mislim da bi to

trebalo izbjegavati, jer netko kome "ne idu" strani jezici, može biti uspješan u fizici ili obratno.

Što se tiče ispitivanja pred kraj školske godine, mislim da bi se ono moglo izbjeći kad bi učenici tijekom godine redovito učili, pisali pismene provjere prema planu i tada bi se na kraju ocjene koje proizlaze iz tih provjera samo zaključile. Profesori mrze ispitivanje na kraju godine barem toliko kao i učenici. I sama sam više puta odlučila da neću ostaviti ispitivanje za kraj, ali uvijek se nađe netko tko odgađa učenje i odgovaranje pa tako, mislim, da nisu samo profesori krivi za to.

Od zamjerki roditeljima izdvojit ću vam samo dvije, molim da i to komentirate.

1) Zamjeram roditeljima što su mi dopustili sve kada sam bio klinac, a sada moje želje vrlo teško ispunjavaju i dolazi do neslaganja mojih, a i njihovih želja.

Rekla bih da su naši učenici vrlo razboriti – vide da velika popustljivost roditelja nije dobra i da se na taj način kasnije jave nesuglasice.

2) Zamjeram što nisu bili iskreni jedno prema drugome, što su nastavili raditi greške, kojih su bili svjesni, što nisu ispunjavali svoje bračne zavjete, nego su uništili svoj, a i živote svoje djece.

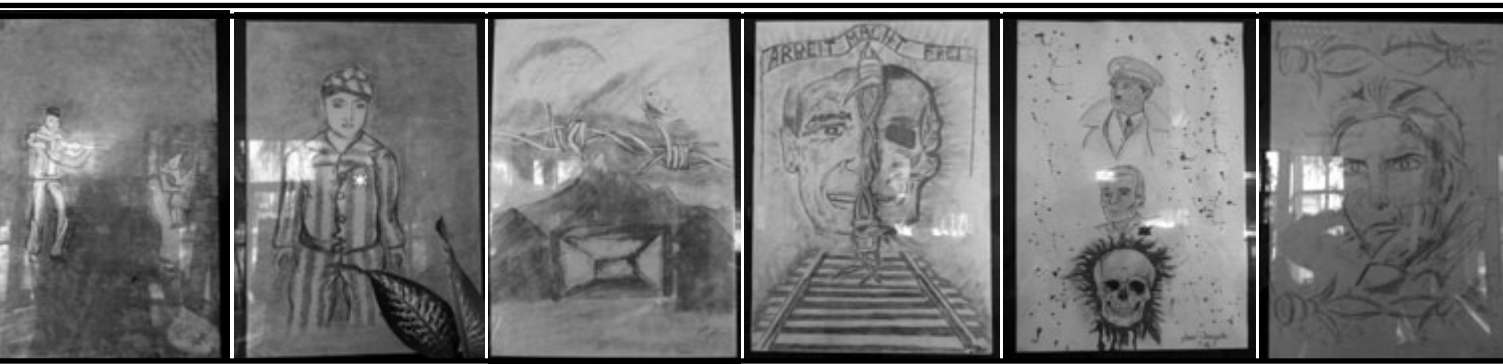
Ovo isto ukazuje na zrelo razmišljanje naših maturanata. Ja bih samo dodala da je teško ulaziti u problematiku odnosa među bračnim partnerima – ni djeca niti itko drugi sa strane ne zna sve okolnosti i ne može suditi. Poručila bih mladima da iz života svojih roditelja i onoga s čim nisu bili zadovoljni kod njih nauče za sebe životnu lekciju i postupe drugačije kada jednom i sami budu u braku i imali vlastitu djecu.

Da se nikada ne ponovi

Međunarodni dan sjećanja na žrtve holokausta obilježen je 27. siječnja u našoj školi. U holu je postavljena izložba radova učenika Kristijana Krajčeka, Danijele Lazić i

Maje Jakšić te bivšeg učenika Darija Klasana pod mentorstvom profesorice Andree Planinšek. Izložbu su popratili tiskovni i elektronički mediji.

Holokaust je grčka riječ koja znači "potpuno spaljen". U antici je, kod Grka i Rimljana, označavala žrtvu paljenicu bogovima ili dušama pokojnika. U suvremeno doba obilježava razdoblje od 12 godina (od 1933. do 1945.) nacističkog progona Židova. Karakterizira ga neprekidna eskalacija sve brutalnijih mjera nacističkih vlasti

i njihovih pomagača i sve veći teritorij na kojem se te mjere primjenjuju. Vrhunac je bilo "konačno rješenje" (Endlösung), što je u nacističkoj terminologiji bio eufemizam za masovno ubijanje i uništenje čitavog europskog židovstva. Računa se da je pod nacističkim, rasističkim režimom stradalo šest milijuna europskih Židova i milijuni drugih: Roma,

Sinta, homoseksualaca, osoba s posebnim potrebama, Jehovinih svjedoka, političkih i vjerskih neistomišljenika...

Izložba je pokazala da se ne zaboravljaju sjećanja na užasnu tragediju holokausta. I tada, a i danas, u svijetu ima ljudi koji su bili kadri doprinijeti miru i razumijevanju naroda. Ali, uvijek

treba podsjetiti na apsurd užasa i nitko ne može jamčiti da se u budućnosti neće nešto slično ponoviti. Stoga, dužno sjećanje biva upozorenjem za danas i za svako doba.

Josipa Stanušić, 4.s2:

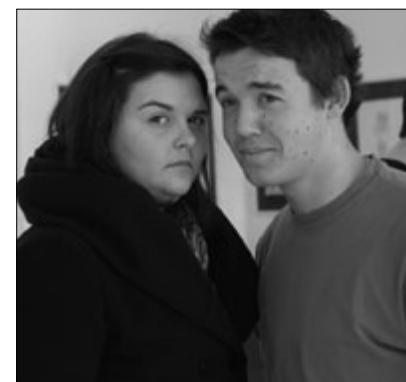
- Drago mi je što smo uspjeli očuvati sjećanje na holokaust u našoj školi. Izložba je postavljena baš na pravom mjestu, jer ju može vidjeti svaka osoba koja dođe u školu. Ona je podsjetnik svima na tako ružnu prošlost za koju se nadamo da se nikada neće ponoviti.

Denis Kerovec, 4.s3:

-Holokaust je najgori zločin u povijesti čovječanstva. Mislim da bi se toga trebali prisjećati svi u svijetu. Izložba pokazuje strahotu događanja, ali daje i poruku budućim generacijama da se to nikada više ne ponovi.

Petar Alerić, 3.s2:

- Žalosno je što je toliko ljudi moralo poginuti radi svoje vjere. Divim se hrabrosti tih ljudi koji su ostali ponosni do tragičnog kraja. Svi smo mi ljudi, bez obzira na rasu, vjeru ili nacionalnost. Nadam se da se tako nešto neće više nikada ponoviti.

Neopisiva oaza mira

“Božje se postojanje ne može dokazati, ali je isto i s ateizmom.”

Emmanuel Kant

Nikoga ne ostavlja ravnodušnim posjet Međugorju. Poruke koje je Gospa preko šestoro vidjelica poslala svijetu nadasle su sve ono što je o tome do danas napisano. Međugorsko ukazanje popraćeno je mnogim čudnim fenomenima, posebno čudesnim ozdravljenjima. Na te pojave znanost nema odgovora. Ona nisu protiv razuma nego iznad razuma. Oni koji vjeruju ne žive protiv razuma ili iskustva. Upravo suprotno, razum i

iskustvo povezuje nas s vjerom. Vjera je razumska u tome što nam daje pravi doživljaj stvarnosti, ona povezuje sve u činjenicu. Stoga poslušajmo Gospinu poruku od 15. siječnja 2012.: “Posvetite vrijeme za molitvu i za žrtvu. Ja sam s vama i želim vam pomoći da rastete u odricanju i mrtvljenju, kako biste mogli shvatiti ljepotu života onih ljudi koji se meni na poseban način daruju.”

Dojmovi naših učenika poslije posjeta Međugorju:

Ivan Šprem, 2.s2

- U Međugorju mi se posebno svidjela crkva jer je velika i lijepa. Posebno me se redovito doima penjanje na brdo, jer mnogi hodočasnici idu bosu. Uvijek kada odlazim iz Međugorja osjećam se bolje i drugačije. Zato se tamo uvijek rado vraćam.

Ivona Pavlović, 1.da

- Posebno mi se u Međugorju sviđa penjanje na brdo gdje se nalaze postaje križnoga puta. Na tim postajama križnoga puta vjernici se uvijek mole. Stoga se uvijek osjećam ispunjeno i jako lijepo. Ljudi cijeloga svijeta sjedinjeni su u molitvi i zajedničkim vjerovanjem u Gospinu poruku.

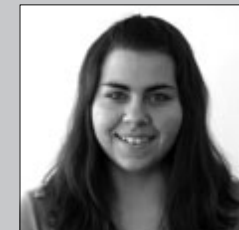
Klara Đurinski, 2.s2

- U Međugorju vjernici bosu ili na koljenima uspinju se strmim i ostrim stijenama k Djevici Mariji ili Križevcu. Dojmla me i statua Isusa Krista iz čijega koljena teče voda koju vjernici skupljaju platenim maramicama. Nisu mi se svidjeli brojni trgovci kipića, narukvica i sl. koji gledaju samo svoju korist i zaradu. Hodočašće mi je bilo predivno i veliko iskustvo u životu te bih se uvijek vratila.

Ana - Marija Lozić, 2.s2

- Bila sam u Međugorju s majkom na preporuku njezine prijateljice. To je mjesto u kojemu smo zaboravile na svoje probleme i opustile se. Posebno mi se svidjelo kada smo se bosonoge penjale prema vrhu Križevca kao i večernja misa kojoj smo prisustvovala. Neopisiva oaza mira. Nakon posjeta Međugorju osjećala sam se ispunjeno i rasterećeno. Svakome bih preporučila posjet Međugorju.

Leonard Rebuš, 1.ft

- Bio sam u Međugorju na Veliku Gospu gdje sam s roditeljima prisustvovala misi. Cijele obitelji zajedno se mole u tišini. Neka blažena tišina vlada Međugorjem. Posebno mi se svidio kip Isusa Krista iz čijega koljena curi sveta voda. Iz Međugorja svi odlaze puni dojmova.

Ivona Zadro, 3.z

- U Međugorju me oduševila vjera ljudi koji dolaze iz svih dijelova svijeta da bi se pomolili Gospi. Vidjela sam djeda koji se penjao bos i sa štapom na brdo ukazanja. Ljude vodi samo vjera i ljubav prema Bogu. Jedino mi se ne sviđa što ljudi koriste svetište za stjecanje materijalnih dobara.

Dunja Bart 3.s2

-Kao budući zdravstveni djelatnik vidim dublji smisao u tom posjetu. U Međugorju je učvršćena moja vjera. Bila sam jednom i nadam se da ću ponovo posjetiti Međugorje, jer sam oduševljena entuzijazmom koji vlada među vjernicima iz svih dijelova svijeta.

Stolica, knjiga i olovka

Damir Mihić, dr. med., bivši je učenik naše škole. Danas u njoj radi kao predavač farmakologije i anatomije. Uživa veliku popularnost među učenicima. Saznajte zašto.

• Prije sedam godina u Iglicama, broj 21, vidjeli smo vas, na slici u rubrici gdje se predstavljaju maturanti odlikaši, s kirurškom kapom. Što ste tom šalom željeli poručiti kao učenik?

Iako je prošlo sedam godina, kao da je jučer bilo... Nisam htio baš biti uslikan kao klasični štreber s klasičnom izjavom. Na taj dan slikanja mislim da smo se svi iz razreda dogovorili i u nešto maskirali. Slutio sam da će medicina biti moj daljnji izbor. Slika potječe iz perioda žestokih priprema iz kemije i fizike za prijemni ispit.

• Možete li izdvojiti jedan događaj koji vam je ostao u pamćenju za vrijeme srednjoškolskog školovanja?

Naša je škola specifična, jer se puno vremena provodi zajedno s kolegama, i to ne samo u školskim klupama, nego i na kliničkim odjelima. Teško je izdvojiti jedan događaj, jer ih je uistinu bilo jako puno. Jedan od zanimljivijih događaja je sigurno i onaj kada smo htjeli vaditi krv kolegici kao dio vježbe, naravno skriveni od mentora. Tada se kolegica onesvijestila i nastala je panika. Nismo znali tko se više uplašio: kolegica kojoj nije dobro, mi koji smo kumovali tom događaju ili sestra Dravinski koja je tek počela raditi.

• Najdraži nastavnik i najdraži predmet?

Izdvojiti nekoga kao uzor je doista teško, jer naša škola obiluje vrhunskim profesorima i predavačima, kako u struci tako i na ostalim poljima. Tijekom studija, a i sada, osobito u radu s pacijentima, pamtim savjete naših mentora. Pridavali su važnost ne samo našem znanju, nego i našem odgoju. Predavanja iz pedagogije i psihologije, danas vidim, bila su jako zanimljiva i poučna. Volio sam posebno kliničke predmete, jer su mi uvijek ležali.

• Kako ste uspjeli upisati Medicinski fakultet?

Nakon završene srednje škole preselio sam svoje školovanje nekoliko tramvajskih stanica od Zelenog polja na Medicinski fakultet u Osijeku. Prijemni sam prijavio i u Zagrebu, ali kako sam prošao u Osijeku, nisam ni izašao na onaj u Zagrebu. Bio sam spreman i tamo otići na studij. Bit svega je da se trebalo dobro pripremiti za prijemni ispit.

• Kako se završava medicina?

Naša struka slovi kao struka u kojoj se puno mora učiti i tako je, ali s vremenom na to naučiš pa nije bilo teško. Nekada se i desetak sati dnevno mora učiti pred velike ispite. Rekord mi je bio trinaest sati pred ispit iz anatomije. Recept uspjeha je sveprisutna logika kao i šverc. Jednom sam zgodom na prvom

godini fakulteta zajedno s ispitom predao i šverc. Završio sam u 10% najuspješnijih studenata u generaciji.

Na fakultetu se nastava organizira u turnusima. Kolegiji su tako raspoređeni da ne ostavljaju mjesta za kampanjski rad. Prisljeni ste učiti redovito. I to je dobro, osobito kada ste na kolegiju koji volite. Naporno je, zamislite, svaki dan slušati šest sati organsku kemiju i tako nekoliko tjedana...

• Imaju li studenti medicine vremena za izlaske?

Na klasično pitanje – klasičan odgovor. Uz dobru organizaciju radnih aktivnosti može se imati vremena za sve pa i za izlaske. Uvijek sam se bavio svime i svačime tako da nemam neki poseban hobi. Ako se vožnja biciklom može svrstati u tu kategoriju, onda bih je izdvojio.

• Biste li se ponovno vratili u školske klupe?

Iako se kaže „od kolijevke pa do groba najljepše je dačko doba“, ne bih se vraćao nazad u školske klupe. Mislim da sam tada uživao i da sam bio toga svjestan i ne bih ništa mijenjao. Sada na to mogu gledati kao na lijep period odrastanja. Da budem iskren, ova državna matura mi se baš i ne sviđa.

• Kako se sada osjećate kao predavač, jeste li blagi u ocjenjivanju?

Što se tiče predavanja, još kao učenik sam se želio jednoga dana vratiti u školu kao predavač. To se dogodilo brže nego sam i mogao pomisliti. Što se tiče ocjenjivanja, mislim da se kriterij daleko spustio zadnjih godina. To nije samo slučaj u Medicinskoj

školi, nego, izgleda, u cijelom školstvu.

U našoj struci mora se znati i održati visoku razinu znanja. A to, jesam li blag u ocjenjivanju, neka prosude moji učenici.

• Što mislite o mentalnom dopingu koji se sve više širi među učenicima i studentima, osobito pred ispite i zašto je to tako?

Mentalni doping i nije nešto novo, ali njegovi današnji razmjeri su preveliki i postaju opasnost. Gotovo svi posežemo za šalicom kave kada krećemo učiti, jer vjerujemo da će nas držati budnim, povećati koncentraciju i sl. (iako nema nikakav farmakološki učinak u toj količini, sve je placebo) pa se i to može svrstati u mentalni doping koji nam, ipak, ne predstavlja opasnost. Nitko ne voli učiti, jer to zahtijeva vremena i truda i svatko bi poželio popiti tabletu ili napitak od kojega će to sve ići lakše i brže.

Ali kao i sve u životu što dođe na takav način, to ne polučuje dobre rezultate. Tako da sve što nam se servira u tom pogledu, treba izbjegavati, jer sve za sobom vuče štetne posljedice i mogućnost navikavanja. Najbolji mentalni trening je stolica, knjiga i olovka, a ne kemijske supstancije.

• Imate li neki neostvareni san ili želju?

Mislim da svatko od nas ima neku neostvarenu želju ili san, samo je pitanje koliko je on realan. Samo, sanjati i željeti nije ključ sreće i zadovoljstva u životu. Treba biti odvažan i krenuti u realizaciju, iako je to često teško i naporno. U načelu, težim ostvariti svaku želju ili cilj.

• Jeste li zaljubljive prirode i što je za vas ljubav?

Pa...je li ovo intervju za Teen ili OK ili za školske novine!?

• Vaš životni moto?

Imam ih više. Preporučio bih svima da pročitaju pjesmu Tvoja staza koju je napisao Ratko Zvrko. Radi se o dječjoj pjesmi koja savršeno ukazuje na pravi životni moto.

„I jednog ćeš dana stići
na kraj samo tvoga puta.
Tog ćeš časa možda biti
bez cipela i kaputa,
al ćeš znati što si, tko si
i koliko zbilja vrijediš.
Da si Netko samo zato
što jedino put svoj slijediš.“

• Što biste na kraju poručili mladima?

Ja kao star i iskusan, imam puno toga poručiti, jel'!? Šalim se...

Poručio bih svakome, ne samo mladima, da uvijek budu svoji i da nikada ne odustanu od samih sebe. Sve nevolje nastaju kada izgubimo kontakt s vlastitim osjećajima, mislima, željama, ciljevima. Ne dopustite da netko drugi odlučuje i oblikuje vas umjesto vas samih. Ponekad treba poslušati i savjete starijih profesora, jer tek kasnije shvatite koliko su bili u pravu i koliko ste od njih naučili.

BLAGAJNICA I TRIKOVI ZA SREĆU

Usvakoj školi, osim nastavnoga osoblja, radi i nenastavno osoblje vrlo bitno za svakodnevni život škole. Na prvom katu našeg crvenog zdanja radi Gordana Pandža, administratorica i blagajnica. Dobronamjerna, strpljiva i uvijek spremna pomoći, Gordana u svakodnevnoj komunikaciji s učenicima i profesorima odgovara na njihova pitanja i nedoumice. Uvijek ozbiljno predana svome poslu, ljubazno nas je primila i u svome stilu, duhovito i brzo, odgovorila na naša pitanja.

• Opišite nam vaš tipični radni dan.

- Moj radni dan počinje u 6 sati ujutro, a završava kad mi to moje obveze, kojih je puno, dopuste; najčešće vrlo kasno. Na poslu sam od 7 do 15 sati i u okviru toga vremena obavljam svoje poslove. Rad s učenicima je ograničen na vrijeme od 12 do 14 sati, ali nikada nisam odbila nikoga tko mi dođe izvan toga vremena.

• S kojim vam pitanjima učenici najčešće dolaze?

- Djeca dolaze s brojnim pitanjima. Najbitnije je da ih pažljivo saslušam i u skladu s njihovim potrebama izdam potvrde za ostvarivanje različitih prava. Najčešće su to potvrde za roditelje kojima ostvaruju pravo na dječji doplatak, potvrde za stipendije, boravak u domovima za učenike i slično.

• Koji je najbolji dio vašega posla?

- Ja sam vam zapravo prava štreberica i uvijek sam voljela ići u školu. Stoga mi je jako lijepo raditi u školi i komunicirati s mladima. Odmah se i sama osjećam mlade i bolje. Školski život je dinamičan, hodnici su uvijek puni dječjeg smijeha, a to je najljepši dio moga posla.

• Vaš sin Eugen također je učenik ove škole. Kome je teže, vama ili njemu?

- Svakako mislim da je njemu teže. Nije jednostavno kad na velikome odmoru mo-

žete sresti svoju mamu. Većina djece nema takvo iskustvo. Naravno, meni je neizmjereno drago što je baš u ovoj školi. Mislim da će steći odličnu osnovu za budući život. Učenik je 3. razreda, smjer zubotehničar pa će završetkom školovanja steći dobro zvanje, ali i mogućnost daljnjeg školovanja.

• Kako provodite svoje slobodno vrijeme?

- Kao majka i supruga imam puno obveza i jako malo vremena mogu odvojiti samo za sebe. Svo slobodno vrijeme provodim s obitelji. Volim ići u kino s mojim mlađim sinom Marinom koji obožava crtiće. Rado čitam knjige i često uvečer prije spavanja uzmem u ruke kakav zanimljiv naslov. Najčešće, već poslije prve stranice, zaspem s knjigom u naručju. Tako vam je to kad živite s tri mušketira (dvojom sinova i mužem).

• Kakve knjige volite čitati?

- Volim ljubavne romane, ali trenutno čitam lekturu za drugi razred osnovne škole. Posljednji naslov na repertoaru bio je Grga Čvarak i stvarno sam uživala čitajući.

• Uvijek ste veseli i susretljivi. Koji je vaš recept za dobro raspoloženje?

- Kad radite u školi s mladima to i nije tako teško. Njihov smijeh je zarazan tako da ne možete biti tužni. Ipak, imam i svoje triko-

ve za sreću. Ujutro zapjevam svoju omiljenu pjesmu O happy day i popijem čašu bistrog narančinog soka. Nabacim neki dobar parfem, jer mislim da je miris jako dobra podloga za sreću. Onda hrabro u novi dan, ako auto upali.

• Kakvu glazbu slušate?

- Najviše volim Abbu jer uz nju se najbolje pleše. Volim i tamburicu, jer ona je zaštitni znak Slavonije i bečara.

• Koji je najbolji savjet koji ste od nekoga dobili?

- Najbolje je imati neku svoju čarobnu riječ za smijeh. Moj mali sin Marin jednom je vidio u enciklopediji sliku tački. Nije znao što to znači i jako se smijao toj riječi. Od tada, kad smo tužni samo kažemo tačke – i umremo od smijeha. Svakako je korisno naći neku riječ za smijeh, jer on rješava stresa i napetosti. Dokazano je da je ljekovit.

• Kažu da je i ljubav ljekovita. Jeste li zaljubljeni?

- Jako sam zaljubljiva, čak toliko da sam prekinula studij ekonomije na prvom godini zbog ljubavi. Ljubav se pokazala dobrom odlukom, jer se iz nje rodio brak i dva prekrasna sina. Ipak, savjetujem djevojkama, koje su u većini u našoj školi, da prvo završe fakultet. Za ostalo će uvijek biti vremena.

MATURANTI ODLIKAŠI

5

je moj sretan broj

ILI ZNAŠ, ILI NE ZNAŠ

Nije bilo, nimalo, lagano ove protekle četiri godine. Puno obveza, dosta predmeta i previše izbjivanja iz kuće.

Ovu prekrasnu crvenu kockicu uskoro ću prestati posjećivati i moj će se život promijeniti iz temelja.

Nema baš neke velike filozofije što se škole tiče. Ili znaš, ili ne znaš. Nekako mislim da je bolje znati. Ipak je prava medicinska sestra ona koja zna, a nadam se da ću u budućnosti to biti ja. Možda, jednoga dana, postanem magistrica sestrinstva i onda se vratim u ovu školu podučavati, kao što su sestre podučavale nas. Patile su nas i ispitivale detalje, što nam nije uvijek bilo drago, ali preživjeli smo.

Malo knjige, malo mozga i puuuno švercanja, čuda čine. Pamtim i neka naša neslaganja, ali i najbolju palačinkijadu u školi.

Uvijek smo nalazili razloga za smijeh, uz sve obveze. Zaista nam je bilo odlično ovdje. A vi koji ostajete, opustite se i uživajte, koliko god nemoguće vam se to činilo.

Monika Rosić, 4.s1

KRAJ ILI NOVI POČETAK?

Vrijeme iza sebe uvijek ostavlja brojne tragove. Za mene su to lijepa sjećanja na četiri godine provedene u Medicinskoj školi Osijek.

Vrijeme i čini svoje: sada sam odrastao i krećem velikim korakom prema drugoj cjelini života. Postajem ozbiljniji i zreliji i pokušavam odabrati pravi put. Temelj su znanja koja su se poput kapi slijevala u ocean. Korak po korak ostvarivao sam svoju želju - pomagati ljudima. Naučio sam da čovjek mora biti ono što može, a moje su nade i ambicije uvijek velike. Još puno truda moram uložiti u svoje obrazovanje, a sada je najvažnije položiti maturu i upisati medicinu.

Ivan Bula, 4.s2

VRIJEME JE ZA NOVE IZAZOVE

Medicinska škola bila je moj logičan izbor, jer sam oduvijek nešto želio raditi vezano uz zdravlje. Znanje iz ove škole je samo jedna stepenica, ali čvrsta i sigurna. Tko na nju zakorači, otvaraju mu se mnoge mogućnosti.

U prvom razredu bio sam izgubljen, ali snašao sam se. Kako je vrijeme prolazilo bilo mi je sve lakše i lakše. Nisam se uvijek trudio najviše koliko sam mogao. Izgleda da sam imao i sreće, ponekad. Građivo je veliki izazov, traži puno rada, a ja sam bio kampanjac. Uvijek mi je društvo bilo ispred učenja. Svjestan sam da se srednjoškolskom školovanju bliži kraj i žao mi je. Ne mogu vjerovati da sutra više nema ekipe s2, odlazaka u kantinu, zezanja na satu, "učenja". Vrijeme je za nove izazove, a za mene to znači Medicinski fakultet.

Ova škola me učinila drugačijom osobom, stekao sam veliku vještinu rada s ljudima i, naravno, ono najvažnije - komunikaciju. Očito je to tajna uspjeha.

Hvala svim profesorima koji su mi bili podrška i pružili najbolje od sebe.

Nadam se ostvarenju želja pa se, možda, jednoga dana pojavim u crvenoj školi sa drugačijom ulogom, predavača nekog predmeta.

Onima koji ostaju poručujem idite hrabro - trajno i slijedite svoje srce, kao što je Eckhar rekao: "Počnite sa srcem jer iz njega izvire život".

Vedran Đambić, 4.s3

Dragana Čakarević, 4.s1

NOVA ZNANJA I NEZABORAVNA ISKUSTVA

Danas znam da sam uspjela s puno truda izboriti mjesto u klupi Medicinske škole.

Već prvih dana provedenih ovdje bila sam sigurna da nisam pogriješila. Na ovaj veliki korak najviše me potaknula majčina i sestrina bolest i tada sam si postavila cilj pomagati onima kojima je to najpotrebnije.

Laganim koracima bliže se i posljednji dani u Medicinskoj školi. Duge četiri godine sada postaju samo lijepe uspomene.

Kroz vježbe u bolnici i rad s bolesnicima postala sam odgovornija i samostalija, stekla sam nova znanja i nezaboravna iskustva, razvila nove vještine, ali i naučila cijeniti zdravlje. Za to je trebalo puno truda, učenja, neprospavanih noći, ali zaista se isplatilo.

No, uz sve zahtjevne obveze, ipak se nade vremena za zabavu i smijeh. Nadam se da će i vama boravak u ovoj školi ostati u lijepom sjećanju i da ćete zadovoljniji izaći iz nje.

Vjerujte, u školi ima puno ljudi koji će vam to svojim iskustvom i znanjem omogućiti.

VAŽNO JE DOBRO IZVAGATI

U Polako se približava kraj četvrte godine. Sada znam sve je brzo prošlo. Nekada je bilo dosta naporno, ali uz upornost i dobru organizaciju, svojstveno nama farmaceutima, sve sam uspjela savladati.

Putovala sam sve četiri godine u školu busom iz Kneževih Vinograda, naše lijepe Baranje. I mogu se pohvaliti da za sve četiri godine nemam niti jedan neopravdan izostanak. Dakle, trebalo je dobro izvagati vrijeme pa i kada je bilo lošijih dana znala sam da volim ovu školu. Ovdje sam upoznala i stekla prijatelje za cijeli život, a važnije od toga naučila sam mnoge stvari koje će mi koristiti u životu. Zahvalna sam razrednici profesorici Đurđici Radić i migistrama koje su nas u ove četiri godine vodile na ekskurzije u Veneciju, Zagreb. Na stručne ekskurzije išli smo u Galenski laboratorij u Rijeku i Veledrogeriju u Vukovar.

Najviše sam voljela stručne predmete, a kako volim bilje, najdraži mi je predmet bila botanika sa farmakognozijom. Želja mi je nastaviti studij farmacije i nadam se da ću uspjeti upisati studij u Novom Sadu.

Milica Despinić, 4.f

DOLAZE DJECA, ODLAZE LJUDI

Sjećam se svega kao da je bilo jučer. Na kraju osnovne škole htjela sam upisati gimnaziju u Valpovu, ali predomisli sam se u zadnji čas. Nisam znala što me sve čeka u ovoj školi, ali danas znam da nisam požalila. U početku je, vjerojatno kao i svima, teško se naviknuti na putovanje u školu. Ponekad dnevno potrošim i četiri sata na put do škole i nazad. Ali prolaze dani, tjedni, mjeseci i navikla sam se na sve to. Dobra organizacija puno znači, ali upornost je najvažnija.

Jedan plakat, kojeg sam vidjela prvi dan škole, kao dobrodošlicu prvašima, jako mi se urezao u pamćenje. Na njemu je pisalo: „Dolaze djeca, odlaze ljudi“. Sada tek shvaćam što to znači i koliko mi je ova škola pomogla da se izgradim kao osoba. Danas sam još više ponosna što sam donijela tako razumnu odluku. Studij Sestrinstva moj je daljnji cilj.

Novim i svim budućim generacijama ove škole poručujem: Budite ponosni na svoju odluku, a do cilja budite uporni i vidjet ćete da će se upornost isplatiti.

Dona Ćirić, 4.s2

Gordana Bagić, 4.s3

VOLJETI I RADITI SRCEM

U osnovnoj školi znala sam čime se želim baviti u životu i koju ću srednju školu upisati. Želja da pomognem ljudima, skrbim za bolesne i nemoćne bila je jača od nagovora nastavnika iz osnovne škole da upišem matematičku gimnaziju.

U Medicinskoj školi stekla sam doista iskrene i za život vrijedne prijatelje.

U četiri godine školovanja bilo je i suza, ali najviše onih zbog raznih provala. Naučila sam da nije lako zaslužiti peticu, a uz trud najvažnija je i dobra organizacija. Kada to shvatite, onda vam ništa u ovoj školi nije teško.

I od zbunjenih prvašića uplašanih lica, znate da je to dio jednog predivnog životnog razdoblja poslije kojeg postajete samostalne, potpuno izgrađene ličnosti s usađenim ljudskim vrijednostima.

Svima će nedostajati naša crvena školica i profesori. Njihovo poznato otvaranje imenika, vježbe u bolnici, kave, prijatelji. Želja mi je upisati Medicinski fakultet. Trenutno smo svi u pripremama punom parom za državnu maturu. To zaista želim pa se nadam da uz uloženi trud i rad ostajem zauvijek u zdravlju. Jedan mali savjet: zanimanje kao što je naše mora se voljeti, raditi srcem i suosjećanjem.

Uzrok svakog nasilja je nedostatak ljubavi

Bez obzira na to šutjeli mi ili glasno podsjećali na činjenice, danas je nasilje nepobitno prisutno.

Djeca su ogledalo društva pa je ta tema i društvena tema. Koliko god institucije sve više vode brigu o toj činjenici, još uvijek se u školama

javljaju različiti oblici nasilja. Mediji to prate više nego pozitivne slučajeve.

Ima i onih koji sve minoriziraju i tvrde da je nasilja bilo i prije i da danas to nije česta pojava. S pedagoginjom Nadom Grujić-Tomas razgovaramo o toj temi.

■ Jesu li učenici Medicinske škole skloni nasilju?

- Učenici naše škole nisu skloni nasilju. Povremeno se pojavljuju problemi izrugivanja, tračanja, izdvajanja, ali kada problem dođe do stručne službe, mi to odmah rješavamo.

Onako - oči u oči.

■ Što ako se dogodi nasilje?

- Mi u školi, kao što sam rekla, nemamo nasilnika tako da nemamo ni "mjere za kažnjavanje" istih. Ako bi se potencijalno

javio takav slučaj, s takvim bih učenicom/učenicom radila cijelu godinu na procesu uviđanja i promjene ponašanja. Tu bih svakako uključila roditelje. A kratkoročne mjere, poput ukora ili opomena pred isključenje, postoje u Statutu i sigurno bi bile primijenjene, ali one ne rješavaju problem.

■ Koje vrste nasilja postoje i u kojem uzrastu se javlja?

- Nasilje je prisutno svugdje oko nas. Postoji verbalno, psihičko i fizičko nasilje i prisutno je u svim uzrasnim dobima. Pojavljuje se vrlo

rano kod djece, ali je prisutno i u međusobnim odnosima odraslih. Ide i od odraslih prema mladima.

■ Koji je glavni uzrok nasilja?

- Uzrok svakog nasilja je nedostatak ljubavi. Kada u čovjeku nema ljubavi, onda on ne zna ni što čini drugima svojim nasilnim postupcima. Roditelji, kroz ljubav, svoju djecu trebaju učiti poštovanju i ljubavi prema drugima.

■ Kako vi prepoznajete nasilje?

- Nasilje nad sobom lako možemo prepoznati,

koliko god ono bilo prikriveno. Prvo je to jedan loš osjećaj u nama, ako smo žrtva. Važno ga je prepoznati i ako smo nasilnik i potražiti pomoć. Kao odrasloj osobi i pedagoginji nije mi lako prepoznati djecu žrtve nasilja.

Ono što se trudim činiti je stvoriti odnos povjerenja i podrške među učenicima i zadobiti njihovo povjerenje, da mi se mogu kao odrasloj osobi obratiti za pomoć. One očite tragove nasilja može svatko prepoznati. Kada pored sebe imamo žrtvu psihičkog nasilja, onda treba znati primijetiti puno više simptoma koji pokazuju promjene u ponašanju i funkcioniranju osobe.

■ Koliko kućni odgoj utječe na pojavu nasilja?

- Kućni ili obiteljski odgoj je temelj našega razvoja. On nam daje korijene na koje se nastavlja naš rast kroz život. Roditelji nam kao djeci daju temeljne smjernice na putu. Ako nas vole, ako nas usmjeravaju na dobro i uvažavaju nas kao osobe u razvoju, onda takav obrazac života nosimo dalje sa sobom i rascvjetavamo se. Ako doživljavam nasilnost, ružne riječi i postupke, ako gledamo nepoštivanje, onda je velika mogućnost da ne prepoznamo dobrotu ni u drugima. Tada postajemo nasilni i to postaje naš obrazac ponašanja.

■ Čija je dužnost prepoznati i spriječiti nasilje?

- Svatko od nas ima ulogu u širenju dobrog i sprječavanju lošeg. Na radnom mjestu, kao što je moje, treba štiti žrtve ili raditi s nasilnicima.

ma. Stalno treba preventivno djelovati odgovorom i vlastitim primjerom.

Prijatelj žrtve ili nasilnika ima dužnost reagirati, razgovarati, tražiti pomoć ili savjet ukoliko nije stručno osposobljen. Ponekad su rješenja vrlo jednostavna ukoliko se na vrijeme reagira. Najvažnije je ne praviti se da se ništa ne događa. Žrtva je dužna zaštititi sebe tražeći pomoć.

Jer dostojanstven život jedini je pravi život.

■ Kako možemo pomoći žrtvama nasilja?

- Ljude ne smijemo doživljavati kao žrtve. Već samim razmišljanjem o sebi kao o nemoćnoj osobi, žrtvi, stavili smo se u kategoriju onih koji ne mogu učiniti ništa sa svojim životom. Prvo i najvažnije je ne razmišljati o sebi kao žrtvi, nego tražitelju rješenja: kako izaći iz nasilnih situacija? Potražiti pomoć ljudi u koje imamo povjerenje, govoriti o tome što nam se događa i potražiti pomoć stručnjaka. Kada se neki problem stavi na svijetlo dana onda on izgleda sasvim drukčije nego kada je zaučen u mrak mračnih misli.

Zlostavljače treba razotkrivati, a žrtve zaštititi. Neki tinejdžeri ponašaju se preslobodno u odnosu na druge vršnjake i to ne smatraju nasiljem. Ipak, uzrok takvom ponašanju najčešće se nalazi u obitelji. Stručnjaci tvrde da najčešće onaj tko u djetinjstvu doživi nasilje, kasnije bude i sam zlostavljač. Dakle, preventivno je trebalo pomoći žrtvi, a tek onda nasilniku. Ovo je ozbiljna tema, posebno u vremenima u kojima živimo.

MEDICINSKA ŠKOLA U BROJKAMA

Prošle školske godine (2010./11.) upisano je 619 učenika. Te godine razred je uspješno završilo 612 učenika (99,67%), na ponavljanje razreda upućena je jedna učenica. Tijekom školske godine ispisalo se troje učenika prvoga razreda i dvije učenice drugoga razreda radi prijelaza u drugu školu. Jedna je učenica trećega razreda smrtno stradala u prometnoj nesreći.

Na popravne ispite upućeno je 38 učenika.

Prema statističkim podacima i općoj ocjeni nastavničkog vijeća Medicinske škole Osijek, najbolji je uspjeh postigao 3.f razred (srednja ocjena 4.56). Najmanje izostanaka (ukupno 610 sati; po učeniku 18,48) imao je 3.f razred.

Na kraju nastavne godine, za odličan uspjeh i primjereno vladanje (bez neopravdanih izostanaka) pohvaljeno je 125 učenika. Za odličan uspjeh, postignut u svim razredima tijekom školovanja, nagrađeno je 15 učenika četvrtih razreda.

Tijekom školske godine izrečene su 82 odgojne mjere – 58 opomena, 15 ukora i 9 opomena pred isključenje.

Završnom je ispitu pristupilo (i uspješno obranilo završni rad u ljetnom roku) 155 učenika.

Odličan uspjeh na završnom ispitu postiglo je 99 učenika. Srednja ocjena na završnom ispitu je 4.35.

Proglašen je, tradicionalno, i najbolji učenik Medicinske škole. Taj laskavi epitet zaslužila je učenica 4.s1 razreda, Matea Hideg.

U ovoj školskoj godini, (2011./12.) upisano je 602 učenika.

Knjige i smješak - profesorice: Thana Lubina, Nada Grujić Tomas i Marina Pilj Tomić

Što je klima toplija, topliji su i ljudi

Smith, Joanna *studentica engleskoga jezika iz Londona, u našoj školi radi kao suradnik u nastavi engleskoga jezika i vodi radionice ili English-Croatian Club. Puno smo od nje saznali o engleskoj kulturi, običajima i tradiciji, a to isto ona uči i od nas.*

Ispričajte nam nešto o instituciji preko koje ste došli u Hrvatsku.

- Studiram engleski jezik na birminghamskom sveučilištu u središtu Engleske, kako bih u budućnosti postala učiteljica. Moja institucija zove se Aston University i smještena je u samom sru Birminghama. Biti u središtu drugog po veličini grada u Engleskoj, za studente je vrlo uzbudljivo. Grad nije prevelik, a ni premal i pruža mnogo mogućnosti. Moj studij traje četiri godine, a ja sam sada na trećoj godini. Prijavila sam se za ovu asistenciju preko British Council-a, koji pomaže ljudima u Europskoj uniji studirati i raditi u drugim europskim zemljama, kao dio Lifelong Learning Programme-a. Kada sam se prijavila za mjesto suradnika u nastavi, nisam imala pojma gdje želim ići pa sam označila ku-

ću s odgovorom „Želim ići bilo gdje u Europi“. Smjestili su me u Osijek, jer sam tražila grad takve veličine. Jako mi je drago što sam ga našla!

Recite nam nešto više o programu Comenius u kojemu sudjelujete.

- Comenius program je srodan programu Erasmus, koji je vrsta studentske razmjene. Razlika je u tome što u programu Comenius ideš u inozemstvo podučavati, radije nego učiti. Možeš sudjelovati u Comeniusu ako planiraš postati učitelj u budućnosti ili ako već jesi učitelj. Cilj ove suradnje za mene je podučavati učenike o mojoj kulturi i jeziku i učiti o njihovom. Također, pomaže mi u stjecanju iskustva u podučavanju i kako bih naučila više o svijetu. Toplo preporučam Erasmus i Comenius svima koji žele putovati u druge zemlje, bilo kroz podučavanje, bilo kroz učenje; pružaju nam fantastičnu priliku da posjetimo druge zemlje, naučimo nove jezike i upoznamo sjajne ljude.

Što ste prije dolaska u Hrvatsku znali o Hrvatskoj i o Osijeku?

- Prije svog dolaska znala sam gdje se Hrvatska nalazi, da je bio rat na ovom području. Nisam imala nikakve predrasude o zemlji. Englezi uglavnom znaju Hrvate kao uspješne sportaše. Nisam znala gotovo ništa o ljudima, kulturi i gradu.

Postoje li značajne razlike između hrvatskih i britanskih studenata i učenika?

- Ljudi su ljudi. Da sam otišla u neku državu na drugom kraju svijeta, kao što je Japan, možda bi postojale veće razlike, ali

mislim da ne postoji velika razlika između hrvatskih i britanskih učenika i studenata. Nisam radila u svim hrvatskim, kao ni u svim engleskim školama pa je teško suditi. Imam osjećaj da su hrvatski učenici pristojniji od većine britanskih. Učenici Medicinske škole Osijek svakako rade jako marljivo i ulažu puno truda.

Što mislite o razini znanja engleskoga jezika u našoj školi?

- Bila sam apsolutno zapanjena kada sam prvi puta došla u školu – nisam mogla vjerovati kako su svi dobri u engleskom! Čak i ako učenici ne govore puno engleskoga, uglavnom ga razumiju, a mislim da većina učenika može pričati engleski, samo su prestrašeni. Većina ljudi, i to ne samo u školi, nego općenito u Osijeku, previše kritizira svoje jezične vještine. Ovo vam govori izvorni govornik engleskoga jezika, stoga vas molim da vjerujete – vaš engleski je sjajan, prestanite se brinuti toliko!

U školi vodite klub i učenici upijaju vaš izvorni engleski jezik.

- Zadovoljna sam odazivom učenika. Dolaze samo oni koji su istinski zainteresirani. Zbog toga sam sretna. Na jednu radionicu učenici su donijeli specijalitete slavenske kuhinje, čvarke, kulen, kobasicu i slaninu, a ja sam donijela džem od jagoda i engleske kolačiće. Tako smo upoznali razliku između engleskog breakfasta i hrvatskog doručka. Mislim da se učenici uvijek može dati više na zanimljiv i originalan način. I ja sam puno naučila o svojoj zemlji govoreći vama o njoj.

Što radite kada ništa ne radite?

- Moje slobodno vrijeme u Hrvatskoj puno je drukčije od onoga u Engleskoj, i zaista mi je trebalo neko vrijeme da se na to naviknem. U Engleskoj se bavim sportom i trudim se ostati fit, ali ovdje za mene nije lako baviti se sportom. Većinu slobodnog vremena ovdje provedem u razgovoru i ispijajući kave, što, naravno, volim! Volim putovati i razgledati nova mjesta pa, kada imam dovoljno vremena, idem u susjedne zemlje i puno vremena provedem u sastajanju s prijateljima.

Čitate li hrvatske novine?

- Nažalost, ne mogu reći da mi se sviđaju neke hrvatske novine, jer ne razumijem puno od onoga što je u njima napisano. Kada mi se pruži prilika, trudim se čitati i razumjeti hrvatske novine koje nađem, ali moje jezične sposobnosti nisu još ni približno dobre da bih puno razumijela – zasad. Ponijela sam britanske novine sa sobom nakon božićnih praznika koje mogu donijeti učenicima da čitaju, ali ne zaboravite, većina novina ima online verzije pa su svima lako dostupne.

Jeste li sklopili nova prijateljstva u Hrvatskoj?

- U Hrvatskoj sam stekla neke od najboljih prijatelja koje sam ikad imala. Budući da je prilično neuobičajeno upoznati Britanku u Osijeku, ljudi su zainteresirani za mene i zanima ih zašto sam ovdje. Upoznavanje ljudi stvarno nije bilo problem. Svakako sam otkrila kako su Hrvati, osobito u ovom dijelu Hrvatske, vrlo topli i srdačni i stvarno volim prijatelje koje sam ovdje stekla. I moja je baka rekla da što je klima toplija, topliji su i ljudi.

Sviđa li vam se naša slavenska kuhinja i što ste do sada isprobali?

- Neke stvari mi se sviđaju, neke ne. Vaša se hrana uglavnom bazira na mesu, dok kod nas nije tako. Ne pijem vam ja ni tradicionalni engleski čaj, pijem samo kavu. Smiješno mi je što se Hrvati zgroze na sam spomen mlijeka u čaju. Osječko pivo mi se jako sviđa zbog okusa, a odlično je i tamno Tomislav pivo.

Je li točno da Englezi prije jela ne kažu dobar tek, nego samo sjednu i jedu?

Nema engleske riječi za to, kaže se Bon appetit na francuskom jeziku.

Jesu li cijene u Engleskoj puno drukčije od cijena u Hrvatskoj?

- Neke su cijene nevjerojatno različite, a neke su stvarno iste. Općenito, mislim da cijene odgovaraju plaćama, gdje god dođeš. Većina hrane i pića je ovdje puno povoljnija, nego u Engleskoj, ali često su stvari poput kozmetike i odjeće puno skuplje. Bilo kako bilo, mislim da je razlog tomu to što je u Engleskoj puno veći izbor i lako je naći vrlo skupu odjeću, kao i onu vrlo povoljnu. Ovdje, u Osijeku, nema tako puno trgovina pa su i cijene više.

Vedrana, Ana i Joanna Smith

Što mislite o načinu na koji se Hrvati odijevaju?

- Ne razlikuje se puno od načina na koji se odijevaju Britanci. Doduše, mislim da ovdje više ljudi nosi trenirke, dok se one u Engleskoj ne nose svakodnevno. U suštini i nema velike razlike. Mi gledamo iste filmove, čitamo iste časopise i gledamo iste slavne osobe na TV-u, od kojih svi utječu na modu.

Koje su najteže riječi koje ste do sada naučili?

- Bilo koja riječ bez vokala za mene je jako teška, kao na primjer "škr". Također, vaš način izgovora glasa "r" je prilično težak, jer mi ga u engleskom nemamo. Moje pamćenje je grozno pa smatram hrvatski jezik teškim, jer jako malo riječi je slično engleskim riječima. Zahvalna sam što Hrvati koriste istu abecedu kao i Englezi. Volim činjenicu da učim hrvatski jezik, no, potrebno mi je puno vremena i nisam sigurna hoće li moja gramatika ikada biti ispravna. Kada govorim hrvatski i pogriješim, ljudi mi to ne zamjeraju.

Što mislite o osjećem noćnom životu?

- Sve je drukčije nego u Engleskoj. Tamo u pubove izlazi puno više ljudi. Ovdje mi se pubovi ne sviđaju, ali zato volim Tufnu, glavno okupljalište u noćnom životu mladih. U gradu se može vidjeti puno zgodnih momaka. Iz mog iskustva, prilično su pristojni i puni poštovanja.

Kada biste morali birati gdje ćete provesti ostatak života, biste li izabrali Hrvatsku ili Englesku?

- Teško pitanje, ali kada malo bolje razmislim, ovdje želim živjeti u budućnosti.

Želite li nešto poručiti učenicima naše škole?

- Želim se zahvaliti učenicima i cijelom školskom osoblju. Ne mogu poželjeti bolji tretman, svi su me lijepo dočekali i prihvatili. Kako sam već rekla, učenici ove škole rade izuzetno marljivo i ja stvarno mislim kako će im se trud isplatiti. Velik broj učenika koje sam upoznala misle kako će ih činjenica da su rođeni u Hrvatskoj spriječiti u ostvarivanju stvari koje žele raditi. Ja stvarno vjerujem kako je za uspjeh velikim dijelom zaslužan stav. Ako nešto želiš dovoljno jako i spreman si zbog toga raditi dovoljno marljivo, možeš to ostvariti.

Nove profesorske snage

OBITELJ JE SVETINJA

Ima dosta mladih profesora koji su tek pristigli u našu ozbiljnu školu. Ovo je prigoda da upoznate novu profesoricu etike, Inez Brataljenović.

Gdje ste rođeni i kada?

Rođena sam u Osijeku, 7. prosinca 1978.

Visina?

S visokim petama ili bez?? (smijeh)

Težina?

49 kilograma

Horoskopski znak?

Stijelac

Mjesto stanovanja?

Đakovački Selci.

Nadimak?

Ina

Srednja škola?

Ekonomska srednja škola u Đakovu

Fakultet?

Filozofsko-teološki fakultet u Đakovu

Najčešće ocjene u školi?

Odličan

Strani jezici?

Only English

Najdraži predmet?

Povijest

Najgori predmet?

Matematika

Hobi?

Aerobik i ples

Omiljena hrana?

Volim sve

Najdraže piće?

Voda

Najdraži slatkiš?

Haribo gumeni bomboni

Godišnje doba?

Zima sa snijegom

Doba dana?

Noć

Najdraža životinja?

Konj

Priželjkivani auto?

Jeep (bilo koji)

Najljepši hrvatski grad?

Mali Lošinj

Najljepša država?

Hrvatska

Najljepši strani grad?

Munchen

Povijesno razdoblje?

Doba antike

Povijesna osoba?

Elizabeth Taylor

Vrsta umjetnosti?

Film

Najdraža boja?

Zelena

Najdraži pjesnik?

Tin Ujević

Najdraži književnik?

Josip Kozarac

Omiljena glazba?

Domaća

Najdraži instrument?

Tamburica

Najdraži sport?

Rukomet

Najdraži sportaš i sportašica?

Mirko Filipović i Blanka Vlašić

Kako je raditi u Medicinskoj školi?

Iznenadujuće odlično

Kako su vas prihvatili učenici?

To morate pitati njih

Što očekujete od učenika?

Od učenika očekujem kulturno ponašanje i, naravno, znanje

Hoćete li biti strogi?

Da, u slobodno vrijeme treniram strogoću

Iz kakve obitelji potječete?

Prosječne

Što je za vas obitelj?

Svetinja

Ima li monogamija smisla?

Da

Vjerujete li u muško-ženska prijateljstva?

Vjerujem

Što je za vas romantika?

Pažnja muškarca

Možete li oprostiti nevjeru?

Ne

Koje osobine treba imati voljena osoba?

Iskrenost, radišnost, vjernost

Jeste li zaljubljeni?

Ja sam u ljubavi!

Vjerujete li u ljubav na prvi pogled?

Da

Mislite li da ljubav sve pokreće?

Točno

Što ste spremni učiniti za ljubav?

Žrtvovati se ovisno o situaciji

Treba li "bivšima" zauvijek zatvoriti vrata?

Da

Kako izgleda vaš savršeni vikend?

U prirodi

Psujete li i koja vam je omiljena psovka?

Samo nekulturni ljudi psuju

U kojim ste poslovima nespretni?

U pravljenju kolača

Kako se snalazite u kuhinji?

Odlično

Što od jela spremate najbolje?

Sarmu

Čega se u životu ne bi odrekli?

Ljubavi

Koji su vaši poroci, vidljivi i nevidljivi?

Neću vam reći

Vjerujete li da je sve sudbicom određeno?

Ne

Lucija Perković, 3.s1

Nebo može čekati

SVI SU DOBRODOŠLI!

Većini je ljudi prva asocijacija na dom za starije i nemoćne neka tmurna ustanova gdje vas smjeste kada postanete stari i nepotrebnim društvu. No, to uopće nije tako. Na takve ustanove treba gledati u pozitivnom svijetlu kao na jedno malo, idilično naselje, gdje se svi slažu, pomažu, zabavljaju i ponekada posvađaju, ali sve je to za ljude.

Većina korisnika smještena je dobrovoljno ili su tamo zbog neke zle bolesti, koja ih svakim danom podsjeća koliko su ovisni o drugima, a tek mali broj njih je ondje protiv svoje volje. Takvi korisnici su usamljeni i potišteni, a zadatak nas učenika bio je razveseliti te usamljene ljude, napuštene od svoje vlastite obitelji.

LIJEPE USPOMENE

Mnogi korisnici su ovdje sretni, no, postoje i oni nesretni. Oni se teže prilagođavaju ovoj sredini. U sobi su smješteni s jednim ili dva korisnika, na što nisu naviknuti. Nezadovoljni su zato što nisu naviknuti živjeti s toliko ljudi na jednom mjestu. Prilagodba je teška, no, kada shvate koliko je lijep

suživot s toliko ljudi, priča postaje drugačija.

Učenici Medicinske škole bili su na vježbama u domu za starije i nemoćne, a neki redovito tamo i volontiraju.

- *Naslušali smo se na tisuće raznih priča, upoznali razne navike i razne karaktere, govori učenica Maja Tadić i nastavlja: jedna baka junački mi je pričala svoju životnu priču, pokušavajući skriti suzu u oku: U tvojim godinama nisam mogla zamisliti da se neću moći rolati, trčati, plesati i da će mi najbolji prijatelj postati Ginko. Ne znam zašto svi misle da u domovima završava posljednja faza života. Ja mislim da ovdje počinje bezbrižna i najzanimljivija faza koju čovjek može doživjeti.*

U razgovoru smo dobili i puno mudrih savjeta za život:

- *Mladost je nešto što imaju samo mladi i što cijene samo stariji.*

- *Imaj vjeru u bolje sutra i tomu se nadaj.*

- *Dijete, samo nemoj prestati biti čovjek sa srcem, jer ako nemaš srce, džabe ti tvoja škola i pamet, ako nemaš osjećaj za starog i nemoćnog čovjeka.*

- *Sve stvari imaju svoj početak i sve stvari nalaze svoj kraj, baš kao i ljudski život.*

- *Sve prolazi kao sjena, ostaju nam samo uspomene.*

- *Živi svaki dan kao da ti je posljednji.*

TRADICIONALNE OBITELJI NESTAJU

- *Na stolu jedne bake je kćerino pismo od Uskrsa. Svaki dan ga je čitala i s ponosom ga dala meni, uvjeravajući me da ima kontakt s njom, govori učenica Ivana Raković. Pitam se je li moguće da su neki zaboravili svoju majku ili svoju baku?*

Mi smo se na vježbama osjećali poput njihovih unuka ili djece. Toplo su nas prihvaćali i imali u nas povjerenja. Uspjeli smo izmamiti podosta njihovih osmjeha. To smo učinili ili nekom šalom ili kad smo ih hranili ili kupali. Najviše im je godio razgovor. Htjeli smo samo da se ne osjećaju kao da su im potonule sve lađe.

Poslije ovih vježbi pitamo se zašto neki misle da oni više nisu korisni, kada su nam toliko htjeli pokazati gdje griješimo?

Pitali smo se gdje su nestale one prelijepje usne kojima su nekada osvajale muškarce u svojoj ulici? Jedna baka rekla je tužno:

- *Ja nikome nisam zlo učinila, ali se ljudi i dalje ne žele družiti sa mnom. A ti si mi prišla.*

Saznali smo da ta baka ima veliku obitelj, no, nitko ju nikada nije došao obići i vidjeti kako je. Nikada nije čula riječi: *Bok mama, evo došli smo te vidjeti! Kako si?*

Na licu smo joj vidjeli da dugo nije čula tu,

tako jednostavnu, ali lijepu rečenicu: *Bako, volim te.*

Baka u ormariću ima samo jednu šalicu i jednu čašu, što znači da joj dvije nikada ne trebaju. Na zidu više slike njezinih anđela na zemlji, kćeri, unučadi i prauučadi.

Iako u domu korisnici imaju razne aktivnosti, od informatike, dramskih nastupa, heklanja i gledanja TV-a, ipak većina zaključuje, kako nam je jedna baka nostalgično rekla: *Lijepo je u domu, ali mi je kod kuće bilo najljepše.*

ZABILJEŽENI DOJMOVI UČENIKA

- *Čudesno je kako mlad duh čuči u tijelu starice.* (Ana Bertić)

- *Teško mi je pomisliti da će i nama koža jednoga dana biti tri broja veća.* (Marijana Šefer)

- *Njihova vedrina, dobrota i želja za životom očarava.* (Ines Florek)

- *Tamo sam shvatio koliko sam sretan i da ima puno gorih sudbina od moje. Ja sam sretan čovjek.* (Saša Danilović)

- *Ovo iskustvo neću nikada zaboraviti i nadam se da mi je bilo samo jedno u nizu smjernica da postanem bolji čovjek.* (Tin Užar)

- *Svi ćemo mi jednoga dana biti u toj dobi*

i, na koncu, završiti svoje putovanje na dugom i trnovitom putu koji se zove život. (Viktorija Kovač)

- *Imam vjeru u bolje sutra i tomu se nadam.* (Lucija Perković)

Učenici 3.s1 i 3.s2 razreda, pod mentorstvom Zdenke Kesl, vms., više domove umirovljenika i njihove korisnike ne promatraju s predrasudama. Svjesni smo da je humano društvo u onoj mjeri humano u kojoj je u stanju osigurati skrb i brigu o svakom pojedincu, a pogotovo nemoćnom.

Pogledaj ovaj svijet

Kako razmišljaju osamnaestogodišnjaci pred ispitom zrelosti. Prva generacija maturanata koja je glasovala na referendumu za ili protiv ulaska u EU. Njihove znakovite poruke i rješenja mogu se dugo iščitavati.

Kako se osjećate kao zrela osoba?

- Ja se još ne osjećam kao zrela osoba.
- Samouvjerenije, odgovornije, savjesnije i odlučnije.
- Organizirana i svjesno svojih postupaka.
- Kao i do sada – nezrela.
- Divno, krasno?!
- Ispunjena s puno naučenih stvari.
- Drukčije, pametnije, i sad tek shvaćam koliko vrijeme znači.
- Mogu odlučivati o većini svojih životnih problema i puno toga učiniti za sebe i druge.
- Normalno kao i do sada, samo s promjenom gledišta na neke situacije i događaje.

Tko vas mlade najviše uvažava kao punoljetne osobe?

- Najviše nas uvažavaju vanjski suradnici u školi, jer nam govore „vi“ ili „kolegice“, što je smiješno.
- Tete u trgovini i policija u noćnim izlascima. (skoro 80% odgovora)
- Ne znam tko me uvažava.
- Prijatelji, mlade kolege, konobari i zaštitari.
- Sama sebe, prijatelji oko mene i roditelji.

- Policija, profesori, vršnjaci, državne i zdravstvene ustanove.

- Kao punoljetne osobe najviše nas uvažavaju zakoni jer trebamo preuzeti ulogu odrasle osobe, a društvo nas i dalje smatra djecom.

- Najviše roditelji, zahtjevaju više i očekuju više od nas.

U koga imate najviše povjerenja?

- Najviše povjerenja imam u brata i roditelje.
- U dečka i mamu, jer mi je uvijek najbolja prijateljica.
- Najviše povjerenja imam u sebe.
- U svoju najbolju prijateljicu i dečka.
- U sebe, a svi drugi su lažovi i izdajice.
- U prijatelje (samo odabrane), u roditelje i baku i Boga.
- Samo u sebe, ali možda ni to.
- U sebe, danas nikome ne možeš vjerovati.

Što vas veseli u životu, a što u Hrvatskoj?

- U životu me veseli uspjeh i zdravlje mene i mojih bližnjih, a u Hrvatskoj me veseli državna matura.
- Vesele me izlasci, rođendani, putovanja, ljeto-

vanja i druženja s prijateljima. U Hrvatskoj to što znam da su manje šanse da me netko siluje i ubije kad se vraćam kući navečer, kao npr. u New Yorku. Manje su šanse, ali ipak postoje.

- Najviše me veseli moja obitelj i društvo, a u Hrvatskoj more i čista voda.

- U životu me vesele različite osobe koje svakodnevno susrećem i dijelim s njima iskustva.

- Veseli me glazba u kojoj pronalazim dio sebe. U Hrvatskoj me veseli to što su mi tu mnogi dobri prijatelji, obitelj, i ponekad se događaju zanimljive stvari (npr. koncerti), koji dovode do zanimljivih situacija.

- Vesele me novi izazovi i neke nove stvari. U Hrvatskoj me ama baš ništa ne veseli.

- U Hrvatskoj me veseli ništa. Voljela bih se iseliti iz Hrvatske čim mi se pruži prilika u životu, a onda će me veseliti novac, obitelj i prijatelji.

- U životu me veseli osmijeh prijatelja, glazba, dobar koncert ili film, kava s prijateljima, poneko putovanje..

- Vesele me školski uspjesi, pohvale prijatelja, roditelja i profesora. U Hrvatskoj me veseli što Dinamo igra Ligu prvaka i što svaki drugi tjedan mogu gledati njihove tekme u Europi.

- Što sve ide onim putem kojim očekujem. Vrijeme koje provodim s curom i kada jedem. U Hrvatskoj – more, urbana sredina i lijepi dijelovi države.

- U životu: položen vozački i kraj četvrtoga razreda. U Hrvatskoj – ništa, treba što prije pobjeći.

Kako mladi mogu popraviti stanje u Hrvatskoj?

- Tako da izbacе sve stare i uzmu kontrolu u svoje ruke.
- Nikako. Takav smo narod od rođenja i za par godina se ništa ne može promijeniti.
- Uz veliki trud i upornost, većinom teško ili nikako, jer rade samo tatini sinovi i mamine maze.
- Atentat na Sabor i Vladu!
- Mladi mogu popraviti stanje u Hrvatskoj samo ako se ne ponašaju kao odrasli u Hrvatskoj.
- Kada narastu, ako i onda.
- Jedino da zapale Vladu, jer kažu da nakon svake katastrofe i paljevine prežive žohari i štakori.
- Sve bi se moglo promijeniti ako mladi dobiju priliku za zapošljavanje nakon školovanja.
- Mladi mogu uzeti više udjela u društvenom životu, vlasti i manje se odavati porocima...
- Svojim obrazovanjem, jer ćemo mi jednoga dana doći na mjesto onih koji odlučuju.
- Tako da odbace konzervativna razmišljanja i da se manje mrzimo.
- Tako da se više motiviraju i educiraju za politič-

ki život i shvate koliku ulogu politika ima u našem budućem životu.

Jesu li mladi motivirani za politiku?

- Mladi nisu motivirani za politiku, jer nemaju nikakvih prava.

- Ovisi, ako im je kum u HDZ-u.

- Naravno da jesu. Malo je neobično, ali jednoga dana će shvatiti da su trebali biti više zainteresirani, jer ako se ti bar minimalno ne baviš politikom, onda se ona bavi tobom.

- Jesu, ako u njoj vide priliku za bolji život i zaradu.

- To je vrlo individualno. Neki jesu jako, a neke to uopće ne zanima.

- Ma da, još nam samo treba da se MI popnemo na vrh i popijemo preostali državni proračun!

- Samo oni superoptimistični, koji misle da mogu promijeniti nešto u ovoj propaloj državi i oni koji se žele lako, brzo i nelegalno obogatiti. Ostalima se povraća na riječ „politika“.

Što se očekuje od političara?

- Više ništa. Jedino za što su sposobni je to da budu cimeri Sanaderu u Remetincu. Današnju političku kremu treba tamo potjerati. Od prvog do zadnjeg.

- Da što više ulažu u državu i donose odluke za dobrobit svih koji tu žive, bez obzira na nacionalnost, dob, spol, rasu ili vjeru.

- Može se svašta očekivati, ali ništa se neće ostvariti.

- Da ispune silna obećanja koja su dali i koja su ih dovela u udobne kožne fotelje.

- Da ne lažu, da ne krađu i da vode državu kako treba.

- Da barem malo govore istinu, da sagrađe tvornice kako bi ljudi imali gdje raditi, a ne ih prodavati i rušiti.

- Da mladima osiguraju posao i da pomognu onima koji žive na granici egzistencije.

- Da vode državu, da budu glas naroda, da poštuju i uvažavaju želje naroda, a ne da ga maltretiraju.

Osjeća li se kod mladih patriotizam?

- Osjeća, posebno kod onih čiji su roditelji bili branitelji, a kod drugih nije previše izraženo.

- Povremeno. Većinom na praznike vezane uz slobodu domovine.

- Samo u situacijama kada se nešto loše dogodi, ili nekog optuže, ali inače baš i ne.

- Da, ali kod nekih lažni – slušaju cajke.

- Samo kod onih ufuranih likova, Thompson, Škoro i te fore. Ali pravi patriotizam je nestao.

- Da, pogotovo u generacijama rođenima u 90-ima. Ipak smo mi ratna djeca. To najviše dolazi iz obitelji.

- Ne, jer RH nije ništa učinila da im usadi taj uzvi-

šeni osjećaj.

- Osjeća se i previše, što se navijača i „velikih ustaša“ tiče. Posebno na nekim koncertima i sportskim događajima.

- Da, naravno. Patriotizam se najviše osjeća u vrijeme državnih praznika jer tada ne idemo u školu, a mnogi uopće nemaju pojma što se na te dane događalo u ratu.

- Mislim da današnja mladež premalo zna o prošlosti, a patriotizam je poštivanje domovine.

- Mladi ljudi ne osjećaju patriotizam, osim ako se radi o politici ili sportu.

- Zbog trenutnog stanja države, nema patriotizma.

Što su vas najbolje naučili odrasli?

- Odrasli su me naučili puno toga korisnog: roditelji kod kuće, profesori u školi, a sestre u bolnici na praksi.

- Poštovati druge i cijeniti svako mišljenje i osobu.

- Biti odgovoran, pošten, ali takve osobe najčešće dobro ne prolaze.

- Da treba živjeti pošteno i skromno, znajući svoje mogućnosti, prava i obveze. Ne odustajati od svojih želja i ne mijenjati stavove ni zbog koga.

- Naučili su nas koliko smo zapravo nebitni dok ne udarimo šakom o stol i ne kažemo što želimo i kako treba biti. I najvažnije, iz svog primjera su pokazali kakvi ne trebamo biti prema mladima od sebe.

- Pristojnom ponašanju, odgovornosti, štednji, obrazovanju, urednosti, iskrenosti.

- Odrasli su me najbolje naučili da što si gori i nepošteniji to češ bolje proći u životu.

- Pisati, čitati, plivati, vezati patike.

- Da budem ono što želim i da se borim za to. Naučili su me humanosti i odanosti, a ostale odrasle ne slušam.

- Da svatko brine za sebe, a to zapravo treba promijeniti.

- Kakvi ne trebamo biti, čast iznimkama.

- Od odraslih sam mogla naučiti mnogo toga, ali naravno da sam dovoljno pametna da sama mogu odabrati kako ću se ponašati.

Kakvu Hrvatsku imamo, a kakvu želite?

- Ne razmišljam o Hrvatskoj u političkom smislu, niti me pretjerano interesira, ali smatram da bi svakako trebala napredovati.

- Nakon svega što smo prošli (rat, krađa, korupcija) mislim da se još dobro i držimo. Hrvatska je lijepa zemlja, imamo more, čiste vode, planine i obradivu zemlju. Mislim da bismo mogli biti savršenija zemlja. Ako nam se sve posloži, mislim da ćemo to i biti.

- Hrvatska je zemlja velikih razlika, pretjeranog bogatstva i siromaštva, velike moći i bolne nemoći.

- Želimo bivšu Jugu! Svi rade, nema sirotinje, sreća i bezbrižnost. Pivo i rock and roll.

- Imamo Hrvatsku u dugovima i bit će sve prodano strancima, a želimo neovisnu Hrvatsku s većim mogućnostima.

- Imamo nestabilnu, zaostalu, nerazvijenu, u potpunosti korumpiranu zemlju, koja tone u dugovima. A trebali bi imati zemlju s normalnim životnim standardom, s većom zaposlenošću, dobre uvjete školovanja.

- Hrvatska je bez svijetle budućnosti, a želim da Hrvatska bude druga Švicarska. Želim da ponude stručnim školama polaganje državne mature iz stručnih predmeta za upis u naše više škole.

- Hrvatska je sada u banani, a želim da napravimo kolač od banana.

- Želim Hrvatsku u kojoj se ne mora plaćati porez.

- Presloženo pitanje da bih mogao izraziti svoje mišljenje. Hrvatska je u rasulu i sve ide nizbrdo. Ili bankrot ili promjene. Mladi čak i s faksom ne mogu naći posao.

- Hrvatska je nisko pala i ne vjerujem da će biti nešto bolje, može samo biti gore. U budućnosti bih željela otići što dalje.

- Hrvatska je ranjena zemlja, a Slavonija najviše. Treba vremena da biljka koja je odrezana do korijena opet izraste, dobije grane, a tek poslije smijemo razmišljati o listovima i plodovima.

Nastavak na stranici 56

Gluih mogu sve, samo ne čuti

Lidija Mandić volontira u našoj školi kao predavač hrvatskog znakovnog jezika. Lidija je po struci inženjer prehrane, magistar biomedicine i zdravstva i umirovljena satnica HV-a. Cijeloga se života educira, a dio znanja prenosi i na naše učenike.

Što je znakovni jezik?

- Znakovni jezik je, kao i svaki drugi jezik, komunikacijski sustav koji se koristi za razmjenu informacija između dviju ili više osoba. To je jezik zajednice gluhih, nagluhih i gluhošlijepih osoba koje imaju zaseban kulturni i jezični identitet. Postoje nacionalni znakovni jezici, kao npr.: francuski (LSF), američki (ASL), australski (AUSLAN), talijanski (LIS), hrvatski (HZJ) i drugi. Danas se u svijetu sve više zajednica gluhih i gluhošlijepih prihvaća kao "kulturna i jezična manjina". U više od 30 država znakovni jezik je priznat kao jezik manjine. 1965. godine ASL dobio je status jezika i tako postao prvi znakovni jezik na svijetu, priznat kao prvi i prirodni jezik gluhih.

Koliko ljudi u Hrvatskoj komunicira znakovnim jezikom?

- Prema nekim podacima u RH živi oko 1200 gluhih i nagluhih osoba te 155 gluhošlijepih. Na području Osijeka ima 436 gluhih, od kojih većina govori hrvatski znakovni jezik.

Koje osječke udruge podučavaju HZJ?

- Od 1947. godine u Osijeku djeluju: Udruga gluhih i nagluhih Osječko-baranjske županije i Udruga gluhošlijepih osoba grada Osijeka, od 2006. godine.

Je li hrvatski znakovni jezik priznat kao jezik?

- Hrvatski znakovni jezik još nije priznat kao jezik, ali je pokrenuta akcija za njegovo priznavanje. Kako bi bio priznat, mora se napraviti standardizacija. Kao što postoje razlike u govornom jeziku, tako postoje i razlike i u znakovnom jeziku. Znakovni jezik se razlikuje u obiteljima, regijama. Razlikuje se izražavanje starih i mladih.

Kako i kada ste odlučili učiti znakovni jezik?

- Znatiljka prema nepoznatom i empatija prema onima koji su različiti, ponukala me na učenje HZJ. Volontiranjem u zajednici gluhih, naučila sam dosta o njihovoj kulturi, načinu življenja i s problemima s kojima se

susreću. Mogu reći da sam uvijek bila ljubomorna na one koji su ga u mom prisustvu koristili. Htjela sam i ja to moći.

Znakovni jezik poznajem tri godine. Dvije godine u šest semestara sam bila na edukaciji.

Kako ste došli na ideju da poučavate učenike?

- Znanje i spoznaje koje sam stekla nisam željela zadržati samo za sebe. Želja mi je potaknuti i ostale da svladaju jezičnu barijeru i druge različitosti. S obzirom da sam uložila velik trud učeći taj jezik, htjela sam to prenijeti na mlađe generacije.

Medicina je područje koje me uvijek zanimalo. Iz svog i interesa, osobnog i profesionalnog, predložila sam ravnateljici Nadi Prlič da poučavam buduće medicinare. Učeničko znanje može olakšati gluha svakodnevnicu. Puno je područja u zdravstvu u kojima se teško snalaze: kod liječnika, na sudu, kod odvjetnika, u banci, u području obrazovanja...

Kako učenici shvaćaju znakovni jezik?

- Učenici znakovnom jeziku pristupaju ozbiljno i s puno interesa. Ugodno sam iznenađena, iako mnogi, nažalost, nisu u mogućnosti prisustvovati svim satima. Zbog kliznog rasporeda i učenika putnika, a to je već poznati problem u vašoj školi, prijavilo se samo 25 učenika. Oni se stvarno trude pa ako koji put izostanu, to onda nadoknade na sljedećem predavanju.

Mogu li učenici polagati neki test i dobiti neku diplomu iz znakovnog jezika?

- S obzirom kako naši sati nisu redovni, a ni ja nisam ovlaštena za to, nažalost ne mogu. Ovi naši sati su jedna vrsta kulturnoga uzdizanja. Testovi se mogu polagati u Udruzi gluhih i nagluhih Osječko-baranjske županije i Udruzi gluhošlijepih osoba grada Osijeka, pred komisijom.

Može li hrvatski znakovni jezik postati nastavni/izborni predmet?

- Možda bi bilo zgodno da znakovni jezik postane izborni predmet. U nekim je školama u okviru bioetike. Riječani su otišli najdalje u tome. Znakovni jezik ne može postati nastavnim predmetom dok se ne prizna kao jezik komunikacije u RH.

Može li se znakovnim jezikom objasniti književno djelo?

- Naravno da može. Gluih su i kompozitori, pišu pjesme i književna djela, izvode predstave, oni su kemičari, fizičari, odvjetnici, svećenici... Gluih su i vrlo dobri vozači, imaju odličan periferni vid. Do 1967. godine nisu smjeli voziti automobil. Gluih mogu sve, samo ne čuti!

Upisuje li se poznavanje znakovnog jezika u neke važne dokumente?

- Ne. Dok HZJ ne dobije status jezika, ne upisuje se u radnu knjižicu. Ali u životopis možete napisati da poznajete znakovni jezik i to je veliki plus.

Koliko vremena treba za usavršavanje znakovnoga jezika?

- Kao i za učenje svakog drugog jezika. Na tečaju naučite samo osnove. Možemo to usporediti s rukopisom. Nije lako prepoznati tuđi. Netko neke riječi skraćuje i koristi ih kako je njemu lakše. Najvažnije je komunicirati s osobama koje su gluhe, jedino se tako možete usavršiti. Naravno, i redovitim vježbom.

Koliko je to nama kao medicinskim djelatnicima važno?

- Jako važno. Gluih imaju problema s odlascima liječniku. Prva stvar je stvaranje povjerenja. Gluhom čovjeku bit će puno lakše i bit će opušteniji kada vidi da „govorimo“ njegov jezik. Nismo još dovoljno svjesna i bogata nacija da uvijek uza sebe imamo prevoditelja.

Zato vi medicinari dobro naučite i taj jezik.

KAKO DO SAVRŠENOG OSMIJEHA

Osmijeh je bitan za svako lice. U Medicinskoj školi nas uče da uvijek trebamo prema pacijentu pokazati vedro i nasmijano lice.

Osmijeh ne košta ništa. Ali, ako imate loše ili krive zube, kakav će vam biti osmijeh? Ako želite imate savršen osmijeh, obratite se ortodontu.

Mr. sc. Ante Prlič, dr. med. dent. spec. ortodont

ortodontske naprave da isprave manje ili veće probleme i usavrše svoj osmijeh.

Aparatić treba nositi otprilike dvije godine, ali sve ovisi o anomaliji zuba.

- Za ovo vrijeme što radim, rezultati su bili pozitivni, jer sam težio savršenstvu i nisam skidao nikome aparatić prije vremena. Osobno, to mi je najljepši dio oralne medicine u kojem pretežito imam kontakt s mladim ljudima s kojima je ugodno poslovati, zaključuje doktor Prlič.

Postoje i nuspojave kod nošenja aparatića, kao što su mehaničke ozljede (kod sportaša) i blaga nelagoda prvih dana nakon postave. To je sasvim normalno i nije potrebno izbjegavati žvakanje, jer žvakanjem potičemo cirkulaciju oko zuba što ubrzava oporavak. Može doći do iritacije sluznice koje mogu biti uzrokovane hrapavim ili ostrim elementima. Upotrebom ortodontskog voska ublažit će se iritacije.

- Krivi zubi se mogu ispraviti na različite načine i raznim sredstvima i u različitim fazama rasta i razvoja, u razgovoru, odmah naglašava mr. sc. Ante Prlič, dr. med. dent. spec. ortodont, i nastavlja: Mogu se ispraviti preventivnim mjerama, interceptivnim zahvatima i primjenom ortodontskih naprava. Danas se ortodontske naprave razlikuju po vrsti i

namjeni. Osnovna podjela je na mobilne i fiksne. Posljednjih desetak godina u širu uporabu uvedene su fiksne ortodontske naprave.

Najpovoljnije vrijeme za ortodontsku terapiju je između 10 i 14 godina, kada glava i usta još uvijek rastu i nepravilnosti se lakše mogu ispraviti. Ortodontski tretmani nisu samo za djecu. Sve više odraslih osoba, također, nose

DRAGANA ČUBRA, 4.F

- Zubi su mi bili krivi i htjela sam ih estetski popraviti. Fiksni aparatić sam stavila u Apatinu, jer je tako duplo jeftiniji (500 E). Stavila sam ga prije 10 mjeseci i moram ga nositi još 6 mjeseci. Jednom mjesečno idem na kontrolu.

LUCIJA KNEŽEVIĆ, 1.DA

- Željela sam imati ravne i lijepe zube. Osmijeh na licu mi je bitan, a i školujem se u toj struci. Aparatić mi je ugrađen besplatno, preko zdravstvenoga osiguranja. Morala sam čekati četiri godine da dođem na red.

TAMARA BULJEVIĆ, 2.S3

- Zubi su mi bili malo zbijeni. Nije bilo mjesta za umnjake i zato sam stavila aparatić. Ortodont mi ga je ugradio tako da moji prijatelji ni ne vide da ga nosim, a nosim ga od 9. mjeseca 2010. godine. Ne znam koja će na kraju biti cijena.

IVANA RAČIMORSKI, 3.FT

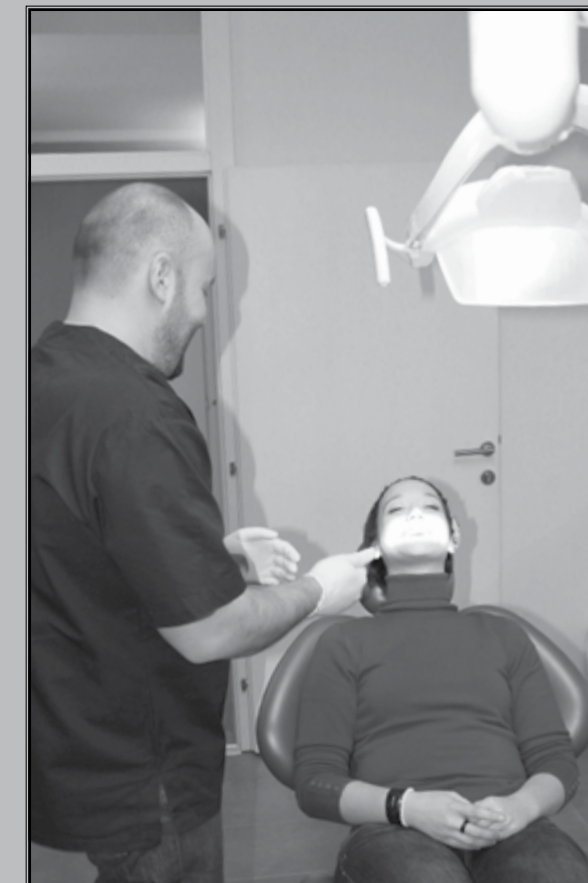
-Nosila sam aparatić od 2003. do 2009. godine. Sada su mi zubi lijepi, upravo kakve sam oduvijek željela. Aparatić je bio besplatan, jer sam još uvijek maloljetna. Čekala sam samo dva tjedna, jer djeca zdravstvenih djelatnika imaju prednost.

MATEA KUČIĆ, 3.FT

- Nosila sam aparatić skoro godinu dana, ali nije bilo učinka. Stavila sam ga u Našicama, ali nije kvalitetno ugrađen pa ću sada morati nositi novi fiksni i ispravljati dodatne pogreške. Maloljetna sam pa me to ništa neće koštati.

DONA ĆIRIĆ, 4.S2

- Nosim aparatić na gornjim i donjim zubima i svakih pet ili šest tjedana je kontrola. Aparatić sam ugrađivala u Đakovu, po cijeni od otprilike 7500 kuna. Iako sam bila maloljetna, platila sam cijeli iznos, jer sam ga ugrađivala kod privatnika. Ali, zato nisam čekala.

Antonija na pregledu

IMA I ZANIMLJIVIJIH KNJIGA OD LEKTIRE

Koliko vam se puta dogodilo da ste došli u školsku knjižnicu i pomislili: „Gdje bi se mogla skrivati moja omiljena knjiga? Idem ju potražiti!“

I kad nakon mukotrpnog pretraživanja odustanete, negdje među policama, pojave se vrijedni vilenjaci knjižnice i s radošću pronađu knjigu

koju ste željeli. A oni su uvijek nasmijani i raspoloženi mladi knjižničari koje možete zateći u knjižnici naše škole, ako ju dovoljno često posjećujete.

Vjerojatno ste često u knjižnici čuli zvuk rezanja papira, vidjeli mnoštvo boja, flomastera, kolaža i di kojeg učenika, a niste znali o čemu je riječ. To smo mi, mladi knjižničari, izrađujemo panoe, plakate, slažemo izložbe i radimo ukrase. Izrađujemo i panoe za značajne datume i događaje kao što su: Sajam udžbenika, Međunarodni dan školskih knjižnica, pano dobrodošlice učenicima prvih razreda, izložbe povodom Dana zahvalnosti za plodove zemlje, izložbu najboljih školskih listova Hrvatske.

Knjižnica se povremeno pretvara i u novinarsku redakciju kada, na starim i dotrajalim računalima, pripremamo mali knjižnični listić „Medic Inn“, koji izlazi svaka dva mjeseca.

- Mladi sam knjižničar od kada sam došao u Medicinsku školu i ponosim se time.

Knjižnici me privukla uvijek dobra radna atmosfera i veselo društvo ostalih knjižničara iz družine. Ali, to veselo društvo radi i neke malo ozbiljnije i odgovornije poslove. Kontinuirano radimo popisivanje periodičnih publikacija i unosimo ih u bazu podataka. Izrađujemo

iskaznice članovima knjižnice, pomažemo pri unošenju novih članova u računalni sustav i posuđujemo i razdajemo knjige, rekao je Hrvoje Drenjančević.

Ako je koja knjiga oštećena, mi uskačemo u pomoć

i lijepimo ju, ispravljamo i brišemo listove koje su neki neodgovorni učenici zgužvali i pošarali.

Možda vam se to sve čini kao neki težak posao ili velika obveza, ali uz malo smijeha, glazbe i puno zadovolj-

nih učenika, mi to sve lako obavljamo.

- Volontiram u knjižnici, jer volim čitati knjige. U knjižnici je uvijek ugodna atmosfera. Najviše volim raditi kada se izrađuju plakati za neki projekt. Zanimljivo je pripremati materijale za naš knjižničarski školski listić. Čitaonica je često zauzeta, ali se nađe slobodan trenutak i za nas, možemo se družiti u njoj, učiti, ali prema pravilu nema unošenja hrane i pića. Kada vidim neke zgužvane ili pošarane stranice, to me jako žalosti, jer mi ovdje ulažemo puno ljubavi, a netko uništava te knjige, iako je upis u knjižnicu besplatna i nema zakasnine, govori Valentina Živković.

- Ponosna sam što pripadam maloj skupini ljudi u knjižnici. Lijepo je boraviti u knjižnici, jer je uvijek zanimljivo. U knjižnici nema samo „dosadne lektire“, nego stalno dolazi i beletristika koju mi mladi volimo čitati. Tu smo prvi na izvoru. Tako možemo drugim učenicima preporučiti zanimljivo štivo. Sviđa mi se što imamo mladu i veselu knjižničarku. A najbolje nam je kada se sa sata izvučemo za vrijeme pisanja školskog lista Igllice, dodala je Tena Lastelić.

Novinari iz 3.s1 razreda:
Mi smo mladi, mi smo pametni, mi smo uvijek u pravu (i kad nismo, al' nema veze), mi smo lijepi, mi smo hrabri, mi smo brzi i žestoki.

Pobuna u redakciji

Scenarij: Ana-Marija Bradač, 3.s1,

Foto & dizajn: Tea Omerbašić, 3.z, Damir Miler, Đurđica Radić

Likovi: (učenici 3.s1 razreda Medicinske škole Osijek) Valentina Plazibat, Lucija Perković, Martina Geljić, Ivan Ezgeta, Sara Antolović, Dino Hadikan, Ana-Marija Bradač, Ana Dokoza. Profesori (tzv. tajkuni): Zvonko Kasak, Zoran Škrinjarić, Miroslav Kern, Nada Grujić Tomas i Damir Miler

* Izrečene misli u ovome stripu nisu stvarne već piščeva fikcija

Društvo

Iz medija nam serviraju, opet, samo žutilo i crnilo. Svjetske i domaće vladajuće oligarhije nastoje cenzurirati internet i slobodu informacija kako bi se lakše upravljalo i manipuliralo nezadovoljnom ljudima. *Lošine* su se sakrile iza korporacija i banaka koje i dalje smišljaju kako još više oguliti građane da bi se oni mogli i dalje razmetati i bahatiti. Narod je za njih samo "stoka sitnog zuba" tj. Gregori.

Mladi

Mladi nisu svjesni činjenice da je znanje moć, a da im je osim znanja potrebno i umijeće. Da crno pero *probad*a jače od mača svi znamo, ali da lijepe i tople priče oplemene i usreće čovjeka činjenica je koja se slabo koristi u današnjem novinarstvu. Kako mlada redakcija pokušava plivati u okrutnim vodama novinarstva pogledajte u ovoj priči.

Među novinarima iz redakcije časopisa **ŽUTILO** bukti nezadovoljstvo

Opet nismo dobili honorare

Pobuna, štrajk, nerad!

Šefe, svi su ljuti, čekamo novce, pa i mi moramo od nečega živjeti!

A šef se ženio treći puta, bančilo se, novci su otišli na gala svadbu i put na Maldive.

A jeste vidjeli neukusa, sigurno ćemo to morati opisati kao event za pamćenje, ja neću!!!

Ne mogu vjerovati, još dva mjeseca nema love.

Šuti, neki su i otpušteni. Mi kao moramo biti sretni što radimo.

Kako da idem fotografirati na teren, nije mi dao ni za benzin.!

Baš me briga za novi broj. Nema love, nema teksta.

Šef proba smiriti situaciju u redakciji

Tajnice Sarice, molim te sazovi urednički kolegij.

Evo, uplatili smo vam honorare. Hajde nešto konstruktivno napišite.

Anuške, glavna urednice, ti si mi zadnja šansa da na vrijeme objavimo Žutilo. U suprotnom, došao nam je kraj.

Tih štrajk u redakciji

Ne može ovako, za tri dana treba izaći Žutilo, a nisam video ni članka. Trgnite se malo!

Šefe, mi smo u *tihom* štrajku. Okreće nam se želudac od onog žutog novinarskog smeća koje moramo izmišljati i pisati. Pa naše novinarke ne mogu izvući ni suvislu rečenicu od tih starleta, pjevaljki, nogometaša i ostalih glupsona.

Pa upotrijebite još više mašte. Dioničari Žutila traže još više crnjaka, apokalipse, političara, poprjsja i Maminja.

Čujte, slažem se s vašim primjedbama, ali vlasnici ne žele promijeniti politiku Žutila. Što se mene tiče, pišite po svojoj savjesti. Mladi ste, pametni, budite hrabri.

Evo, imam ekskluzivne slike s bala tajkunske mladeži.

Valentina, dovuci se u redakciju u roku pet minuta. Počinjemo pisati ono za što smo se školovali!

Tajni dioničari - novinarski tajkuni na sastanku u caffe baru Davos raspravljaju o Žutilu

Šefe, isplati svojim novinarima-honorarcima pokoju kunu. Bankari traže da zaplašimo i zaglupimo narod s nebitnim informacijama o budalaštinama. Kažu da se ovce moraju oguliti do gole kože kako bi bile tihe i krotke.

S ovim tajnim sporazumom ACTA korporacije će kontrolirati, za sada slobodni, internet. Putem TV-a, novina i ostalih elektronskih medija odabiru se informacije koje korporacijama odgovaraju.

Narodu uvijek treba dati malo kruha i puno igara

Društvene mreže su zakon, mladi su okupirani glupostima i nemaju vremena za pobune i demonstracije.

Tvoja rubrika red carpet se izbacuje. Piši nešto konstruktivnije.

Može li o kvaliteti i utjecaju na zdravlje hrane u hotelima, trgovačkim centrima, restoranima, kioscima, školama, ...

Moram non-stop servisirati ove prastare kompjutere, i to za sitnu lovu. Koja tlaka!

A što su skrli ovi tajkuni. Hoće da ovi prethistorijski serveri pogone novinski portal. Koji frikovi.

Da penzioneri znaju da im je ušteđevina, koju su stavili u banke, već potrošena, pojeli bi nas, a ne kruh i paštetu za doručak.

Pustite priču o parama. Treba malo uživati i u opipljivim stvarima.

Banke će i nas ukinuti kada im ne budemo donosili profit. Tko ih šilji, idemo na skijanje!

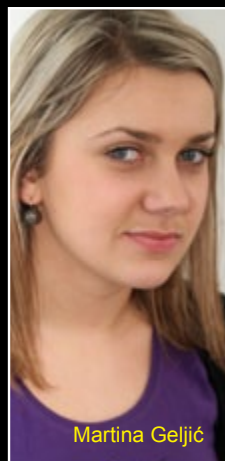
Dino, imaš 24 sata da osvježiš naš portal za ovaj specijalni broj Žutila, inače si pokojni.

Specijalno izdanje Žutila izlazi prvi i zadnji put!

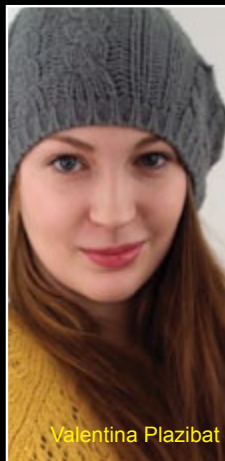
ŽUTILO
The truth is all around us

Ukida se gradska skupština i uvodi narodni plenum
Banke daju mladim poduzetnicima kredite bez kamata
Mladi bojkotiraju facebook, druže se i zabavljaju uz sport i kavicu
Miss Hrvatske radi kao kirurginja na Rebru
Srednjoškolci ne izostaju s nastave već uživaju u učenju
Ferovci konstruirali automobil koji koristi besplatnu energiju
U Hrvatsku zabranjen uvoz smeća od hrane
Osuđeni tajkuni-lopovi kopaju vodovod do zabačenih sela

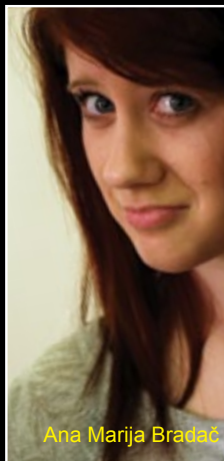
*ZA SVE NUSPOJAVE POSLIJE ČITANJA OVOG BROJA ŽUTILA KONTAKTIRAJTE SVOG LJEČNIKA ILI LJEKARNIKA!

Martina Geljić

Valentina Plazibat

Ana Marija Bradač

Ana Dokoza

Lucija Perković

Dino Mađikan

Ivan Ezgeta

Epilog novinarskih pokušaja (10 godina poslije)

Martina je poznata novinarka na Aldžaziri

Valentina je TV urednica i smijenila je HLO

Ana - Marija radi kao dopisnica DWle

Ana je freelancerica i fotografira na reljiju Dakar

Lucija se udala i ima troje djece

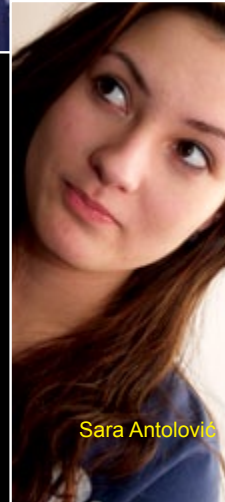
Dino se priključio Anonymusima, vrlo brzo ga je uhvatila CI-a pa guli robiju u Guatanamu

Ivan ima privatni biznis: održavanje medicinskih aparata

Sara je postala pouzdana sekretarica glavnog menadžera jedne jako moćne korporacije

Šef je prodao dionice "Žutila" i otišao u vinski biznis

Tajkuni su i dalje tajkuni, ali još bogatiji

Sara Antolović

Šef - Damir Miller

Budite maštoviti i drukčiji od drugih.

Be in control. Know who you are, and don't try to be different just to be different.

Sve je lako kad si mlad, osim Medicinske škole!

They see me rollin' they hatin'! ;)

Imate 17 godina, ne morate uopće biti pametni!

Uvijek neko pretjerivanje! Nikad sredina, što je i najbolje! ;)

Bit će ti super, dođi i ti!

Sve probleme rješavajte osmijehom i treptanjem okicama!

Poruke novim generacijama novinara od ekipe iz 3.s1 razreda

Neobični kućni ljubimci

Postoji izreka koja kaže kako su životinje čovjekov najbolji prijatelj. Upravo zbog bezuvjetne ljubavi i povjerenja koje nam životinje mogu pružiti, većina ljudi posjeduje neku životinju kao kućnog ljubimca. Kućni ljubimci su obično psi, mačke, ribice, papagaji i slično, ali postoje i neobični kućni ljubimci.

Nataša Janković, 2.f

Missy i Frka

Matea Mihalfy, učenica 2.f razreda, odlučila se za malo neobičnije ljubimce: dva mala tvora. Zanima nas kako je došla na ideju da joj baš te neobične životinje budu kućni ljubimci te zahtijevaju li oni puno više brige nego pas ili mačka. Otkrila nam je da su tvorovi zapravo zanimljive, vesele i razigrane životinje, kojima je potrebna pažnja.

Kako se zovu tvoji tvorovi i kakve su to zapravo životinje?

- Missy i Frka su afrički tvorovi. Kako im i samo ime kaže, dolaze iz Afrike, točnije Egipta, gdje su prvi put pripitomljeni.

Jesi li si sama došla na ideju da kupiš baš tvora ili ti ih je netko uvalio?

- Da, sama sam došla na tu ideju, iako ni sama ne znam točno kako.

Koliko ih imaš i koliki je njihov životni vijek?

- Missy imam dvije godine, Frku godinu dana. Za ženke afričkog tvora životni vijek je od 10 do 14 godina, dok je za mužjake od 8 do 12.

Kojom hranom se hrane?

- Mesožderi su, mogu jesti svježu ili kuhanu piletinu i puretinu, ali moji ne žele jesti pa ih hranim suhom hranom za tvorove, ako je uspijem naći u zoo shopu. Afrički tvorovi nisu baš česte životinje u Hrvatskoj tako da se teško nađe hrana za njih. Kada ne nađem hranu za tvorove, hranim ih određenom mačjom hranom.

Kolika je cijena jednog tvora?

- Cijena afričkih tvorova se kreće od 1000 do 1400 kuna, ovisno od koga ih kupujete. Ima i jeftinijih,

Dona Čirić, 4.s2

Maki i Keki

Maki i Keki su vrlo živahne kornjače. Iako mnogi smatraju da su kornjače spore životinje, Maki i Keki uvijek požure k svome cilju.

- Dobila sam ih prije osam godina na poklon kada su bile veličine kovanice, govori maturantica Matea Antunović, Maki i Keki za mene su bile najljepši poklon.

ali najčešće su to tvorovi koji nemaju papire, tj. nisu uzgajani kod licenciranog uzgajivača pa mogu imati dosta bolesti.

Ne postoji razlika u cijeni između muškog i ženskog tvora, razlika u cijeni postoji samo kod albino tvorova.

Gdje držiš tvorove?

- Tvorovi su u kavezu dok nema nikoga kod kuće. Kada sam kući, oni slobodno šetaju po prostoriji. Također i spavaju i obavljaju nuždu u kavezu.

Jesi li i prije njih imala kućne ljubimce?

- Imala sam psa i mačku, ali nikada ovako nešto. Trenutno imam i jednoga psa.

Koja je ti je najdraži događaj koji si doživjela s njima?

- Puno je događaja, jer su jako zaigrani i uvijek me nasmijavaju svojom igrom. Frka stalno radi neke frke, jer je pomalo "blentav".

Kakav im je dnevni ritam?

- Spavaju 16 sati dnevno pa se može reći da su lijeve životinje, ali zapravo nisu. Kada su budni, jako su zaigrani i skaču cijelo vrijeme. Kada se umore, dođu se maziti.

Kojem karakteru ljudi preporučaš tvora kućnog ljubimca?

- Definitivno strpljivim osobama s puno razumijevanja, iz samo jednog razloga, a to je njihovo pripitomljavanje. Dok su mali i nepripitomljeni jako grizu. Treba im dosta vremena kako bi naučili do koje granice smiju gristi čovjeka kada se igraju. Tu je i obavljanje nužde na pravom mjestu. Jako su tvrdoglavi pa je potrebno jako puno strpljenja i upornosti da bi se pripitomili i postali mazni. Iz ovog sami zaključite kojem karakteru ljudi odgovara ovaj mentalitet.

Zahtijevaju li puno pažnje?

- Potrebno im je jako puno pažnje, pogotovo u periodu upoznavanja, dok su još male bebe. Lako se mi prilagodimo njima, ali oni se malo teže prilagođavaju nama.

Planiraš li imati još tvorova ili možda nekih drugih životinja?

- Ne planiram imati niti još tvorova niti drugih životinja.

Kornjačama se uvijek možete nasmijati, iako to možda ne bi vjerovali. Djeca ih uvijek posebno obožavaju, jer se s njima uvijek mogu poigrati. Ako vas malo i gricnu, nije strašno.

- U proljeće i ljeto jedu jako puno hrane. Najviše vole jesti sušene morske račiće, uz to vole pojesti meso, salatu i salamu. U toplije vrijeme se vole zavalčati po maminom cvijeću i kamenjaru. Kada dođe zima, one spavaju zimski san, hvali se svojim kornjačama Matea.

Uvijek je zanimljivo vidjeti kako se kornjače prilagođavaju vremenu. Maki i Keki nemaju svoje potomke, jer su za to potrebni posebni uvjeti, Kada čuju glas poznate osobe dižu glavu kao da razumiju što im se govori.

- Nadam se da će moje kornjače živjeti dugo, kako se obično govori. Ali, sve mi se čini da se to odnosi samo na one s Galapagos, sa smijehom zaključuje Matea svoju priču o ljubimcima.

Ljubav je puno više

Sebastian Šimić Polić učenik je 3.ft razreda koji je prošle godine osvojio nagradu za najljepšu ljubavnu pjesmu povodom Valentinova. Natječaj svake godine organizira školski list Igllice, a nagrada je besplatan kazališni abonoman. Svake godine interes za poeziju je sve manji, a prosudba uvijek ima težak zadatak.

Što te potaklo na pisanje?

- Profesorica Marov (smijeh). Očekivala je rad za natječaj, a ja sam, eto, bio znatiželjan i imao inspiraciju. Tako je i nastala pjesma Ljubav je puno više.

Jesi li nekoj djevojci posvetio tu pjesmu?

- Ni djevojci ni dečku (smijeh). Nego, jednostavno je naišao trenutak inspiracije, a inspiracija dođe sama i ne bira. Pjesma je nastala isključivo zbog natječaja i malo inspiracije. Nema posvete i skrivenih poruka. Kada bih napisao pjesmu nekoj osobi, osobno bih joj pročitao, a ne to učinio pred cijelom školom.

Voliš li književnost i koji ti je najdraži školski predmet?

- Volim, iako se mnogi ne bi složili s ovom mojom izjavom. Nisam neki strastveni obožavatelj knjiga, ali dobrom krimiću, kao i pokojem romanu, ne mogu odoljeti.

Fascinira me patologija. Imamo zanimljivu doktoricu, Valeriju Blažević, koja nam na najbolji mogući način objašnjava patološke procese u ljudskom tijelu te time pobuđuje moju znatiželju. Također me zanima i psihologija, a stručna predavanja psihologinje, profesorice Šimek, vrlo rado slušam.

Koju knjigu možeš izdvojiti?

- Teško je izdvojiti jednu od milijun knjiga koje su zaista vrijedne čitanja. Rekao bih možda "Maturalac" Branke Primorac, koja je ujedno i zadnja moja pročitana. Stoga se jako radujem nadolazećem maturalcu. Isto tako znam da je gospođa Branka Primorac, kao novinarka, puno doprinijela razvoju našeg školskog lista Igllice. Njezini savjeti, od prvog broja, bili su dragocjeni svakom uredništvu.

Jesi li postao poznatiji u školi otako je tvoja ljubavna pjesma postala pobjednička?

- Zasigurno sam ponosan. Nije da ljudi u školi upiru prstom u mene i govore: Eno ga!, ali znaju za moju pjesmu. To mi je sasvim dovoljno, ne volim privlačiti pozornost (smijeh). U svakom slučaju, drago mi je što učenici i profesori cijene moj rad.

Jesi li očekivao nagradu?

- Iskreno, na pobjedu nisam ni pomišljao. U školi ima podosta učenika pjesnički raspoloženih i konkurencija je velika.

Jesi li zadovoljan nagradom?

- Tko može biti nezadovoljan besplatnim kazališnim abonomanom? Nagrada me,

najblaže rečeno, zatekla, i sretan sam zbog toga. Volim ići u kazalište, a pogotovo kada je besplatno.

Misliš li se i u budućnosti baviti pisanjem ili možda objaviti zbirku poezije?

- Ne, ovo je samo dio mog srednjoškolskog obrazovanja kojim želim doprinijeti i sebi i školi. Kažu da je srednja škola najljepši period čovjekova života te se želim okušati u što više stvari. S literarnim sam dijelom gotov. Idemo dalje!

Jesi li sudjelovao na još nekom literarnom natječaju ili ti je ovo početnička sreća?

- Sudjelovao sam na još nekoliko sličnih natječaja u osnovnoj školi gdje sam također dobivao nagrade. Tako sam krajem osmog razreda na temu "Volim Belišće" osvojio prvo mjesto za literarni rad. Nagrade se više ne sjećam.

U kojim trenucima najčešće dobivaš inspiraciju?

- Inspiracija ne bira, dođe kada se najmanje nadaš, potrebno je samo uzeti papir i olovku. U osnovnoj sam školi stalno piskarao i švrljao po bilježnicama, a u srednjoj pišem samo na zadanu temu. Sada se radije družim, izlazim i uživam u životu.

Misliš li da je poezija u modi?

- Iskreno ne, to je jako žalosno. Činjenica je da mladi radije svoje slobodno vrijeme provode pred računalom i na društvenim mrežama, nego čitajući knjige ili pišući pjesme. Nikoga ne osuđujem, samo smatram kako ne živimo zdravo i ne trudimo se spoznati svoje kvalitete i smisao života. Pisanje, makar i obično šaranje, na nas nekada djeluje smirujuće i odlična je terapija. Staromodno je, ali ponekad i učinkovito.

Kako su drugi reagirali na tvoj veliki uspjeh?

- Roditelji i profesori bili su ponosni. I moje društvo je ponosno na mene. Potvrdio sam da i muški spol zna iskazati osjećaje i napisati ljubavnu pjesmu. Probio sam led i razbio sve predrasude (smijeh).

Vjerujem da mnoge djevojke zanima, jesi li slobodan?

- Da, slobodan sam.

Koja je tvoja poruka nadolazećim pjesnicima Medicinske škole?

- Uživajte u svakom trenutku s kojim raspolazete, a onda će doći inspiracija. I naravno, pišite poeziju!

REZULTATI NATJEČAJA ZA NAJBOLJU PJESMU

- Svake je godine sve manje pjesama pristiglih na natječaj, rekla nam je predsjednica prosudbene komisije o pristiglim pjesmama za natječaj, profesorica Marina Pilj Tomić, ali ipak se još nađe romantičnih i zaljubljenih mladića i djevojaka koji pišu ljubavnu poeziju. Sebastijan je jedan od njih i njegova je pjesma, znakovitoga naslova „Ljubav je puno više“, odmah osvojila srca prosudbene komisije svojom filozofski građenom atmosferom i iskrenom emocijom. Natječaj ide dalje i stoga pozivamo sve valentinovce i valentinovke da ozbiljno shvate zaljubljanje i sustavno praćenje toga osjećaja pisanjem ljubavnih stihova.

Ljubav je puno više

Ljubav je zvijezda prekrasnog sjaja,

Ona je velika i nema joj kraja.

Kuda god krenem ona me prati,

Moja pratilja ne smije stati.

Velika borba, velika nada,

U kojoj se bore dva srca mlada.

Ljubav je tajna zbog koje se pati,

Za nju nitko ne smije znati.

Ljubav ne vidi, ona je slijepa,

Bez obzira na to, ljubav je lijepa.

Ona nije stih kojeg pjesnik piše,

nit' osjećaj koji nadu briše.

Ljubav je puno, puno više...

Tambura - ljubav za cijeli život

Predstavljamo Petra Brajkovića, učenika 2.s3 razreda, koji svira tamburu. Član je tamburaškog sastava „Dunavska čežnja“

• Kako si se za odlučio za tamburu?

- Najbolje se stvari u životu uvijek biraju u djetinstvu pa sam tako i ja prije šest godina počeo svirati. I tata i brat su glazbenici.

• Zašto baš tambura?

- Naš kraj, ovaj dio Slavonije, poznat je po tamburi pa sam se i ja odlučio za nju. Ovaj žičani instrument nježnih tonova najbolje odgovara mome karakteru. A u dobrom društvu, tambura uvijek dobro dođe. Volim ispunjavati glazbene želje mojih prijatelja ili nekoga iz obitelji.

• Što je potrebno za sviranje tambure?

- Potreban je talent, jer se po talentu razlikuju vrhunski od prosječnih tamburaša. Kao i u većini stvari u životu, važan je rad i upornost.

• Što ti je donijela tambura?

- Veselje, zabavu i druženje. Česta putovanja i nastupe na brojnim folklornim smotrama diljem Hrvatske i susjednih zemalja.

• Koliko puta tjedno imaš probe?

- Trudim se svakodnevno vježbati, što češće. Sam učim pjesme koje mi se sviđaju, ali nedavno sviram i u malom orkestru tamburaške škole „Batotek“. Tako sam spreman i za nastup s bendom i KUD-om.

• Kako uskladiješ redovnu nastavu s probama i gažama s bendom?

- Uz dobru organizaciju sve se stigne. Kada ne stignem naučiti, izvučem se na šarm. (smijeh).

• Jesi li popularan kod djevojaka?

- Svakodnevno se skrivam od bliceva

fotoparata i hordi djevojaka koje me u stopu prate...hahaha... A ljubav? Ljubav cvjeta...

• Je li ta ljubav čvrsta i jaka?

- Je. Uvijek ću za nju imati vremena. Glazba će me pratiti cijeli život.

Harmonija u tipkama

Četrnaestogodišnja Ema Petrak, iz prvog razreda dentalnih asistenata, od devete godine svira klavir. Završila je osnovnu glazbenu školu Franje Kuhača u Osijeku.

□ Što te potaklo na sviranje klavira?

- Otac je svirao klavir, a kako sam pokupila očeve gene, tako sam se i ja zaljubila u klavir. Tata je imao bend Privatnici i, naravno, svirao je klavijature.

□ Dolaziš li iz umjetnički nadarene obitelji?

- Moglo bi se reći. Imam još dva starija brata i obojica studiraju na Umjetničkoj akademiji (kiparstvo i slikarstvo).

□ Kakav instrument imaš kod kuće?

- Sviram na električnom klaviru marke Yamaha.

□ Je li lakše svirati na klasičnom ili električnom klaviru?

- U glazbenoj školi sam svirala na klasičnom klaviru, a razlika se osjeti pod prstima.

□ Kakva je razlika?

- Pa klavir se svira prstima i prsti osjete razliku. Električni se klavir tebi prilagođava, a klasičnom se ti moraš prilagoditi.

□ Koje kompozitore najviše voliš svirati?

- Chopina, Satie, Debussyja, Bacha.

Svirala sam i Liszta i Čajkovskog.

□ Jesi li pokušala skladati sama?

- Vlastitih skladbi nemam, ali odsviram nekada nešto svoje. Za svoju dušu.

□ Što je bio razlog da nisi nastavila srednju glazbenu školu?

- Zbrka oko upisa u koju ću srednju školu ići. I tu su prevladali tatini genijer i on je bio učenik ove škole.

□ Ima li kakve veze tvoje buduće zanimanje s glazbom?

- S glazbom sve može imati veze, jer glazba pozitivno utječe na raspoloženje. Znam da u ordinaciji dentalne medicine gotovo uvijek svira glazba.

□ Svirati li još koji instrument?

- Da, za sebe i društvo zasviram gitaru.

□ Što za tebe znači glazba i koju glazbu slušaš?

- Od rođenja slušam glazbu. Možda me mama rodila uz glazbu, iako mama nema sluha?(smijeh). Od glazbe uglavnom slušam rock 60-ih godina 20. stoljeća (Jefferson airplane, Doorse i dr.).

Lucija Knežević, 1.da

Glazba u genima

U glazbenom show-u vinkovačke televizije, VTV, naš maturant Karlo Cvetković proglašen je najboljim muškim glasom. To je značilo drugo mjesto, jer je pobjednica karaoke natjecanja bila Valentina Gyoerek, Karlova profesorica glazbenog odgoja u osnovnoj školi. Pobjednica se odvezla u automobilu KIA Picanto. Karlo je inače zamijećena osoba u školi, pogotovo kod ženskoga roda pa je bio velik interes tko će napraviti intervju.

○ Dakle, profesorica je ipak bila bolja od svojega učenika.

- Tako sam i očekivao, jer sam znao da je profesorica stručna i glazbeno obrazovana. Iza nje su već tri izdana albuma. Prvi sam joj čestitao, a ona je pri tome rekla: „Ja sam navijala za tebe“.

○ Jesi li za osvojeno drugo mjesto dobio neku nagradu?

- Svi finalisti, nas šestoro, dobili smo utješne nagrade, vikend u hotelu i bon od 1000 kuna u kozmetičkom salonu. Taj bon sam poklonio jednoj dragoj novinarki s VTV-a, a vikend sam poklonio roditeljima.

○ Što ti je donio taj show?

- To je bilo jedno predivno iskustvo. Osobe u prosudbi su već poznati glazbenici koji su prepoznali i cijenili moju glazbu.

○ Koliko se dugo već baviš glazbom?

- Dolazim iz glazbene obitelji. Tata svira bas, pjevač je i imao je svoj bend. Mama i starija sestra pjevaju u ženskoj vokalnoj skupini, a mlada sestra isto pjeva i mislim da će ona biti najbolja. Dakle, s glazbom sam počeo u ranom djetinjstvu i imam potporu cijele obitelji.

○ Ideš li u glazbenu školu?

- Sa sedam godina krenuo sam u glazbenu školu i završio sam ju. U međuvremenu sam oformio svoj bend, a kada sam krenuo u Medicinsku školu, uvidio sam da u srednju glazbenu ne mogu ići. Ali žao mi je što nisam završio srednju glazbenu.

○ Reci nam nešto o svom bendu i koje instrumente sviraš?

- Bend se zove Mentalna higijena i snimili smo već jedan spot kojeg možete

vidjeti na You tube-u. Sviram bas, bugariju, harmoniku, klavijature i orgulje u crkvi.

○ Koju glazbu svira tvoj bend?

- Postojimo već četiri godine i sviramo isključivo hardrock, domaći i strani. Nastupali smo po cijeloj Hrvatskoj, uglavnom kao predgrupa domaćim renomiranim bendovima kao što su Hladno pivo, Let3, Majke, Opća opasnost i dr. Najviše pamtim nastup prije Hladnog piva.

○ Tko piše tekst, a tko glazbu?

- Tekst pišu moj otac i Ljudevit, koji je i gitarist u našem bendu, a glazbu pišemo Ljudevit i ja.

○ Tko ti je inspiracija za pjesme?

- Neke pjesme su posvećene dragim osobama pa dok ih pjevam pomislim na njih.

○ Dogodi li se kada da cure na koncertu vrište i jesi li dobio koji grudnjak na pozornici?

- Da, dogodilo se nekoliko puta, npr. u Valpovu, da na pozornicu dolete grudnjak ili gaćice. Na kraju smo saznali da je to bio „dio opreme“ djevojke iz Mađarske koja se došla „zabavljati“.

○ Jesi li sada u školi popularniji otkako te svi znaju?

- Ne znam stvarno, ne zamaram se takvim stvarima. U mojem se društvu, među prijateljima, ništa nije promijenilo.

○ Kakvi su ti planovi za budućnost?

- Volio bih ostati u zdravstvu, jer se tu vidim pa se nadam da ću uspjeti upisati fizioterapiju u Vukovaru. Glazba je i dalje moj hobi, zadovoljstvo, inspiracija, relaksacija. Jednom rječju- moja velika ljubav.

Nadimci su fora

Pomisao na nadimak u nekome izaziva ljutnju, a možda čak i bijes, jer nadimci mogu osobu povrijediti.

Uobičajeno je da neku osobu znamo po nadimku, a zapravo ne znamo njezino pravo ime ili prezime.

Poky, Kvakuru, Biberu, Kovo, Trco, Šerpo, Zrilezvuči smiješno, ali na hodnicima naše škole je uobičajeno. Gotovo da nema osobe koja nema nadimak, a na neke lude svi se rado nasmijemo. Tako je kod učenika i profesora. Obično se nadimci daju spontano, u nekom užem krugu poznanika ili prijatelja.

Neki nadimci ostaju cijeloga života, obilježe tu osobu, dok neki nadimci traju samo za vrijeme školovanja. Nadimak dolazi od riječi nadjeti odnosno dati.

Nadimci se obično daju osobama specifičnoga izgleda ili karaktera i mogu označavati neku osobinu čovjeka. Daju se kako bi se lakše razlikovale osobe istog imena. Ponekad se nadimci nasljeđuju od neke starije osobe iz obitelji. Moguće je i nasljeđivanje sa mlađih na starije.

Također je važno u kojem dijelu zemlje živimo, jer neka imena imaju već svoje uobičajene verzije nadimaka. Tako je u Slavoniji Stjepan Stipa, u Dalmaciji Stipe, u Zagorju Štef.

Pomisao na nadimak u nekome izaziva ljutnju, a možda čak i bijes, jer nadimci mogu osobu povrijediti. Uobičajeno je da neku osobu znamo po nadimku, a zapravo ne znamo njezino pravo ime ili prezime.

Poznato je svima kako je lako dati nadimak, ali i činjenica da ne prihvaćamo lako one koji nam se ne sviđaju. Svatko od nas ima neki nadimak i odlučuje o tome hoće li ga prihvatiti ili ne.

Sve ove tvrdnje potkrjepljuju naši sugovornici.

Ivan Kolić, 1.ft

- Moj nadimak je **Kola**. Dobio sam ga od svojih prijatelja jer ih moje prezime podsjeća na to. Nadimak mi se sviđa jer zvuči fora. Volim drugima davati nadimke i obično budu smiješni, poput Jukica. Neke nadimke ću zadržati za sebe jer nisu za javnost.

Ivana Špehar, 3.s1

- Nadimak mi je **Tita**. Brat me tako nazvao jer nije znao reći seka i tako me cijela obitelj zove. Navikla sam se na taj nadimak. Ne volim davati drugima na-

dimke, najljepše je kada nekog zoveš imenom.

Marko Tomić, 3.z

- Moj je nadimak u većini slučajeva po prezimenu jer se vrlo lako pamti. Prijatelji me zovu **Tomić**, neki **Markan**, a mama me zove **Maki**. Jednostavni nadimci za jednostavnu osobu.

Mario Živko, 3.s1

- Moj nadimak je **Kvakur**. Taj nadimak sam dobio od prijatelja u četvrtom razredu osnovne škole. Sviđa mi se i tako me svi zovu, ali

ne znam točno što znači.

Anica Trcović, spremačica

- Moj nadimak je **Trca**. Čak i ako me netko pozove mojim pravim imenom, ja se ne odazovem. Dobila sam ga od svojih kolegica spremačica još iz Ruđerice. Meni je to super.

Dragutin Podraza, profesor

- Nadimak mi je **Poky** – dobio sam ga po sinu Ivanu. To je i njezegov nadimak. Imao sam nadimak

Po i Pol. Mrzio sam nadimak iz osnovne škole - Porez.

Brigita Homan, 3.z

- Nadimak **Bridi** dobila sam u prvom razredu srednje škole od kolegice iz razreda. Nadimak je ok i zaljepio se uz moje ime. Ivonu iz razreda zovem Zadro, prema njezinom prezimenu i nitko je više ne zove imenom.

Tamara Buljević, 2.s3

- Nadimak mi je **Tamuta**, tako me prozvao mali susjed, jer nije mogao izgovoriti slovo r u mome

imenu. Sada me svi tako zovu. Prijatelju sam dala nadimak **Parac**, jer ima uši kao štakor. On ne voli taj nadimak.

Valentina Plazibat, 3.s1

- Moj nadimak je **Barbie**. Dao mi ga je kolega iz razreda i sada me svi tako zovu. Ne volim taj nadimak, jer nemam ništa plastično na sebi. U razredu sam dala nadimak Hećimovički Hećimčić.

Ivan Bula, 4.s2

- Nemam nadimak, oduvijek me zovu po prezimenu, **Bula**. Neki moji prijatelji više se odazivaju na nadimke, nego na imena i prezimena. Kunšteda zovemo Kuler, Miklića Mile, Ferka Ferki...Uglavnom svi imaju neke nadimke.

Dino Hadikan, 3.s1

- Moj nadimak je **Đingi** i dale su mi ga Martina i Ana. Jedva sam dočekao taj nadimak, jer su me dotada zvali Zdenka. Mislim da sam u rođilištu dobio zgodan nadimak, ali ga se više ne sjećam.

Jurica Škiljić, 4.1s

- Od prvoga razreda osnovne škole nosim nadimak **Škiljo**. Ne znam više tko mi ga je dao. Svi u mojoj obitelji imaju taj nadimak, ali to nema veze sa šćikanjem i šćiljenjem.

5 VS 5

PREDSTAVLJAMO VAM RAČUNALNU IGRICU **CALL OF DUTY 4**, JEDNU OD NAJZANIMLJIVIJIH KOJE ZA VAS IGRAJU, KAO EKIPA, UČENICI PRVOGA RAZREDA DENTALNIH TEHNIČARA NAŠE ŠKOLE:

FILIP ĐERĐ I ADRIANO KRESIĆ.

Ovu upristojenu varijantu naši učenici igraju protiv eSube (high skill).

Ekipu čine: Adriano Kresić (Kres), Filip Đerđ (iderd), a drugi dio ekipe je iz Ekonomske škole: Tomislav Šarac (sxzoR), Robert Kardum (robzEE.) i, iz županijske Opće gimnazije, Silvio Tomić (Silva). Igrači se smatraju iskusni-

ma, jer su sate i sate proveli igrajući. Tako su Filip, Adriano i Silvio medium+ skill-a natukli 800+ sati, a Robert, high, 2500 sati. Najiskusniji je Tomislav, high skill, s 3600 sati igranja.

U igri su korištena raznovrsna oružja: scope (snajper), SMG (automatska puška maloga do-

meta), assault (automatska puška velikoga dometa), eksploziv: nade (ručna granata), smoke (dimna bomba), flash bomba i timer bomba.

Cilj igre je eliminirati protivnički tim, bez obzira na broj žrtava, ili uništiti/obraniti ilegalno oružje (plant).

Razgovor i strategija tijekom igre koja traje do dva sata i igra se na tri mape:

sxzoR: 1 crosso, 2 crossala
iderd: Odo flower

Silva: Coffe down

iderd: flower down

sxzoR: Scope down

Kres: Tower down

robzEE.: b long tagan

sxzoR: Nice

iderd: down

Silva: HAHAHA pazi ovog braina sam se nadeom ubio.

robzEE.: plus tri

iderd: E moj djete

Kres: 2 usla A

Silva: Jedan down, drugi oso top

robzEE.: Zadnji oso na spawn njihov, tagan.

Kres: down

iderd: iza flower-a

iderd: Ovaj je kod helija.

Kres: AAAAAAAAAA ROKNO ME SMRAD!!!

sxzoR: Down.

Silva: Ma vid ga i mene ubio

sxzoR: Bravo, aj sad svi idite tamo da vas pobije.

robzEE.: eo mu nade

robzEE.: aaa jeste vidjeli sta je pro nade

Kres i iderd: Nice!

Silva: daj mi mali kalas

robzEE.: pa ti vec imaš malog HAHA

iderd: a joj šta ti je reko

Silva: ajmo rush b i fast plant

robzEE.: ajd, ja odo corner, gledat kebab

Kres: smokaj mid, ja cu plantat

iderd: ja sam u lightu pazim mid.

sxzoR: nadeajte mid, scope down.

robzEE. i iderd: jedan crosso b.

Silva: Down

Kres: plantam... Ofcourse da me sabio nadeom

sxzoR: gore A house...down

iderd: jedan a konektori

robzEE.: baci nade

iderd: neam

Silva: eo ja cu... tagan

sxzoR: down

Silva: plus tri

iderd: ovaj zadnji je kebab negdje.

Silva: jao vidi ga sto mi head odvalio

robzEE.: HAHAHA što si se zaljepio za zid

sxzoR: e moj ti, fataj nade.

Kres: hahhaa nice.

Naši dečki prvu su mapu, koja ima 24 runde, izgubili rezultatom 11:13, a ostale dvije mape pobijedili i tako postali konačni pobjednici.

- Tijekom tjedna ne stignem puno igrati zbog nastave i obaveza u školi, ali vikendom se dobro organiziramo i igramo oko četiri ili pet sati, rekao je Adriano.

Njegov suigrač Filip dodaje:

- Mi smo sasvim normalni dečki, nikako ovisnici, kao što se za gamere krivo zaključuje. To su igre koje vas mogu opustiti i zabaviti, ali i nanervirati, kao što se mnogi nerviraju gledajući sportska natjecanja.

Popularnost ovih igrica jako je velika kod mladih osoba, jer se mogu natjecati s ljudima iz različitih zemalja. Postoje LAN turniri na kojima se okupe natjecateljske ekipe.

- Želja nam je sudjelovati na jednom takvom turniru, zaključuju naši gameri.

GAME OVER!

Nove osječke promenade

Veliki trgovački centri naselili su se u Osijeku. U agresivnoj propagandi reklamiraju sve i svašta, a posebno sebe. Tako možemo pročitati, od reklama na autobusu, koji voze besplatno, do TV postaja, da su to nove osječke promenade.

Osijek ima oduvijek prepoznatljivu i svima znanu Promenadu, šetnicu uz rijeku Dravu. Tu su mnogi kafici, lijepi mostovi, parkovi i šumice, a iznad svega, s druge je strane popularna Copacabana. Mnoge su ljubavi ovdje rođene, mnoga su djeca tu prohodala.

Na otvaranju centra svaka žena ili djevojka dobila je ružu, a posjetitelji su se mogli počastiti besplatnim šampanjcem. Školaraca

je na otvaranjima bilo najviše, više nego taj dan na nastavi. Na sve strane vrište velika sniženja, popusti, akcije 3 plus 1 gratis.

Mogu li ti betonski shoppingcentri zamijeniti lijepu šetnicu uz Dravu?

Jesu li shopping centri postali nove osječke promenade? Jesmo li mi pokleknuli novim komercijalnim trikovima i svi postali ljudi shoppingholičari koji budno prate sve najnovije vijesti za što povoljnijom kupnjom?

Neki možda jesu, a neki nisu. Za prve, shopping je, sa svim svojim popratnim blještavilom i sjajem mramora, iznad svega. Za ove druge, možda ipak malo romantičnije, promenade će ostati uvijek uz obje obale rijeke Drave. Ipak, trgovački centri ne mogu konkurirati staroj, u Europi poznatoj, osječkoj Promenadi.

A gdje ste vi u toj priči?

Što o poplavi trgovačkih centara misle naši učenici:

Danijela Horvat, 3.p.

- Nastankom velikih trgovačkih lanaca, naš grad uz Dravu dobio je nove promenade. Svoje slobodno vrijeme provodim u višesatnim šetnjama gledajući kroz staklene izloge uz ugodno društvo. Mislim da su nove promenade veliko osvježenje gradu Osijeku. Na taj način se protivimo klasicima starih gradova.

Adriana Loki, 3.p.

- Osječka Promenada je prepoznatljiv simbol grada Osijeka. Tu se ništa ne može mijenjati, jer to je stil i način življenja nas Osječana. Mladež većinu svojih romantičnih šetnji i laganih biciklističkih vožnji provodi uz našu lijepu Dravu. Shopping je uvijek nekome zadovoljstvo, a nekome mora.

Ivan Ezgeta, 3.s1

- Odlično je doći na besplatni parking, uvijek ima slobodnih mjesta, skinete kapute i šećete po centru. Volim noćne šetnje, kina s najnovijom, suvremenom tehnologijom i ostalim briljantnim dostignućima suvremenoga svijeta. Odlični su i koncerti i besplatno klizalište. Više mladih danas šeće shopping centrima, nego uz Dravu. Posebno mi koji nismo iz Osijeka.

Teodora Dragosavljević, 2.s3

- Često iz znatiželje šećem s kolegicama po shopping centrima, ono, da "guza vidi puta". Trgovine su previše elite za naš učenički standard. Ovo je krizno doba pa se šteti na svemu. Shopping centri su jedno, a legendarna osječka Promenada je ipak drugo.

MATURANTI ODLIKAŠI

5

je moj sretan broj

FANTOM SLOBODE

Uvijek sam u raskoraku između društvenih i prirodnih znanosti, jer volim poeziju, glazbu, a opet me zanima znanost i pomaganje ljudima kroz medicinu. Upisao sam ovu školu spontano, a danas mogu reći da sam ovdje upoznao puno zanimljivih i različitih osoba. Danas znam da je teško sažeti sve zanimljive događaje u svega nekoliko rečenica. To vam znači da se zbilo mnogo toga zanimljivog i nezaboravnog. Ali ovo je bitno: ovdje rade ljudi koji su me naučili puno o životu i prijateljstvu koje je vrlo važno u odrastanju. U slobodno vrijeme sviram gitaru i pokušavam se izraziti kroz glazbu skladajući svoje pjesme.

U budućnosti želim uskladiti svoje interese: glazbu i medicinu.

Stoga me možda jednoga dana vidite kao liječnika koji svira gitaru na psihijatriji ili u humanitarnoj misiji u Zimbabwewu.

Branimir Luc, 4.f

Petra Štefanec, 4.ls

KOLEGIJALNOST I
PRIJATELJSTVO U
LABORATORIJU

Upisati III. gimnaziju ili Medicinsku školu bila je moja glavna dilema, nekoliko dana prije upisa u srednju školu. Želja da doprinesem ljudskom zdravlju bila je odlučujuća prilikom upisa.

Na četiri godine obrazovanja, u ovoj školi, sada gledam s ponosom. Ovdje sam naučila kako zaista sitnice mogu nekome odrediti daljnji tijek života. Sa sigurnošću mogu reći

kako bi četiri godine provedene u laboratoriju bile puno napornije da uz mene nisu bili ljudi koji su uvijek znali kako si međusobno pomagati. Tako se najbolje razvija kolegijalnost i prijateljstvo.

Za odličan uspjeh potrebno je veliko znanje kemije (preživjeli smo!), kao i odlično oko za uočavanje svih promjena na stanicama koje kolaju našim žilama svakoga dana. Uzimajući u obzir znanje stečeno kroz četiri godine pa dodajući tomu i pripreme za ispite državne mature, iskreno se nadam upisu na neki od fakulteta s područja biomedicine i zdravstva.

Ja ubrzo napuštam crvenu školicu, ali svima koji još ostaju u njoj želim "debele živce" i puno sreće.

Ivana Klasan, 4.ls

NOVA ISKUSTVA I NOV NAČIN
RAZMIŠLJANJA

Koju srednju školu odabrati glavna je tema u razgovoru svih osmaša.

Za sve, učenike i roditelje, to je teška odluka. Danas, kada pišem ove retke, osjećam se ponosno kao maturantica Medicinske škole Osijek i čini mi se da sam prije četiri godine donijela dobru odluku. Vjerujte, do završetka školovanja treba se dobro potruditi.

Shvaćam da mi je ova škola donijela toliko dobrih stvari. Nova prijateljstva, nova iskustva i nov način razmišljanja. Također mi je zadala mnogo obveza koje su me iz dana u dan činile sve više zrelijom.

Moji daljnji planovi su, poslije uspješno završene srednje škole i dobro napisane državne mature, upisati studij sanitarnog inženjerstva u Zagrebu.

I još jedna porukica mladim, novim generacijama: Kada kroćite u našu školu i kada shvatite koliko se zapravo trebete potruditi oko nje, nemojte se uplašiti i odustati, nego samo hrabro svakodnevno dalje. Ne obazirite se na neprospavane noći i uz puno sreće vaš put će se kad tad isplatiti.

Učenička razmišljanja o kriterijima
i elementima ocjenjivanja

Svake godine, već prvi sat, naši dragi profesori upoznaju nas učenike s onim što će tražiti za prolaznu ocjenu. I tako, za četiri godine njihove kriterije već i vrapci na granama u parku pred školom znaju.

Odličan (5)

a) Učenik pametno i pozorno prati nastavu. Profesora sluša i onda kada ga nitko ne sluša. Ako mu, pak, dosadi, on odlazi s nastave, a profesori mu to, naravno, opraštaju, jer je on odličan učenik. Ne šara po svojoj i tuđoj klupi, bilježnice su mu uredno prazne, a knjige redovno nosi. Također, rijetko markira s nastave, ali kada to i učini, ima svu roditeljsku logistiku za ispriku.

b) Svojim biserima često zna nasmijati razred i drage mu profesore, a u posebnim trenucima inspiracije smije se i sam sebi. Priča viceve o političarima.

c) Jede i pritom skuplja mrvice za sobom te je zbog toga omiljen kod teta spremačica. Najčešće preživljava omiljene mu žvake (koje ne lijepi ispod stola), a nisu mu strana ni lizala.

Dovoljan (2)

a) Toliko je aktivan na satu da profesori ni ne znaju je li u razredu, ili ispred učionice. Učenje mu nije drago, sati su mu predugi, a odmori prekratki. Na nastavu nosi samo jednu bilježnicu koju od milja zove Svaštara, i tako sutra ne može pročitati ono što je zapisao. "Idem u WC" mu je šifra za "dosadno mi je na satu".

b) Živi pod parolom – Što na umu, to na drumu! Uvijek kaže ono što misli, odgovaralo to profesorima ili ne. Zbog toga završi na popravku. Opravdanja za izostanke su mu genijalna: "Razrednice, izgubio sam se na putu do škole!".

c) Rijetko jede u školi, jer radije obrok podijeli sa školskim pticama i usput hrani pse uličare. Ali kad ogladni, užica "griz" od razrednih kolega.

Vrijeme je da učenici, skromno, predlože svoje kriterije ocjenjivanja. Mislimo, kada se već toliko govori o toleranciji i kompetenciji, da se oko kriterija i nas nešto pita.

Vrlo dobar (4)

a) Trudi se slušati nastavnike pa čak i onda kada ih ne razumije. Razvijena mu je inteligencija koju mu profesori još dodatno razvijaju. Prati nastavu, ponešto zapiše u bilježnicu, a ponešto i u knjigu, ako ju ponesu. U kritičnim trenucima dosade i gubitka koncentracije šara po klupi koju zatim obriše. Iz razreda izlazi samo kada za to ima jaku fiziološku potrebu.

b) Bez pomoći profesora ponekad bubne biser koji kuži samo on i lega iz klupe. Profesori i to cijene, jer, na kraju krajeva, nije tražio pomoć. Sve čini što profesoru najbolje odgovara.

c) Prije jela obavezno traži dozvolu profesora koji ga hvali, jer uredno jede. Često se ugleda na odlikaša koji svoje radno mjesto nakon jela ostavi uredno čistim.

d) Mobitel koristi isključivo za slušanje glazbe, a samo u krajnjoj nuždi virne na Facebook i čita viceve.

Elementi ocjenjivanja:

- A) PRAĆENJE NASTAVE
- B) UČENIČKI BISERI
- C) (NE) JEDE NA SATU
- D) FACEBOOK AKTIVNOST/PISMENOST

Dobar (3)

a) Praćenje nastave mu nije najdraža slobodna aktivnost, ali kad prati, ništa ne zaboravlja. Ponaša se normalno i u nenormalnim situacijama. Kada mu dođe žuta minuta, priča s kolegom iz glupe, a ako dotični nije na nastavi, priča s klupom. Markiranje nastave mu je sezonske prirode. Kada je zima radije će svoje vrijeme gubiti u školi, na nastavi, u toplom. Ali kada su dani topliji, redovno prisustvuje svakoj nastavi tjelesne i zdravstvene kulture.

b) Bilježnica mu je puna bisera, kako učeničkih, tako i profesorskih. Sprema ih za Igllice. Kreativan je u vlastitim biserima. Šara po klupi, ali pazi da ga pri tom ne vide štreberi.

c) Jede li ili ne jede najviše ovisi o tome jel' vidio da drugi jedu. Ne čisti za sobom, ali samo iz poštovanja prema čistačicama pokupi najveće komade smeća. Nikada ne jede u knjižnici, ipak je on dobar učenik!

d) S gramatikom je upoznat, ali ju ne upotrebljava. Onaj tko zna o kojem tekstu se radi, ne treba mu puno gramatike. Voli "fejserirati" i biti "komunikativan", a životna mu je filozofija: "Nikad ne znaš kad će ti tko zatrebati!".

Nedovoljan (1)

a) Profesori (protivnici) nisu sigurni u prosek ni presjek njegove izvanprosječne inteligencije. Nije štreber i sretan je što će još duugo ostati u istom razredu. Osjeća da je zakonski najviše zaštićen i zbog toga je vrlo ponosan na sebe. Žrtvovao se za cijeli razred, jer ipak netko treba imati i tu jedinicu ili popravak u razredu.

b) Bisere ima u svakom rukavu i rado ih dijeli s profesorima.

c) Često jede, ne bira... od špice do kobasice. Zna svoja prava i prepatetan je da ga izbace iz škole.

d) Profesori mu ništa ne opraštaju. Vide samo njegov mobitel. Svaki dosadan sat profesora želi zanimljivim, ali mu to ne uspijeva. Vrlo je pismen, ali priliku za pokazati svoje znanje ima samo dva puta godišnje, na prvom i drugom popravnom roku.

Dragi dnevniče, poželi mi sreću!

5. rujan 2011. – Prvi dan

Eto me doma, napokon! Prvi dan ne bi bio toliko ubitačan da škola nije na drugom kraju grada. Najudaljenija škola u Osijeku, na kraju Zelenog polja. Da ja ne živim u Višnjevcu te da se nisam probudila u 6 sati, a otišla spavat' u pol' 3, bilo bi mi jutros lakše.

Okej, kužim, prvi dan srednje škole, sve je to divno i krasno, al' da baš nitko iz Višnjevca nije napisao Medicinsku?? Saznala sam da je jedna djevojka upisala i to me na nekoliko minuta učinilo happy, no, ubrzo sam shvatila da su nju stavili u drugu smjenu! Kada sam napokon došla, nakon 45 minuta jahanja tramvajem i busom do škole, krenula sam u novu avanturu tražeći učionicu br. 12. Na kraju avanture, dok sam držala kvaku, razmišljala sam kako su tu unutra sasvim novi ljudi i kako mi nedostaje moj 8.b. Da, dobro sam znala da nema više obožavanih osmaša. Iskreno, nemam pojma zašto sam se začudila kada sam u razredu ugledala same strance, a malo prije sam se pripremala na to. Prvih nekoliko trenutaka oni bleje u mene, ja u njih, a onda je iz mene, nenadano, izletilo neko "ćao". Bilo je toliko očajno da sam se sama sebi morala nasmijati.

Eto zvoni, baš sam shvatila da mi taj zvuk uopće nije nedostajao. Najveća zbrka se dogodila kada je razred dentalnih asistenata, sa 28 učenika, tražio gdje će 'ko sjesti. I onda je došla raska, sestra Jasenka Vujančić. Govorila je kako će nam predavati glavni predmet – zdravstvenu njegu, kako je ova škola divna i tako u nedogled. Dok je ona pričala o svemu i o ničemu, mi smo potihoo počeli razmjenjivati podatke, skužili smo se "ono". Iskreno, niskim kliknula na prvu, al sve će već doći na svoje mjesto.

Mislím da bi to bilo to za danas, moram íć' spavat, već je 1:20, super.. sutra opet dizanje u 6. Dragi dnevniče, poželi mi sreću, laku noć!

9. rujan 2011. – Konačno petak!!!

Ajme majko, činilo mi se kao da petak nikada neće doći! Cijeli me tjedan držalo nekakvo šugavo raspoloženje u vezi početka škole. Sve smo predmete prošli ovaj tjedan, čak sam i otkrila dva nova predmeta koja nam apsolutno sigurno nigdje nisu spomenuli. To su predmeti dentalna oprema i tehnologija te komunikacijske vještine. O kriterijima i elementima ocjenjivanja, koje je svaki predmetni nastavnik objašnjavao na svoj način, malo sam zapamtila.

Al' eto, raska je imala pravo – ah divne li škole. Oke, razred mi se stvarno čini u redu. Svi se pomalo upoznajemo, iako se još malo gledamo ispod oka. Anatomija mi se za sada čini super teška, al moram reći da mladi doktor Mihić popravljiva sve nedostatke. Volimo njegova predavanja koja potkrjepljuju slikama i nama zanimljivim kliničkim slučajevima.

Kako i nemam baš krasna iskustva s hrvatskim jezikom iz osnovne, sve je zaboravljeno prvim satom

Lucija Knežević, 1. da

hrvatskog.

Dobili smo nekog starijeg lika, profesora Podrazu. Učili smo što je umjetnost i te gluposti. Donio je Igllice i tražit će našu aktivnost u novinama. Rekao je da će najbolji učenički dnevnik ovoga razreda objaviti u Igllicama.

„Hajde, vrijeme je da se krene“- rekla je moja prijateljica Nina kad smo krenule u grad. A ja sam dodala: „Trebalo bi proslaviti prvi srednjoškolski vikend!“.

Vani je divna rujanska noć, dragi moj dnevniče.

14. rujan 2011. – Ponosna srednjoškolka

Već me pomalo hvata sreća, hej, ja sam prava srednjoškolka! Lagano sam uhvatila tempo dizanja u 6, otkucavanja butre i penjanja na drugi kat. U razredu se uglavnom svi poznajemo. Uvjereni sam da ću baš tu steći prave prijatelje. Kao u svakom razredu, ima tu malo i šutljivijih cura, koje se ne ističu nešto previše, no progovorit će i one! Iako imamo samo četiri dečka koja sjede u zadnjoj klupi, David, Antun, Luka i Marko, nadglasuju sve cure.

A što se škole tiče, škola je zakon! Upoznali smo pomalo i ostale razrede na odmorima. Bome, ima i zgodnih maturanata! Svo ono, ne tako bajno raspoloženje, prvih dana je totalno nestalo i sad sam full sretna što idem u srednju. Bolje biti prvašić, nego staaari osmaš. Danas smo u razredu, za vrijeme odmora, raspravljali o jeseni i o mjesecu rujnu. Nekima je najdosadniji, jer počinje škola, a mene oduševljava. Moram ti, dragi dnevniče, reći i zašto. Još me drže lijepa sjećanja ljetnih događanja.

To bi bilo to, do viđenja!

13. listopada 2011. – Zagrijavanje stolice

Došlo vrijeme da se nauči kako izgledaju knjige iz predmeta, počelo je masovno učenje, bubanje i švercanje. Odmah je hladnije, ustajanje iz kreveta je također sve teže i teže. Ipak, pomisao na društvo me veseli, već se svi super poznajemo.

Ne mogu ti previše toga opisati od danas, užasno sam bila fokusirana na bol u ustima. Nosim fiksni aparat,

mijenjala sam žicu i to razmještanje zubi po cijeloj čeljusti je užasno bolno. Iskreno, sve me nervira. Usta sam, tijekom nastave, držala otvorena, tako me manje boli. Izgledala sam kao riba na suhom. Ovih dana su u razredu osvanule i prve provale, koje ćete moći pročitati u Igllicama!

Eh, moj dnevniče toliko si mi prirastao sreću.

21. listopada 2011. – Ah, daljina

Školica i dalje stoji na mjestu, nikako da nekud ode, ili da bar dođe malo bliže. Naprosto se ne možeš naviknuti ustajati svaki dan rano ujutro. I ja sam na neki način putnik, naravno, ali ima dosta težih slučajeva, npr. Jovana je iz Bobote, svaki dan u školi je u 7 (meni tek tada bus kreće), Jasmina je iz Punitovaca, Laura – Vladislavci, Sonja – Soljani. Iz najdaljeg mjesta dolazi nam Ana-Marija, zvana Dudi, čak iz Našičke Breznice (putuje sat i pol vremena vlakom). No, zato je Bulji najlakše. Čovjeku je škola ispred nosa. Lako je tako, i ja bih rado živjela pet minuta od škole. Valjda ćemo se u sljedeće dvije godine naviknuti, tj. uvjereni sam da ćemo se naviknuti. A onda ćemo, eto, ići popodne u školu, kao što idu treći i četvrti razredi.

Osjećam neku slabost, hvata me hunjavica. Lupocet i spavanje! Laku noć!

26. listopada 2011. – Najgori dan

Dakle užas! Valjda se još nisam navikla da u srednjoj ne možeš ko' u osnovnoj, na "lijepje oči". Dodem ja danas sva sretna u školu, čak mi nije ni smetalo što imamo tri sata rasku. Dapače, bilo mi je nekako drago. Odmah prvi sat latinski. To mi dođe, onak', ko' hladan tuš za dobro jutro. Tako se ja sva usporena penjem dobro poznatim stepenicama do drugog kata, kad ono nikog u 12-ici, al' hvala Bogu na drugom kraju hodnika više Dudjakica:

„Luucka, premjestili su nas u 14! Kao zbog našeg kabineta morali su smanjit' tu učionicu i sad mi moramo trpit' u toj šupi!“ . Odlično! O-d-l-i-č-n-o! Nije dosta što je i u prostranoj 12-tici bilo zagušljivo, mogu zamislit' kako će tek biti tu. Stojim ispred tih vrata i meškoljim se razmišljajući, dal' vrijedi ući u to nešto malo, ne moram uopće napomenuti da ću se srušiti ako je zagušljivo. Hvata me klaustrofobija na samu pomisao. Bila sam u pravu, tek što sam ušla, pade i moje raspoloženje na totalnu nulu. Sa svih strana se čuje: „Što je ovo? Šta misle oni, da smo mi ribe pa možemo biti u konzervi?“ , „Toooo je taaaaaaako maaaaalo!“ , „Užas, to nije normalno pa pogušit ćemo se!“ .

Sjedam, sva živčana, pokraj Eme. Od nje se čuje očekivan komentar: „Život je glup, škola je glupa, a onda te doslovno smjeste u konzervu. Super. No, Lucka, kak' si mi ti? Sva si nekakva nikakva!“ . Kada bih joj rekla, a bolje da šutim, gledam je nama znanim pogledom. I tu ulazi profesor Kern, po običaju ozbiljne

face. Sjedne, pita koga nema, kad ono uslijedi novi šok: „ Jesmo li napisali zadaću? “. Zadaću? A od kad mi pišem zadaće? Nadala sam se da bar imam malo sreće, kad je pamet negdje zakazala, i tako zanesena mišlju čuje se u pozadini:

“ Kremer, hajd' ti!“ Suuuuuper, jedna prije mene, valjda ne lista, kad ono: “ Knežević, donesi zadaću!“ , e lega, nemam ni sreće ni pameti: “ Ali profesore, ja sam zaboravila bilježnicu!“ , dobro pa je bilježnica bila na stolu, da su je i oni u 19-ici mogli vidjeti. „ Ništa, Knežević, znaš što slijedi kad nemaš zadaću...“ – “ Opomena?“ , rekla sam onako umiljato. Ema se potihoo hihotala, iako smo obje dobro znale da je to komadina, koju sumnjam da ću uskoro ispraviti, jer ja i latnski smo na Vi. No, neka, kakva je to srednja škola bez jedinice, jel? Nije žvaka za seljaka, niti latinski za Luciju. Ajde, jedan komad ko' ni jedan! Čujemo se!

15. studeni 2011. – Zadnji topli dani

Ma jeste li napokon dočekali taj studeni da možete pjevati one dobro poznate stihove: “ Studeni je i hladni vjetrovi bez ljubavi, do kosti ulaze, a nema ko' da ih zaustavi. Studeni je i kiši mi do neba, jer ona koju volim, samo nje mi nema!“ . Ma, jel' jeste? Uvjereni sam da je cijela škola zaražena tim stihovima. Iskreno, pjesma je od prošle godine. Čula sam ju prvi puta prije tjedan dana, možda zato što su mi prošle godine uši bile začepljene cajkama i takvim glupostima, kojih se sada sramim.

Zadnje tople odmore, iskorištavam na školskom dvorištu. Bolje rečeno, izvan školskog dvorišta gdje neki puše. Drugi opet jednostavno sjede na stepenicama koje sunce ugodno grije i čak dočekuju profesore, što je stvarno prešlo svaku granicu. Možeš misliti što baš tebe prvu profesor želi vidjeti kada dođe autom u školu!

Svakako uživamo u tom studenom koji je poznat kao hladan mjesec. Ali, još je dosta toplo. Što se mene tiče, zima ne mora ni doći!

Glava mi je okupirana sutrašnjim učenjem. Bolje da krenem u štreberske pohode, da si olakšam vikend! Čao!

22. studeni 2011. – Korisna društvu

Čovječe, otkako sam upisala ovu Medicinsku non-stop imam potrebu osjećati se korisnom. Mogu i želim pomagati izvan škole. Odlučila sam volontirati, koliko god mi se to ranije činilo glupim.

Sada pomalo imam drukčije gledanje na to. Tako sam otišla u Centar za odgoj i obrazovanje „ Ivan Štark“. Nakon kratkog razgovora s njihovom pedagoginjom i upisivanja podataka, dobila sam mjesto volontera u grupi RPA (radno-proizvodnih aktivnosti). Odmah sam počela raditi s odraslim ljudima, od 20 godina pa nadalje. Kao asistentica učitelja Vlade, pomazem im u različitim životnim aktivnostima, kao npr. namještanje stola, kuhanje, spremanje. Učimo ih i da nešto sami proizvedu, npr. rezbariti nešto od drveta ili od štipaljki učiniti neku skulpturu.

Danas je u školi profesor Podraza najavio dugoočekivani test. Pisat ćemo ga sljedeći petak. Moram se dokazati na tom testu. Nadam se da neće biti crni petak. Čak sam uvjereni da ću ga dobro napisati i da će imati vjere u mene.

Bliži se blagdansko vrijeme i stvari se zakuhavaju ovim samcima; sad stižu polagano pjesmice koje nam govore kako je krasno biti zaljubljen, bla bla. Iskreno nikada nisam imala želju biti zaljubljena u to vrijeme godine, bljak! Samo trošiš novce na voljenu osobu, kako bi joj pokazao da ti je stalo. Ako je voliš i ako ona tebe voli, zar je potrebno pokazivati to nekim bolesno skupim poklonima? No, ne vrijedi se zamarati takvim glupostima, samo umaram glavu.

Današnji mi je dan bio pomalo naporan. Šest sati škole, a onda u Centru do 15.15. sati. Doma sam bila tek oko pol' 5. Užas, mislim da je krajnje vrijeme da odem spavati!

O krevetu čudna sprava, tko li te izmisli, bravo, bravo!

25. studeni 2011. – Petak test, i kraj!

Dakle, tako ja naučim sve moguće glasovne i stilske figure, rodove

i vrste, svu književnost i ostale gluposti koje toliko mrzim samo da bih se pokazala na testu iz hrvatskoga. Prva napišem taj ispit i kaže profesor da ne predajemo do kraja sata. Kako smo imali još 20 minuta do kraja sata, nastavila sam zujati i pokušavala pomagati ostalima.

Zvoni! Napokon! Čula sam nešto u pozadini da će Jasmina pokupiti moju grupu i ja joj, onako na brzinu, doviknem oblačeći jaknu: “ Jasmina, ja odoh na odmor, moj test ti je tu na klupi! Pokupi ga, pliz!“ , i izletim iz učionice.

Eto me natrag, nakon zaslužene doze odmora. Vraćam se taman kad je zvonilo, kad li, nešto se bijeli na mom stolu: “ Nije valjda, ma nemoguće!“ , ipak je bilo moguće. Eto, moj test točno kako sam ga ostavila stoji na stolu. Krasno!. Ja ga brzinom svjetlosti stavim na profesorov stol, a eto i profesora. Sada tek nastaje prava zbrka, profesor je odmah upitao:

“ Čiji je ovo test!? Tko ga nije predao? O Lucija, ti, krasno. A bitno da si zujala zadnjih 20 minuta oko škole!“ . Rekla sam bijesno: „ Nisam bila u razredu, vidjeli ste da sam izjurila odmah nakon zvona. Jasmina nije pokupila t...“ . Nisam ni stigla dovršiti rečenicu, komad je već bio upisan.

Iskreno, ne znam kada sam zadnji put bila toliko bjesna zbog loše ocijene.

Zašto ja moram dobiti komad kada sam na vrijeme završila test?

Profesor ga nije uzeo zato što ga Jasmina nije predala. Uzalud sam se objašnjavala s Jasminom i s profesorom. Sve uvijek završi kako profesor hoće.

Da bih riječ rekla. Ma, sad nek si izvoli sam pisati ovaj dnevnik do kraja, jer ja više nemam ni živaca ni volje. Ovo totalno nije bilo fer. Pa mogao mi je dati priliku da test ponovno pišem ili da odgovaram odmah isti sat. Ali neee! Užitek je upisati komad.

Oko za oko, zub za zub. Meni je jednako tako užitek prestati pisati ovaj dnevnik.

To bi bilo sve od mene.

Dnevniče, sada te nastavljam pisati kao svoj privatni dnevnik. Tko zna što nas sve čeka, moj dnevniče. Zbogom...

Koliko znate o EU i iz kojih izvora?

- Solidno. Iz vijesti i sata geografije.
- Znam dosta jer je sestra imala maturalni rad. Ako svaki dan pratiš vijesti, možeš puno saznati, ako znaš čitati između redova. Iako ima dosta „nepismenih“, „nepametnih“ ljudi. I tko bi onda takvima sve o EU mogao objasniti?
- Nedovoljno. Znam većinu iz medija čiji vlasnici imaju interes za ulazak u EU. Stoga im i ne vjerujem previše. Neutralno i negativno mišljenje rijetko se vidi u medijima.
- Znam toliko da nam neće biti bolje, makar oni govorili o nekoj savršenoj Hrvatskoj u EU.
- Znam da trebamo ući već nekoliko godina, ali ništa od toga. Drže nas u šaci i na cjedilu.
- O EU znam dosta. Saznala sam od profesora, najviše na politici i gospodarstvu, od roditelja i putem medija. Još nemam svoje mišljenje.
- O EU znam osrednje. Znam o našim mogućnostima zapošljavanja u zdravstvu i o školovanju.

Mogu li nas kršćanske moralne vrijednosti učiniti boljima?

- Mene čine.
- Mogu, samo ako se mladi prepuste vjeri u Boga i udalje od grijeha.
- Mogu, jer mi živimo po tim pravilima. A čovjek živi život kakav si napravi.
- Mogu i ne moraju. Mogu onome koji vidi sve u vjeri.
- Možda. Kako koga, ali mene ne.
- Mogu, tj. trebale bi. Mislim da je moral individualna stvar te da svatko odlučuje sam.
- Naravno – odgajaš se i rasteš u svojoj vjeri.

Gdje najviše griješite u 10 Božjih zapovijedi?

- Ponekad lažem. To svi radimo.
- Ne sagriješim bludno.
- Osmi i drugi.
- Griješim sve u 16 (Božjih zapovijedi)!

- Rijetko idem na misu.
- A gdje ne???
- Ponekad poželim tuđe stvari, iako znam da mi roditelji ne mogu to priuštiti.
- Mislim u onoj „poštuj oca i majku“, zato što nisam uvijek u redu i ne poštujem ih dovoljno.
- Griješim u otprilike pola zapovijedi!
- Ne znam ih, ja sam ateist.
- Mislim da nisam velika griješnica i poštujem zapovijedi.
- Neumjerenost u jelu i piću.
- Kontam da je u onoj 7. („Ne ukradi“, op. a.), jer smo to u zadnje vrijeme naučili od slobodne Hrvatske države!

Što mislite o bračnom zavjetu: „Dok nas smrt ne rastavi?“

- Ne mislim ništa posebno, blago onima koje samo smrt rastavi.
- Samo se bezveze lažu. Svaka čast onima koji izdrže da se toliko vole.
- Totalno nepotrebna stvar, jer ljubav je prolazna, i nema one koja može trajati do smrti.
- U današnjem svijetu to gubi neki značaj, jer se ljudi promijene, ili se vjenčaju zbog krivih razloga pa se rastaju.
- Mislim da je to glupost i da to ne može biti. Nismo iste osobe za dvadeset ili pedeset godina.
- To je zavjet ljubavi koji nam je Bog dao, i još bi bilo bolje da ga se ljudi pridržavaju i ne ulaze u brakove bezveze.
- Mislim da se to treba ukinuti jer ne znaš što te u životu čeka, patnja ili radost uz partnera. Kada zavoliš neku osobu, a ta ti nešto loše napravi, naravno da će te razočarati. Dolazi mržnja i život više ne funkcionira. Tada je bolje da svatko ode na svoju stranu.
- Nisu svi brakovi uspješni i možda u trenutku kada se zavjetujemo pred Bogom ne znamo što će kasnije s tim brakom biti.
- Više mi se sviđa ona „I u dobru i u zlu“.
- Ako se vjenčamo, onda ćemo s tom osobom biti do kraja života, nema rastave!

- Sviđa mi se taj zavjet. Lijepo je život provesti s odabranom osobom.

Može li vanjski izgled donijeti trajan uspjeh u životu?

- Ljepota je uvijek važna. Vanjski izgled može donijeti uspjeh, ali ne trajni. S vremenom ljepota prolazi, a ostale vrijednosti ostaju.
- Ne možeš cijeli život biti lijep. Jednom ostariš, nemaš stas i naboran si.
- Ne. Ništa nije trajno, pogotovo ne uspjeh bez truda.
- Ne, bitna je karizma, talent, snalažljivost, intelekt.
- Naravno da može, posebno na početku karijere, jer većini ljudi je važna vanjska ljepota. Ona privlači ljude.
- Ljepota uvijek donosi uspjeh, već to primjećujem na sebi.
- Može, ako se kasnije ta osoba dokaže, onda je to i trajno.
- Ovisi koliko ga dobro prodaš.
- Izgled je gotovo presudan, a zbog tih predrasuda često se propusti prilika za upoznavanje kvalitetne osobe.
- Normalno, da vidim tko će odbiti plavušu s „peticom“!?

Koje su vaše ambicije, gdje se vidite za pet godina?

- Vjerojatno ću se udati. Imati muža i dijete, a nadam se i stalni posao.
- Vidim se kao medicinska sestra, sretna, zdrava i zadovoljna.
- Pripremam ispit na faksu uz stomak do zuba, u jednoj ruci dijete, u drugoj kuhača, dok muž skuplja boce po selu.
- Ambicije: završiti tečaj engleskoga jezika, napredovati u sportu i folkloru, napredovati u struci medicinske sestre.
- Uspješna u životu, biti netko i nešto, u ljekarni. Na posao dolazim u Porscheu.
- Vidim se kao uspješna žena, bez muža i djece (to se podrazumijeva!), radim ono što volim, putujem svijetom, imam slobodnog vremena i ganjam neki opaki auto.
- Na završnoj godini farmacije ili medicine, naravno zgodna kao i danas.
- Vidim se na početku uspješne sestrinske karijere, završen fakultet, položen vozački, samostalan život bez velike pomoći roditelja, a ostalo će doći samo od sebe s vremenom.
- Vidim se na radiologiji kako snimam gospode, a navečer sviram.
- Kao neudana medicinska sestra, s položenim vozačkim, u potrazi za partnerstvom!
- Vidim se u nekoj vili kako dočekujem muža nogometaša koji dolazi u nekom nabrijanom autu.
- Vidim se kao sestra na poslu, uz obitelj i djecu, uživam u životu.

Superpotraga za superdjelima

Kristijan Mioč, ponos Hrvatske pa tako i naše škole, bio je motiv za snimanje radijske emisije koja ove godine nosi naziv „Superjunaci“. Osim njega, u našoj priči ima različitih superjunaka – od onih koji lete pomoću letećih mreža do onih koji porađaju žene i provode struju. Najveći je junak ipak naš Kristijan koji je nesebično priskočio u pomoć starijem bračnom paru i spasio ih od naleta vlaka. Skroman i samozatajan, Kristijan je svoju priču s nama podijelio kao da nije riječ o velikom djelu, ali su ga zato njegovi prijatelji nahvalili ističući ponos što poznaju tako dobrog i hrabrog mladića.

Potaknuti njegovim primjerom, krenuli smo u detaljno traganje za junačkim pričama i otkrili da ih je puno više, nego što smo mogli i zamisliti. Međutim, u ovom slučaju, superjunaci nisu samo oni koji pričaju svoje dogodovštine u emisiji, nego i oni koju su radili na njezinoj realizaciji. Bilo je uistinu teško uvjeriti ljude

kako mikrofon ne grize i prikupiti dovoljno izjava o junacima i junačkim djelima. Kada nam je to napokon uspjelo, slijedio je drugi, možda još teži dio posla. Trebalo je odabrati najbolje snimljene dijelove i sve montirati kako bi naša radijska emisija bila

sprema za zahtjevu slušateljsku publiku.

Radijska je družina i ove godine stvarala u istome sastavu: Martina Tutić, 2.s1, Marinela Pilj, 2.f, pod vodstvom profesorice Marine Pilj Tomić. Jako smo se dobro zabavili

lutajući školskim hodnicima u potrazi za pričom. Od srca zahvaljujemo svima koji su doprinijeli nastajanju ove emisije, svima koji su hrabro zgrabili mikrofon i podijelili s nama svoje iskustvo. Vjerovali ili ne, upravo ste vi naši superjunaci

Nove snage u jezičnoj družini

Školsko je natjecanje u poznavanju hrvatskoga jezika održano 2. veljače 2012., a sudjelovale su učenice prvoga i drugoga razreda.

U kategoriji drugih razreda ispitu natjecanja pristupile su učenice 2.f: Ines Čordaš, Milica Kolundžić, Jovana Tešić i Marinela Pilj. Usprkos

pripremanju i marljivome radu na jezičnim pitanjima iz područja morfologije, učenice nisu izborile prolaz na županijsku razinu natjecanja.

Učenice je za natjecanje pripremala profesorica Marina Pilj Tomić.

„Žao mi je što je natjecanje za mene završilo, ali nisam razočarana. Na pripremanju za natjecanje naučila sam puno i smatram da će mi to koristiti i pri polaganju državne mature. Osim učenja, sastanci jezične družine uvijek su puni smijeha i dobre zabave što mi je isto jako lijepo. Sljedeće ću se godine opet natjecati i, nadam se, ostvariti bolji rezultat.“, rekla je Marinela Pilj.

Ove se godine jezičnoj družini priključila i učenica 1.dt razreda, Doris Toma, i odmah ostvarila poziv na natjecanje na županijskoj razini. U moru dobrih vijesti koje ovih dana prima, a jedna od njih je da je postala teta jer joj je sestra rodila djevojčicu Lanu, skromna i vesela Doris rekla nam je da se nastavlja još ozbiljnije pripremati za županijsko natjecanje 2. ožujka. Želimo joj puno uspjeha!

Profesorica Pilj Tomić i jezičarke

Tko je kriv

(prema istinitom događaju,
imena promijenjena)

Marija Martinović, 3.s1

Kratak sadržaj prvih šest poglavlja romana objavljenih u 27. broju Iglia

Šesnaestogodišnja Maja, po nagovoru oca, ostala je s poslije nogometne utakmice na vatrogasnoj zabavi.

U selu se tom prigodom popije dosta pića. Maju su mnogi tom prigodom primijetili. Isticala se svojom putenošću pa su je momci zezali i svašta joj dobacivali.

U Davora, dvadesetjednogodišnjega mladića, zaljubljena je Majina najbolja prijateljica Ivana.

Tu večer svi su dosta popili, a Maja malo i previše.

Sljedeće jutro s Davorom se probudila u nekoj staroj, napola urušenoj kući. Na slami. U maloj sredini sve se brzo pročulo.

Maja počinje osjećati mučnine i zanemaruje školu. Davor je ignorira. Mama primjećuje promjene kod Maje i vodi je ginekologu.

Sedmo poglavlje: Izlazak

O krenula sam se i lagano zavrtila po sobi pokušavajući u sebi naći dobru stranu svega ovoga. Nažalost, svi moji pokušaji završili bi neslavno.

- Ivana, moraš biti sa mnom kada odlučim otkriti ovo svima. Znaš da sama ništa ne mogu.

- Naravno, ljubavi, tu sam za tebe, odgovorila je Ivana, gotovo šapatom.

Uspravila sam se i bacila na krevet rukom mičući hrpu odjeće s kreveta na pod. Glava mi je utonula u meku, čistu posteljenu s ljubičastim uzorcima. Cijelim tijelom prolazili su me trnci. Bojim se. Sada sam na latici svoga života, budućnosti. Ne mogu sama napraviti apsolutno ništa kako bih zaustavila ovo ludilo koje kreće.

Kod Ivane sam odlučila ostati cijeli vikend.

- Znaš što Majo, kad već ostaješ kod mene mogle bi se malo zabaviti i na kratko zaboraviti na sve probleme koji nas okružuju.

- Ajmo van!, odjednom sam rekla i u meni kao da su potekle energija i život.

- Ukrala si mi riječ iz usta!, uskliknula je Ivana veselo.

Očito da od naše svađe više nije ostalo ni S. Tek sada vidim kako je život bez prijatelja besmislen.

Ivana je širom otvorila svoj ogromni crni ormar smještenu u kutu sobe. Prekrivao je veći dio zida, ali se savršeno uklapao u sobu, ne čineći je pretjerano djetinjastom, već otkrivajući budućeg malog genijalca. U ormaru je uredno sve posloženo. Svaka majica složena je kao po špagi. Jednostavno-sve je na svom mjestu. Izabrala sam lijepu crnu haljinu, po mom ukusu. Dosezala je do koljena, s laganim naborima pri dnu. Gornji dio haljine izgledao je kao korzet i savršeno je oertavao gotovo svaki detalj moga tijela. Noći su postajale sve hladnije pa ću za svaki slučaj ponijeti i jednostavnu crnu vestu. Oko vrata stavila sam svoju ogrlicu u obliku križa, ispunjenu crnim kamenjem. Sve nadopunjuje obična kožnata narukvica. Na nogama su obavezno moje crne starke već pomalo iznošene. Kosu sam već ranije lagano natapirala i na brzinu popravila šminku. Ivana je, kao i obično, moja potpuna suprotnost. Obukla je ležernu bijelu haljinicu, malo kraću od moje. Haljinica je pri dnu prošarana raznim cvjetićima koji upotpunjuju vedrinu. Uzela je crni bolero, ali ni ona nije vidjela potrebu da ga već sada obuče. Oko je ruke ispreplela dugačku ogrlicu s bijelim perlama. Na noge je obula obavezno, kao i uvijek, crne štikle. Bile su nove. Uzaludno sam joj objašnjavala da neće u njima izdržati cijelu noć. Jednostavno, nije me htjela poslušati.

- I, jesi razmislila gdje idemo? upitala me ushićeno Ivana. Još uvijek je

vna vaza. Ispod nje je ukrašen pleteni stolnjak. U vazji je već pomalo uvelo cvijeće koje je Martina rukama uhvatila u nekim svatovima. Buket je bio napravljen od bijelih ruža. Oko stolica ovijao se veliki kožnati kauč, također bež boje. Na suprotnoj strani je hrastov regal u kojem se nalazio veliki crni plazma TV.

Ivana je iz gornje ladice uzela novčanik i osobnu. Izašle smo iz kuće. Polako smo klizile niz ulicu i zastale kraj jedne stare klupe pred crkvom. Crkva jasno pokazuje svoju starost. Oronula je i sva se bori s vremenom i godinama.

Ivana je zastala, izvadila cigaretu i zapalila. Sada je bila sigurna da se dovoljno udaljila od kuće.

- Ponudila bih i tebe, ali neko vrijeme za tebe su alkohol i cigarete potpuno prekriveni, dodala je.

Ja sam, s trunkom ljubomore, samo slegnula ramenima.

Vani je postajalo malo prohladno pa smo obje navukle ostatak odjeće koju smo dotada nosile u rukama.

- Mogle bi smo se malo požuriti i otići se negdje ugrijati, rekla sam pomalo cvokćući.

Ivana je odmah kimnula i produžila korak da me sustigne.

- Idemo u prvi kafić na kojeg naletimo. Stvarno je zahladilo, složila se sa mnom.

Stale smo pokraj kafića pred kojim je bilo parkirano nekoliko automobila. Terasa je već bila pusta, a stolice pomalo neuredno razbacane oko stolova. Ovo mjesto doimalo se odbojnim.

Na jednom stolu stajalo je nekoliko praznih boca piva i tri čaše iz kojih se očito ispijalo nešto žestoko. Ušle smo unutra. Za stolovima je sjedilo nekoliko starijih ljudi koji su se smijali i kartali okruženi gustim dimom cigareta. Palili su jednu za drugom i ispijali svoja pića. Odmah smo vidjeli da ovo nije ekipa za nas. Otišle smo prije nego je konobarica uspjela doći do nas.

- No, dobro, više sreće u idućem kafiću, kroz smijeh je rekla Ivana.

Tek nekoliko stotina metara niz ulicu, ušle smo u drugi kafić. U njemu je sve vrvilo od mladosti i smijeha.

- Pun pogodak!, Ivana je rekla odmah na ulazu.

- Sada samo moramo pronaći naše, mislim da su ovdje, dodala sam i lagano ušetala unutra.

Obje smo se osvrtnale oko sebe u potrazi za poznatim licima.

Osmo poglavlje: Burna noć

Bio je tu on, Davor. I baš kada sam mislila da će večer proći mirno, bez njega, on se pojavio. Više nisam vidjela smisao ovog izlaska. Poželjela sam

se vratiti kući.

- Ivana, ovdje je, ne mogu podnijeti boravak u istoj prostoriji s njim, preklinjala sam je histerično.

- Smiri se, baš te briga. Danas se zabavljamo, nemoj misliti na probleme. Ne danas, pokušavala me umiriti Ivana, ali bezuspješno.

Dobro, ostat ću protiv svoje volje. Znam da ni Ivani nije lako, znam koliko je zaljubljena u njega i osjećam se kao varalica. Valjda je to normalno, zaslužujem to. Ipak, još uvijek mislim, kada je riječ o Davoru, da se Ivana drži pristrano. Ne želi ništa komentirati.

Sjela sam pokraj nje i uzela u ruku sok koji je već neko vrijeme stajao na stolu. Nadam se da me nije zamijetio, no, prevarila sam se. Sa svojom ekipom Davor je sjeo stol do našega. Sjeo je tako da me može vidjeti, odmah nasuprot mene. Ovo definitivno neće biti dobra noć za mene. Živčano sam grizla slamčicu koju sam dobila uz sok. Već se cijela spljoštala. Više nimalo nije ličila na onu prvobitnu, a o svrsi koju je imala da ni ne pričam. Sada služi samo za moje izljeve bijesa.

- Daj Majo, prestani silovat tu jadnu slamčicu! Pogledaj na što izgleda, kroz smijeh mi je dobacila Ivana i zaradila moj prijekorni pogled.

- Da, da, lako se tebi zezati. Ja sam ta koja će uskoro prestati uživati u životu. Trebat će mi taj tvoj optimizam, ako želim nastaviti živjeti izvan psihijatrijskih ustanova, cinično sam joj odgovorila.

Sok mi je postao odvratn, gorak. Ne mogu podnijeti njegov okus u ustima. Sok mi se gadi kao što sam se počela gadati sama sebi. Konobarica je pojačala radio sa Severininom pjesmom Brad Pitt i tim činom razbudila sve prisutne goste. Neke djevojke su počele vrištati i plesati namjerno oko mene. Digla sam se i pridružila im se. Zašto ne bih uživala dok mogu.

O problemima ću razmišljati sutra.

- Majo, možemo li malo razgovarati?, čula sam Davorov šapćući glas.

Srce mi je na trenutak prestalo kucati, osjećala sam hladan znoj. Očekivala sam da ću svakoga trenutka pasti u nesvijest. Davor me čvrsto držao za ruku i kroz gomilu ljudi vukao van. Ivana nas je cijelo vrijeme pratila pogledom. U grudima me sve jače i jače počelo stezati. Ne mogu mu još ništa reći, bojim se. Nemam snage. Šutjet ću o svemu.

Izašli smo van i sjeli na klupu. Nekoliko trenutaka smo samo šutjeli, a ja sam se svim silama trudila izbjeći njegov pogled. On ionako još ništa ne zna. Ja, kao mačka ulovljena u zamku, pokušavam pronaći izlaz. Gledala sam u pod kao da mi je tamo spas.

- Pogledaj me!, Davor je inzistirao, rukom podižući moju pognutu glavu.

- Što hoćeš? Nadam se da je nešto bitno kada si tako drzak i želiš mi uprosaviti večer. Imaš li kakav razlog za ovo?, podrugljivo sam nabacila i prezrivo ga pogledala.

Zašto pogled ne ubija? Kada bi bilo tako, Davor bi već odavno bio mrtav, a ja bih prepolovila svoje brige. Opet bježim od stvarnosti, skrivam se od neizbježnog, a znam da će istina kad-tad izaći na vidjelo. Istina nikada ne ostaje zakinuta.

- Pa..., moglo bi se reći da je bitno, tiho je odgovorio.

Iskreno, ja ga prvi puta vidim ovako poniženoga. Nadam se samo da se Ivana nije izlajala. Tako bi potvrdila žensku metodu.

- No, da čujem, sigurno sam odgovorila.

- Znam da sam glup i da se prema tebi ponašam kao prema nekom predmetu koji mi više ne treba, koji je odslužio svoje i sada je na putu za otpad. Ti sigurno nisi za otpad, rekao je muški sigurno i nastavio, ali...bojim se. Bojim se susreta s tobom i tvoje reakcije.

- Dosta! Ne želim više ovo slušati, viknula sam, a tijelom su mi prolazili trnci i počela sam se lagano tresti.

- Prestani! Znaš što, kada sam ja nešto osjećala prema tebi, ako se to uopće može nazvati osjećajima, bila sam nitko i ništa. Mala, nevidljiva klinka, potpuno ispod tvojih standarda. Ja sam se pomirila s tim da si ti samo moja iluzija i da ti se nikada neće moći približiti. O tebi sam mogla samo maštati. I to mi nije bilo previše glupo. Vidiš, sada, kada mi je došlo do mozga, i kada nisam više tako mala, sada odjednom mislim da neću više biti tako naivna da bih pala na tvoje priče. E, pa znaš što? Gadno se varaš. Nije te bilo briga za mene. Ni tvoje društvo nije marilo za mene, a sada mene nije briga za tebe. Shvati, za mene ne postojiš!

Ustala sam s klupe i ogromnim koracima vratila se u kafić. Davor je vidno iznenađen ostao sjediti na klupi. Sjedio je i piljio u prazno. Uskoro su se oko njega stvorili njegovi prijatelji, a on je samo bezvoljno pio pivo dok su oni pomalo zabrinuto skakutali oko njega. Osjećala sam se prazno, potpuno suprotno od ranijeg osjećaja kojeg sam imala dok sam mu sve hladnokrvno objašnjavala. Praznina me počela gušiti. Nisam mogla zadržati suze, ali nisam ih htjela nikome pokazati. Ne želim da me vide na dnu, poraženu, shrvanu. Ni Ivana nije primijetila kada sam izašla iz kafića. Plakala sam sjedeći na panju. Sve sam jače i glasnije jecala. Nisam se mogla kontrolirati, iako sam pokušavala. Boljelo me cijelo tijelo. Sada tek shvaćam kako će teško biti ovo sve priznati. Želim se

skriti od cijeloga svijeta.

Od koga se zapravo skrivam? Svijeta ili sebe? Ako ćemo iskreno, svijet ne mari za osjećaje. Ljudi su okrutni, nitko nema vremena brinuti o tuđim osjećajima. Bojim se sebe, točnije, sramim se. Moji problemi su samo moji. Ja sam ih stvorila i nosit ću ih sve do groba. To će biti moj križ i mirim se s tim. A Davor? Još koje pivo i on će biti sasvim u redu.

- Ej, srećo, idemo kući? Vidim da te ovaj izlazak poprilično iscrpio, suosjećajno mi je šapnula Ivana.

- Idemo. Jedva čekam da legnem, umorna sam od svega.

Na povratku do Ivanine kuće donijela sam bitnu odluku. Možda ne i najispravniju, ali za mene vrlo važnu: Neću reći Davoru za dijete. Ne mora on to znati. Zna Ivana čije je. Moram još Ivani objasniti svoj plan. Neće se složiti sa mnom, ali radi se o mom životu i ona nema puno pravo glasa.

- Sutra se vraćam kući, rekla sam i time prekrizila dugu šutnju koju vučemo još iz kafića.

- Misliš da ćeš moći?, Ivana me pitala pogledom.

- Moram i, dok ne zaboravim, molim te da nikome, ali baš nikome ne kažeš čije je dijete. To znamo samo nas dvije. Bilo bi lijepo kada bi na tome i ostalo.

- Majo ne možeš to učiniti. Moraš mu reći, na kraju, i dijete će kada poraste željeti znati tko mu je otac.

- Dok dijete poraste ja ću već nešto smisliti. Ti samo napravi kako sam ti rekla. Tako je najbolje, vjeruj mi. Znam što radim, rekla sam pomalo neuvjerljivo.

Naravno, Ivana je obećala da će šutjeti o tome.

- Tajna ide s nama u grob, obećaj mi to, molim te, jecajući sam ju preklinjala.

- Dobro, dobro... obećavam, ali samo da znaš, ne slažem se s ovim postupkom..., razočarano je rekla Ivana.

Došle smo Ivaninoj kući i u tišini se uvukle u krevet kako nitko ne bi shvatio koliko smo dugo ostale vani. Stari sat pokazivao je već 3:30 sati, što znači da bismo obje imale problema kada bi nas Ivanini roditelji otkrili. Zaspale smo u sekundi. Bio je to kraj burne noći.

Deveto poglavlje: Istina

Ujutro je došla Ivanina mama i rekla da moji roditelji očekuju da se odmah vratim kući. Znači, sve je gotovo.

- Sretno ljubavi. Držim ti fige, možeš ti to!, Ivana me ispraćala i pokušala me ohrabriti njezinim poljupcem.

Poljubila me u čelo i nakratko ohrabrila. Na putu do kuće tješila sam samu sebe da moram i ovo izdržati. Zнала sam da će doći od ovoga.

Nisam ni ušla kako treba, a na vratima me dočekao tata i za dobrodošlicu lupio mi šamar. Šamar, sam po sebi, nije toliko bolio koliko me boljela spoznaja da sam sve razočarala. Pogledao me i zaprijetio:

- Samo se usudi zaplakati, onda ćeš tek dobiti što zaslužuješ.

Poslušala sam ga i svim silama potisnula suze iz očaja. Čula sam u kuhinji kako mama plače, mislila sam da ću se svakoga trenutka raspuknuti na tisuće komadića.

- Dobro, gdje ti je bila pamet?, ljutito me upitao otac i uhvatio se za glavu.

Šutiš! Sada šutiš, hajde da sada čujem taj tvoj lajavni jezik. Da čujem, što mi želiš reći?!

- A što očekuješ da ti kažem, kada očito sve znaš?, bolno sam progovorila, pazeći da glas ne bude drhtav.

- Za početak, čije je to dijete?, pitao je otac.

Zнала sam da će me to pitati, ali obećala sam samoj sebi, nitko osim mene i Ivane neće znati čije je. Pa čak ni moji roditelji!

- To ti ne mogu reći!, uplašeno sam odgovorila.

- A da. A postoji li neki dobar razlog zašto mi to ne možeš reći? Ja bih vrlo rado porazgovarao s tim biserom!, bijesno i pomalo sarkastično govori otac.

- Ne želim više čuti za njega. Nije bitno tko je on. Ja sam tako odlučila, radi se o mojem životu, hrabro sam rekla i na trenutak osjetila ponos zbog snage koju sam dobila.

- Samo se ti inati. Znaj da nećeš dobro proći. Možeš početi kupiti svoje stvari. Seliš se kod tete na more. Bit ćeš dovoljno daleko od svojih prijatelja, a i od nase. Neko vrijeme ne želim čuti za tebe. Imaš sat vremena da pokupiš svoje stvari i odeš. Mama ti je već sve spremila, progundao je i projurio kroz vrata.

Dok je govorio, oči su mu već bile pune suza. Borio se protiv vlastitih emocija. Ponos je pobijedio, nije puknuo do kraja.

Zaplakala sam na svojem krevetu, možda zadnji put. U sobu je ušla mama koja je sve gledala iz prikrajka i zagrlila me.

- Znaš koliko si pogriješila, to ti ne moram govoriti. On će se brzo ohladiti. Sigurna sam da neće dugo izdržati bez tebe, utješno mi je šaptala.

Njezine riječi djelovale su potpuno suprotno. Tatine riječi i njezini dodiri ostavljali su na mom srcu ožiljak.

NASTAVLJA SE U
SLJEDEĆEM BROJU...

Ljubav je u školi

U životnoj priči, srednjoškolske ljubavi su zanimljive priče. Neke gledamo i na hodnicima naše škole. Više parova se jedan dan grle i ljube, a druge dane ih vidimo opet u suzama.

Ljubav! Kako opisati to stanje, taj mamurluk duše, strepnju, euforiju, ljutnju, sukob stvarnosti i jave, istine i laži, nadnaravnu silu?

Svjetovi ljubavi

Postoje razne vrste ljubavi, ako se ljubav uopće može djeliti u neke podvrste. Tako imamo onu prvu, vjerovatno najnježniju, majčinsku ljubav. Kasnije, odrastanjem, smjernice naših osjećaja odlaze izvan zidova obiteljskoga doma i polako u svoju mrežu hvataju neka nova lica, neke nove ljude. Ako mi dozvolite, brzo bih preskočila osnovnu školu koja, mada žustra, lepršava i puna novih doživljaja, u svojoj osnovi ne nudi ono što bi se moglo nazvati ljubavlju. Tako, dolazimo do, vjerujem, ključnog razdoblja većine mladih ljudi, a to je srednja škola. Tu otkrivamo potpuno novi svijet. Još uvijek nismo odrasli, ali nismo više ni djeca. Hormoni divljaju, temperatura skače visoko iznad normalne, a dovoljna je samo blizina osobe koja je objekt našeg interesa.

Prva ljubav

Naravno, i ja sam prošla istu priču kao i brojne generacije prije mene, a proći će i brojne poslije mene. Za srednjoškolsku ljubav vežemo najljepše uspomene, najnježnije i najiskrenije emocije. Često se kaže, da su te prve, srednjoškolske ljubavi osuđene na neku, možda, i nepravednu propast i kraj. Tada se obično uputimo u potragu za idealnom ljubavi. Ubrzo smo primorani shvatiti da savršena ljubav poprima upravo slike i obrise naše prve ljubavi. Tako, pjesme koje slušamo, mjesta na koja izlazimo, filmovi koje gledamo, postaju dio izgubljenih varijacija sjećanja.

Ljubavna bol

Rečenicu "Želim vam puno ljubavne boli." nisam razumjela sve do sada. Njezinu dubinu i snagu tek sada osjećam. Nadam se da je istinit i nastavak te rečenice: "Ljubavna bol oplemenjuje čovjeka."

No, dovraga, sa starim uspomena! Nisu one te koje me brinu, mene sve više i više plaše nove uspomene... što ih nema, gdje su se zadržale ?!

Je li istina da nova ljubav potire staru koja se nikada potpuno ne zaboravlja?

Tebi

Ako ovo čitaš, to je moja posljednja uspomena o tebi. Nove me, nadam se, u nekoj sjajnijoj budućnosti još čekaju. Voljeti, za mene još uvijek znači živjeti istinu, razumljevanje i, iznad svega, podršku.

Opasnost vs neodoljivost

Snaga koja se u prirodi može usporediti s tsunamijem. Razorna, opasna, ali u isto vrijeme tako privlačana, magnetična i neodoljiva. Vjerovatno, najjači osjećaj koji čovjek može doživjeti.

TRAŽILI SMO SUGOVORNIKE NA OVU TEMU U ŠKOLI:

Profesorica Marina Pilj Tomić

- Srednjoškolske ljubavi su fatalne i najveće. O tome vam mogu satima govoriti, više nego o Europskoj uniji. Prolazite kroz katarzu, boli, sreće, života i različite kreacije. Kužite što sam vam sve htjela reći.

Anonimne izjave djevojaka:

- Srednjoškolska ljubav je najbolnija, a u isto vrijeme je najslada. Zato što je među prvima, a prve uspomene nikada ne blijede. Treba svakako doživjeti srednjoškolsku ljubav.

- Neizbrisiva čarolija je prva ljubav. Dogada se u najljepšim godinama, ali može trajati, čak, i godinama. Neki su svoje životne partnere pronašli u srednjoškolskim klupama.

Anonimne izjave momaka:

- Mislim da su srednjoškolske ljubavi vrlo važan dio života. Netko tek tada po prvi puta osjeti nešto što nikada prije nije. Imam djevojku baš u školi i to je dobro jer se možemo vidati češće. Zbog toga je naša veza još jača i ljubav raste iz dana u dan.

- Srednjoškolska ljubav je na kraju veliko razočaranje, bar za mene. Prvo ozbiljnije, ali veliko iskustvo. Meni će, barem, ostati sve u dugom sjećanju. Bolje ju je doživjeti i nesretnu, nego nikakvu.

"Sve je nestalo...", te mukle riječi tihe i nezaustavljive, a vjerovali smo da ćemo promijeniti svijet. Onda smo počeli mijenjati jedno drugo... Premalo da bi ostali mi, previše da bi ostali zajedno.

Spolnost i seks definitivno više nisu tabu teme. Liberalnost u odgoju i ponašanje mladih učinili su svoje i time započeli novu seksualnu revoluciju. Tema je sve prisutnija i u svakodnevnim razgovorima mladih.

Anonimna anketa je bezbolno, iako uz zabrinuta, ozbiljna, zbuñena i rumena lica, provedena u rujnu 2011. godine na 134 učenika prvih razreda Medicinske škole Osijek.

ULOGA RODITELJA I MEDIJA

Roditelji često nisu uključeni u spolni odgoj mladih. Trebali bi o svemu razgovarati sa svojom djecom. Na jednostavno pitanje kako nastaju djeca, kako se rađaju, treba jednostavno odgovoriti. Kod srednjoškolaca roditelj mora biti spreman odgovoriti na pitanja iz

toga razdoblja. Anketa pokazuje da roditelji često odgađaju i odbijaju razgovor o spolnosti.

40 % djevojaka često razgovara s roditeljima o spolnosti, a više od 50 % momaka nikada. Ako je vjerovati brojkama, 80% učenika prvih razreda je bilo vezi. Od toga ih je 20 % stupilo u spolni odnos. Od tih 20 %, 60% su djevojke, a 40 % momci. Nije ni čudo što je zbog toga čak 73 % učenika za uvođenje spolnog odgoja u škole. Anketa pokazuje da je početak spolnog života 17 godina kod djevojaka i 16 godina kod mladića.

Spolni odnos nije igra

Ankete u medijima pokazuju da je početak stupanja u spolne odnose nešto raniji, čak 14 godina. U medijima se često ističe tamnija strana ove prirodne pojave, a ne ukazuje se dovoljno na istinski problem da spolnost treba bolje proučavati. Zasad se u obrazovnom sustavu ne zna koje bi bile kompetentne osobe za to. Mladima treba točno reći što je rizično ponašanje, kako se zaštititi i koje ih opasnosti na tom putu vrebaju.

(NE)ZNAMO DOVOLJNO

Mnogi anketirani priznaju da još nisu dovoljno educirani o spolnosti, iako ih 65 % izjavljuje da su informirani.

Čak 90 % učenika, uglavnom djevojaka, smatra da maloljetnička trudnoća ostavlja dugoročne posljedice na majku. Isto toliko ih podržava i spolne odnose

prije braka.

Neznanje je ipak veliko, jer više od 40 % djevojaka misli da bi ginekologa prvi puta trebale posjetiti nakon prvog spolnog odnosa. Još je veće neznanje o Papa testu, jer čak 60% prvaša misli da je to test za dokazivanje očinstva.

Na pitanje zašto bi stupili u intimne odnose, 75 % učenika navodi isključivo ljubav. Taj odgovor odabrale su uglavnom djevojke, dok su mladići pojam ljubavi zanemarili. Njima je, čak 65 %, razlog stupanja u spolni odnos uglavnom zabava. Medalju za iskrenost dobiva nepoznata junakinja, koju citiram: "Zapravo ne voliš seks, ali daješ jer on to voli."

OZBILJNA STVARNOST

Spolnost čine biološki, psihološki, moralni i zdravstveni aspekti. Oni su stvorili kulturni fenomen koji je nemoguće shvatiti, uzme li se u obzir samo jedan od njih. Iako u svakodnevnom životu osjećamo duh globalizacije, a kulturološke razlike su velike, stvarnost je uvijek stvarnost. Tako ova anketa govori da pozornost treba obratiti na nedostatak kvalitetne informiranosti koja se (ne) pruža tinejdžerima. Na licima naših učenika, kod najave ankete, vidjela se neugodnost koja ih je potakla na razmišljanje i probudila želju za kvalitetnijom edukacijom o spolnosti.

No, hoće li se to uskoro ostvariti, vidjet će tek sljedeće generacije. Dotada će tinejdžeri biti često primorani vjerovati poluistinama ili senzacionalističkim informacijama koje im nameću mediji ili čak savjetima vršnjaka. Za neke generacije očito je prekasno.

P.S. Više o rezultatima ankete možete vidjeti na plakatu u hodniku škole.

Ova je školska godina vrlo uspješno započela za Almodovarce, filmaše naše škole. Na filmskoj reviji u Karlovcu osvojili su nagradu za dokumentarni film Boba. Uradak govori o Dobrili Maričić, učiteljici iz škole u Donjem gradu. Prije tri godine ona je nesretno pala s trešnje i ostala u invalidskim kolicima, no i dalje je vedra i na život gleda kao na najveći dar. Vratila se u nastavu, ima asistenticu koja joj pomaže i iz njene učionice uvijek se čuje pjesma i smijeh. Ova inspirativna žena osvojila je i naše filmaše, ali i sve na reviji. Nakon Bobe nije baš bilo lako naći osobu koja će biti tako zanimljiva. Pozitivan primjer našli smo u našoj sredini. U 1.s1 razred ide Valeria Đapić, a prije nje našu su školu upisali i završili njena sestra Valentina i brat Goran. Upravo nje ga snimale su naše filmašice iz 4.f. Dora Penić i Ana Tolj iza kamere, Nera Marjanović i Doroteja Blagus kao montažerke. Djevojke su bile vrlo sumnjičave glede zanimljivosti teme, naime ovaj je puta mentorica Đurdica Radić željela prikazati priču svog bivšeg učenika. Kada su ga upoznale i čule čime se sve bavi i na koji način priča o tome nestalo je dvojbe, jednoglasno su zaključile da je ovaj skromni dečko zaslužio biti u školskom filmu.

Goran je prije sedam godina završio našu školu, šest godina je radio kao medicinski tehničar na Odjelu za ortopediju, a prije dva mjeseca je prešao na Klinički odjel

za kardijalnu kirurgiju. Liječnici i kolege s posla o njemu govore pohvalno, prijatelji iz razreda ga jako vole i rado se prisjećaju školskih dana i trenutaka školskih glupiranja. Goran je prije dvije godine organizirao proslavu pet godina mature za cijelu svoju generaciju. On jako lijepo govori o danima u medicinskoj školi, o svim djeelatnicima od kojih je učio, o školskim prijateljicama, simpatijama, ljubavima...

Suradnja s Medicinskom školom se nastavila i kasnije, Goran je jako aktivan u Crvenom križu i sudjelovao je u obučavanju naših učenika za natjecanje. Goran je kao predstavnik hrvatskog Crvenog križa proputovao pola Europe, na posljednjem nogometnom prvenstvu gledao je sve utakmice naše reprezentacije kao član tima Crvenog križa. Bio je predsjednik terenske ekipe mladeži, prošao je obuku za odlazak na misije i može pomagati ljudima u slučaju elementarnih nepogoda. Njegovim putem u Crvenom križu krenuli su još neki učenici, u filmu se mogu vidjeti zgodni medicinari, svi oni volontiranje doživljavaju kao izuzetno korisno, ali i zabavno.

Goran je aktivan i u Hrvatskom sokolu, o njima je prvi puta čitao u našim Iglicama i odmah je shvatio da je to nešto za njega. Voli nositi svečanu odoru i vrlo je elegantan u

Doroteja na terenskoj montaži

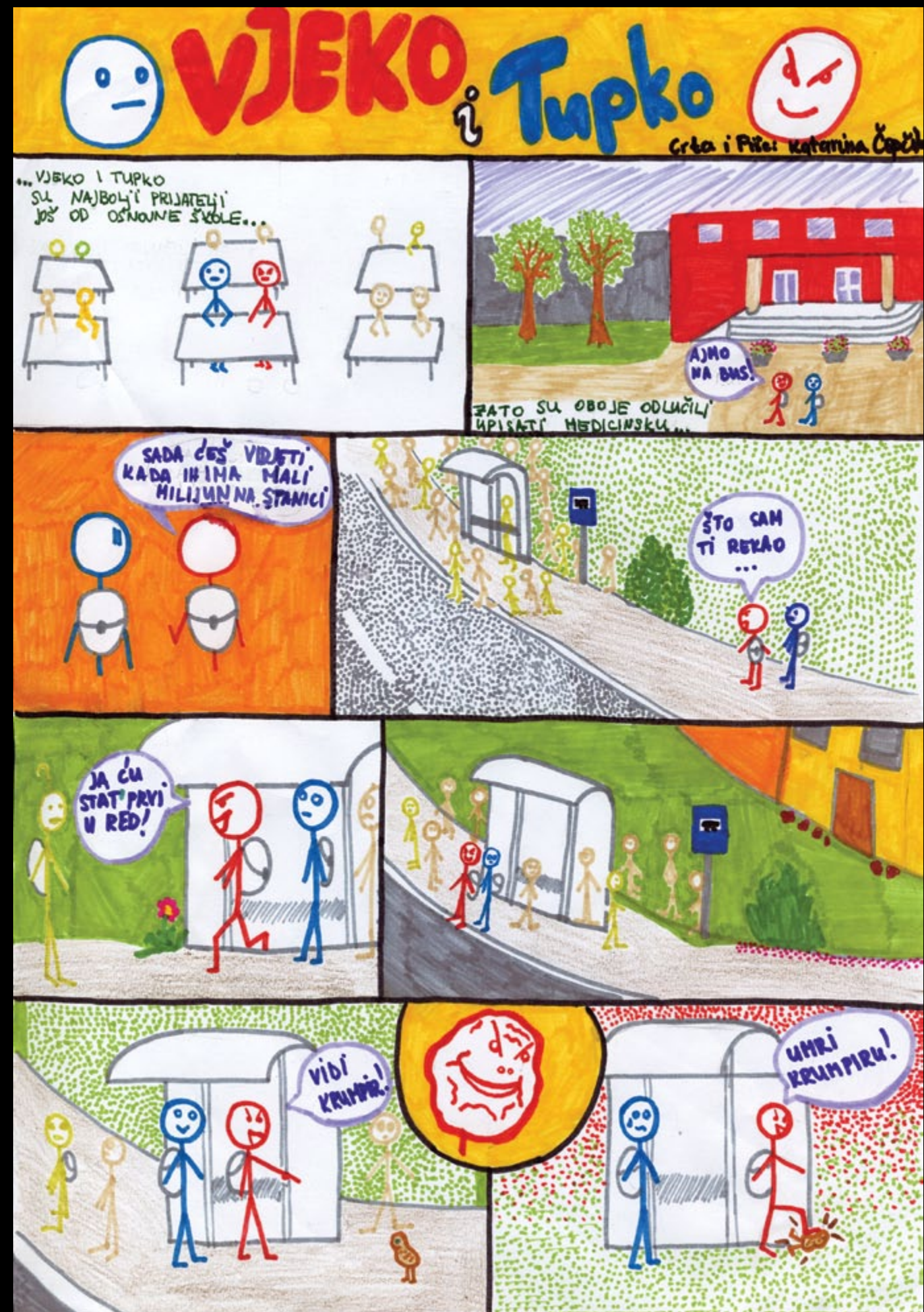
njoj. Postigao je i ovdje puno, došao je do čina višeg časnika i sada obučava mlade članove.

Goran ima četiri sestre i brata, svi ga jako vole i veliki im je uzor. Užitek ih je gledati zajedno, svi su simpatični i pomalo sramežljivi. Neobično je i što je u dvadesetdruj godini kupio stan i osamostalio se. Dokaz je to zrelosti i ozbiljnosti, mladi često u toj dobi kupuju automobile ili putuju. On smatra da tako najbolje pomaže svojim roditeljima.

Ovo je samo dio priče o velikom bratu Goranu, on je dokaz da pozitivni primjeri postoje oko nas, da ne moramo tražiti zvijezde za zanimljivu priču. Prave vrijednosti kriju se u obitelji i prijateljima, ne u novcu. Ako smo vas zainteresirali slobodno se pretplatite za školsku projekciju - uskoro slijedi!

Filmaši u novim filmskim izazovima

Dobro je sjetiti se školskih dana

Naša bivša učenica Katica Barberić - Žužić, sada vlasnica privatnog dentalnog laboratorija u Poreču, donirala je školi vrijedne aparate za zubotehnički laboratorij. Bit će od koristi sadašnjim i budućim generacijama

- Selila sam laboratorij i sjetila se svojih dačkih dana provedenih u Medicinskoj školi u Osijeku. Nazvala sam kolegu Zvonka Kasaka, stručnog učitelja dentalnih tehničara, i nagovijestila mu kako želim donirati za zubotehnički laboratorij nekoliko uređaja. Bit će od koristi sadašnjim i budućim generacijama. Kolega je s oduševljenjem prihvatio moj prijedlog, govori gospođa Katica.

Nedugo poslije razgovora, gospođa Katica je svojim automobilom iz Poreča dovezla i školi donirala Vita vacuumat 40T – peć za pečenje keramike s vakuum pumpom, komplet boja za izradu keramičkih zuba i potrošni materijal u vrijednosti 30.000 kuna.

U ugodnom razgovoru, gospođa Katica prisjetila se lijepih dana svoga školovanja, a posebno mature, davne 1984. godine. U

to vrijeme bila je aktivna rukometašica RK Osijek i redovno, s ponosom, nastupala za školsku rukometnu ekipu.

- Zaista sam ugodno iznenađen što se netko od bivših kolega, za vrijeme ovih teških vremena, sjetio škole koju je nekada pohađao te našim učenicima omogućio suvremeniji pristup, tj. poboljšane uvjete za rad na dvije keramičke peći paralelno, rekao je Zvonko Kasak, alfa i omega našega zubotehničkoga labosa.

I učenici su nazočili toj donaciji i, puni dojmova, rekli:

Lucija Prebeg:

- Nadam se da ću i ja, jednoga dana, poput gospođe Katicice, postati uspješna u ovom zanimanju i također donirati nešto svojoj

školi i budućim kolegama. Ovo je primjer ljudske zahvalnosti za svo znanje stečeno u školi.

Ana Benak:

- Svaki put me ugodno iznenade ovakva događanja. Ponosna sam na svoga oca, koji se, kao i gospođa Katica, sjetio bivše škole i darivao potrošni materijal iz osobnoga laboratorija, koji je nama učenicima dobrodošao za vježbu.

Oba razreda zubotehničara, zajedno s nastavnicima, zahvaljuju se gospođi Katici Barberić-Žužić što im je omogućila bolje uvjete za vježbe. Iz našeg zubotehničkog laboratorija, svima je poznato, godinama izlaze vrsni zubotehničari, a tome doprinose i ovakve donacije.

Amerika (ni)je kao iz filma

Amerika je obećana zemlja za nadarene mlade ljude. Stipendije se nude za sve i svašta, jer im je važno iznjedrati najbolje. Posebno ako je riječ o sportu.

Toni Grcić, maturant naše škole, prošle je godine proveo dva tjedna u Americi s pozivom za nadarene košarkaše.

- Dva smo tjedna obilazili američka sveučilišta (Virginia Commonwealth University, Guilford College i Belmont Abbey College) i jednu srednju školu (Butler High School).

U mojoj grupi, dvadesetak momaka iz cijeloga svijeta (Kina, Velika Britanija, Norveška, Njemačka, Australija, Kanada, Portoriko, Florida), svi su igrali košarku i u isto vrijeme upoznavali američki školski sustav.

Koliko se američki sustav školovanja razlikuje od našega?

- Obrazovni sustav u američkim srednjim školama jako se razlikuje u odnosu na naše obrazovanje. U SAD-u nema strukovnih škola, nego su sve gimnazije, odnosno "high schools". Učenici imaju veći izbor predmeta koje sami biraju. Učenik svake godine mora skupiti određen broj bodova, tzv. "credits", da bi mogao završiti srednju školu. Nakon završene srednje škole učenici se upisuju na sveučilište i tamo se obrazuju za željeno zanimanje. Što se tiče ocjenjivanja u američkim srednjim školama, ocjene su A, B, C, D i E (A je odličan, a E je nedovoljan). Nema us-

menih ispitivanja, nego su ona samo pismena koja ne traju cijeli školski sat. Svaki dan se dobije dosta domaće zadaće za koje dobivate bodove, a ako se napravi i više nego što se tražilo, dobiju se dodatni bodovi, tzv. "extra credits".

Amerikanci obožavaju sport

U srednjim školama učenici se mogu baviti sportom, posebno igranjem za svoju školu.

Na utakmice dolazi više ljudi nego na utakmice 1. HNL. Učenici sportaši, ako su uspješni, mogu dobiti sportsku stipendiju, tzv. "scholarship", kasnije na nekom fakultetu. Što se, pak, tiče njihove mature, oni mogu birati hoće li pisati SAT (pismena provjera iz opće obrazovnih predmeta) ili ACT.

Za oba ispita važno je skupiti što više bodova i postići što bolji prosjek ocjena (GPA-Grade Point Average).

Nakon upisa na fakultet, smještaju se u sveučilišne kampuse. Prva godina je obavezna u kampusu, a kasnije možete biti smješteni i privatno. Preddiplomski studij traje četiri godine, a nakon njega se može nastaviti školovanje. Također i na sveučilištima nema usmenih ispitivanja, nego samo pismenih ispita.

Studenti sportaši mogu dobiti NCAA stipendiju (NCAA je sveučilišna organizacija za sport), odnosno sportsku stipendiju. NCAA ima tri divizije: prvu, drugu i treću. NCAA kao organizacija daje stipendije u prvoj i drugoj diviziji, dok u trećoj diviziji stipendiju daje sveučilište, tzv. "academic scholarship", na osnovu ocjena.

- Na utakmice sveučilišnih ekipa dolazi puno gledatelja. Košarkašku ekipu Virginia Commonwealth University-a, koju sam ja gledao u prekrasnoj sportskoj dvorani, gledalo je blizu 8000 gledatelja.

Na nekim sveučilištima, koja imaju veće dvorane, bude i do 20000 gledatelja.

Stipendije u Americi

U Americi postoje razne stipendije koje daje sveučilište ili neka organizacija ili savezna država. Školarina se kreće na sveučilištima od 5,000\$ do 50,000\$, ovisno što se studira.

U moru tih stipendija, svatko može za sebe nešto naći, ali svakako se treba isticati i svakodnevno to potvrđivati. Kada se pokažete kao pouzdan student i dokažete kvalitetom, imat ćete i tehničku podršku najboljih stručnjaka iz cijeloga svijeta. To vam daje samopouzdanje za vašu vedriju budućnost.

- Na to putovanje pozvan sam nakon što sam se prijavio na sportsku internetsku stranicu. Ipak, morao sam sudjelovati u troškovima koji su iznosili, s avionskom kartom, oko 20000 kuna. Morao sam položiti SAT Reasoning test (engleski jezik i matematika) i mogu reći da nije previše teško. Služio sam se vrlo dobro engleskim jezikom. Na početku, prvih nekoliko dana, treba se prilagoditi njihovom izričaju, ali u Americi se svi brzo priviknu na novo.

Treba li za život u Americi imati debeo novčanik?

- Definitivno treba zato što je sva hrana izvan školske kantine dosta skupa. Iznajmljivanje stanova također nije jeftino. I na ulici možete vidjeti da je velika razlika između bogatih i siromašnih. Posebno je skupo zdravstveno osiguranje, koje sam ja riješio prije puta.

Bi li se volio školovati i živjeti u Americi?

- Život u Americi je zanimljiv, ali nije sve kao na filmu. Volio bih studirati na jednom od američkih sveučilišta kojih je preko 3,000. Amerika osvaja srce mnogih iz cijeloga svijeta tako da sam i ja poželio doći ponovno.

Učenici isprašili profesore

U sportskoj dvorani održana je tradicionalna godišnja odbojkaška utakmica između profesora i najboljeg razreda Medicinske škole, ekipe 4.s3.

Posjećenost nije bila velika, utakmicu je pratilo više igrača nego gledatelja. Ne znamo što je tome razlog. Možda gledanje profesora učenicima, u slobodno vrijeme, nije interesantno. A i naša dvorana ne može primiti veći broj zainteresiranih.

Zagrijavanje nije prošlo bez suza, jer je profesorica Radić pogodila loptom pedagoginju ravno u lice. Profesorica Grujić - Tomas nije redovno dolazila na treninge, ali ne napušta ekipu u kriznoj situaciji (dobacuje sa klupe za rezerve). Boli ju nos i glava i kasnije će se obračunati sa svojim „krvnikom“, Đurđicom Radić. Profesorica Radić nudi joj put u Španjolsku kao znak pomirenja. Tako će joj ublažiti bol.

Sa „tribina“ se čulo skandiranje. Atmosfera se diže. Padaju prve oklade. Profesor Podraza je uvjeren da će profesori sigurno pobijediti, a učenik Ivan Ezgeta je na strani maturanata. Svatko za svoga, jasno!

Igra je započela poslije glasnog zvižduka.

Damir Miler prvi je servirao, no, ne baš uspješno. Opraštamo, probio je led, a ni na zagrijavanje nije stigao. Ni sestra Vera Rogina nije sjela na klupu za rezerve, jer ju bez naočala nije vidjela.

Igra je tekla glatko. Profesorima se tu i tamo omaknuo koji bod. Došla je i knjižničarka Lubina i pred svima glasno izjavila da navija za limače.

Profesori zovu prvi time-out. Kombiniraju se razne strategije. Ove godine profesorska ekipa vidno je pojačana jednim, ali vrijednim članom, profesorom latinskog jezika, Miroslavom Kernom, popularno zvanim Miki.

Limači su u prednosti. Rezultat je 10:7.

Pravi se zaokret događa nakon ulaska pedagoginje Nade Grujić-Tomas u igru. Rezultat se mijenja u korist profesora. Podraza viče: „Škrinjaaa, jaaavi see!“ I Škrinja se javi. Iz nepoznatog se razloga Poky počeo raskopčavati i publika je živnula. Kada je ušla sestra Vera Rogina, dobila je gromoglasan aplauz s tribina.

U profesorskoj ekipi počinju trzavice, a milimetri ih dijele od bodova. Krajnji je rezultat 25:19. Maturanti dobivaju prvi set.

I drugi set dobili su učenici rezultatom 25:18.

Vidjeli smo i razne zanimljive odjevne kombinacije, posebno u ekipi profesora. Ne smijemo ih komentirati, jer i ovako su pale neke prijetnje.

Profesor se Miler naljutio na sutkinju i vikao: „Tena, nećeš položiti!“.

S tribina se više ne čuju komentari. Učenici se boje da ne padnu određene predmete.

Zabilježili smo neke izjave profesora:

- Prof. Radić: „Profesori nemaju elana, borbenog duha, ergo ne grizu! Limači su jako dobri i simpatični, ali i uobraženi. Najbolji je Antonio Štulac.“.

- Prof. Miler: „Kao redoviti polaznik treninga ove godine, mogu reći da me ekipa razočarala nedolaženjem na treninge! Bez rada nema uspjeha! Muškom dijelu jako nedostaju navijačice.“.

- Prof. Škrinjarić: „Individualci savršeni, super tehničari, ali nismo homogeni! Bili smo super, ali nismo imali sreće sa zapisničkim sto-

lom i sucem!. Sutkinja Tena Lukić navija za limače.“.

- Prof. Podraza komentira: „Skelac k'o skakavac, hahaha! A Zriliću odbojka ide k'o klizni raspored!“ Bili smo bolji! Profesorice su ih zeznule. S naše strane je bio fer-plej. Rogina je najbolja!“ Shvaćam da katkada pobjednički mentalitet zakaže“.

Vidimo se i dogodine na godišnjoj utakmici, nadam se u većem broju, ali s jednako srčanim navijačima!

Protivnici profesorskoj ekipi bila je ekipa 4.s3 razreda: Marina Hanuljak, Dario Kaselj, Magdalena Mihajlović, Melita Peček, Renato Šavara i Antonio Štulac.

Gledali smo ove profesore: Nada Grujić - Tomas, Miroslav Kern, Vesna Albrecht - Mihaljević, Damir Miler, Đurđica Radić, Vera Rogina, Marko Skelac, Zoran Škrinjarić i Ozren Zrilić.

Krav Maga

Maturanti, Karlo Vlašinić i Marko Miklič, bave se izraelskom tehnikom samoobrane - Krav Magom, što u hrvatskom prijevodu znači bliska borba. To nije sport nego vještina u kojoj nema pravila, bodova ni sudaca.

- Suština borbe sastoji se od toga da napadnuta osoba uzvratiti udarac sto je prije moguće, ako treba i prije nego sto napadač uopće izvrši svoj napad. Napadati najslabije točke na tijelu (genitalije, koljena, bradu, oči) važno je pri neutralizaciji protivnika, što je prije moguće, s neprekidnim udarcima i agresivnošću. Ako imamo prostora i vremena, najbolja opcija je baciti nekoliko osnovnih udaraca te pobjeći što prije i što dalje.

U slučaju napada važno je uvijek biti svjestan okoline u kojoj se nalazimo. Tako možemo predvidjeti kojim putem pobjeći, ima li više od jednog napadača te možemo li naći kakva „pomoćna sredstva“ (kao što su kamen, stolica, cigla i sl.), govori nam Marko.

Posebnost Krav Mage je u tome što za korištenje ove tehnike nije potrebno nikakvo predznanje drugih borilačkih sportova poput boksa, karatea, juda i slično. Krav Magom može se baviti svaki građanin.

- U toku treninga se koriste različita pomagala kao što su fokuseri, vreće za udaranje, oružje za trening (gumeni noževi, palice i pištolji). Oprema koja se koristi na treningu svodi se na minimum radi prevencije bilo kakve ozljede za vrije-

Krav Maga izvorna je tehnika izraelskih vojnih postrojbi usmjerena na samoobranu ili obranu treće osobe. Ona u doslovnom prijevodu znači 'bliska borba'.

Metodu je osnovao Imi Lichtenfeld tridesetih godina prošlog stoljeća, a devedesetih godina dolazi iz Izraela u Europu. To je poprilično mlada vještina u odnosu na druge slične. Kao karate koji je nastao još u drevnom Japanu. Krav Maga u Hrvatskoj djeluje od 2005. godine, najprije u Zagrebu, a svoj centar dobio je i Osijek 2010. godine.

Poznavanje Krav Mage omogućava osobi pripremanje za situacije u kojima se ne želi naći, poput napada od strane druge osobe, a ujedno je i izvrstan način rekreacije. Poznavajući ovu tehniku primjerice djevojka od 50 kilograma lako će se obraniti od dvostruko većeg i jačeg napadača.

Krav Maga se sastoji od tri osnovna dijela - samoobrana, zaštita treće osobe koja se ne može sama obraniti te posebne borbene vještine i taktike, koji su više elementi za vojsku i policiju.

me treninga. To su rukavice sa slobodnim prstima, suspensor za genitalije, štيتnici za zube, koljena, potkoljenice, a po izboru i za laktove i podlakticu, detaljno objašnjava Karlo.

Ova tehničko-obrambena vještina je relativno nepoznata kod nas pa tako i u našoj školi. Željeli smo vam nešto više reći o njoj pa se nadamo da će biti i zainteresiranih koji se mogu javiti našim dečkima za detaljnije informacije.

Za sve vrijedi zlatno pravilo: IZBJEGNI SUKOB POD SVAKU CIJENU!

NE TREBA STATI SAMO NA JEDNOJ POBJEDI

Leonard Rebuš, petnaestogodišnji učenik 1.ft razreda, postiže odlične uspjehe kao vaterpolist. Osvojio je 4. mjesto na srednjoškolskom natjecanju u plivanju.

Iako vaterpolo u Slavoniji i Baranjskoj nije popularan sport, Leonard ga trenira već šest godina u VK „Kruna Osijek“.

- Htio sam nešto posebno trenirati, jer većina mojih vršnjaka trenira nogomet ili košarku, a meni se to činilo dosadnim. Treninzi su naporni. Čim dođem iz škole, svakog utorka i četvrtka treniram od 14 do 16 ili 16.30 sati pa onda navečer od 19 do 23 sata. Subotom i nedjeljom uvijek imamo utakmice u večernjim satima, rekao nam je Leonard.

Poput mnogih uspješnih vaterpolista, Leonard želi jednoga dana studirati medicinu. Zasada, kao odličan učenik, ne stigne učiti dovoljno zbog sportskih obaveza. Profesori mu dosta

oprašaju na račun statusa sportaša.

U mladoj hrvatskoj reprezentaciji, on je među najboljim igračima. Pred njim je još puno vremena pa može postati i bolji kada skupi više iskustva.

- U vaterpolu, kao i u drugim sportovima, mlad se čovjek navikne i na pobjede i na poraze. Nikada ne treba stati samo na jednoj pobjedi, zaključuje Leonard.

Uz vaterpolo, Leonard je upoznao mnogo prijatelja. S klubom je bio na nekoliko međunarodnih turnira, kao npr. u Francuskoj, Mađarskoj, Slovačkoj, Srbiji, Crnoj Gori.... Najveći uspjeh dosada mu je osvajanje drugog mjesta u svojoj kategoriji u Zagrebu na državnoj razini.

ŠKOLSKO NATJECANJE U ATLETICI ZA OSNOVNE I SREDNJE ŠKOLE U OSIJEKU

Dino prvi, Ivan četvrti

Na stadionu Gradski vrt održalo se školsko natjecanje u atletici. Iz Medicinske škole Osijek sudjelova-

la su dva natjecatelja u pojedinačnim disciplinama: skok u dalj Ivan Sudar (2.1) i utrka na 100 metara Dino Pre-

drijevac (2.s2). Od 17 natjecatelja u skoku u dalj, Ivan je osvojio 4. mjesto, a u utrci na 100 metara od 16 natje-

catelja, Dino je osvojio 1. mjesto.

- Dan je bio tmuran i hladan, a to je za nas atletičare najteže, jer se teško zagrijati. Ipak, nije mi bio prvi put da trčim u takvim uvjetima pa sam prvo mjesto osvojio bez većih napora, govori nam Dino i dodaje:

- Zanimljivost je bila ta što je sa mnom u grupi trčao i prijatelj iz druge škole koji trenira sa mnom.

Ivan Sudar, učenik 2.1 razreda, u skoku u dalj osvojio je 4. mjesto i pri tom se požalio:

- Za samo 2 centimetra promaklo mi je 3. mjesto i brončana medalja. Skakao sam s ozljedom koljena pa ne mogu reći da sam zadovoljan s konačnim rezultatom. Organizacija cijeloga natjecanja je bila dobra, a nas je vodio trener, profesor Zoran Škrinjarić.

Čestitke našim učenicima i uspješnim natjecateljima na osvojenim mjestima za našu školu.

Natjecanje srednjih škola u odbojci za mladiće na području grada Osijeka započelo je 22.11.2011.godine u sportskoj dvorani Jug i u dvorani Škole za tekstil, dizajn i primijenjenu umjetnost.

12 srednjoškolskih ekipa podijeljenih u tri skupine. Medicinari su bili u skupini „A“ s Kunama (Elektrotehnička i prometna škola Osijek), Suncem (srednja škola Dalj) i Gradosom (Graditeljsko-geodetska škola Osijek).

Prvu utakmicu smo igrali protiv Gradosa pa iako smo se nadali dobrom startu i pobjedi, izgubili smo u setovima 2 – 0 (25 – 19 i 25 – 15). Servis, prijem lopte i smećiranje odlučilo je o pobjedniku. Unatoč porazu, borili smo se i u pojedinim dijelovima utakmice te pokazali da im možemo parirati. Protivnici su imali dva dobra igrača koji treniraju odbojku, a jedan od njih igra za Osijek.

Drugu utakmicu odigrali smo protiv ekipe Sunce. Poslije lošeg starta, izgubili smo prvi set sa 25 – 15. U drugom setu uspjeli smo skupiti snage i pokazali smo da smo kvalitetnija ekipa. Dobili

Na slici (stoji s lijeva na desno): Andrej Lazić, Toni Grcić, Karlo Cvetković, Denis Mijić i Marko Skelac, prof. Čuče: Ivan Albert, Filip Vidaković i Matija Čakalić.

smo dva sljedeća seta, drugi sa 25 – 15 i treći, odlučujući set, sa 15 – 9. Naša motivacija, zalaganje i želja za pobjedom nam je otvorila vrata prolasku sku-

pine u drugi krug natjecanja. Za daljnji tijek natjecanja trebali smo pobjediti Kune s 2 – 0 u setovima i tako bi s pet bodova zauzeli drugo

Sportske rezultate pripremili: Marko Skelac, prof. i Zoran Škrinjarić, prof.

mjesto u skupini. Čak i pobjeda od 2 – 1 otvarala nam je mogućnost prolaska, ali onda bi odlučivao dobiveni broj setova ili set razlika.

Nismo uspjeli u trećoj utakmici. Kune su se pokazale kao kvalitetnija ekipa od nas. Igrali smo borbenu, ali bez sreće. Izgubili smo s 2 – 0 u setovima, (25 – 16 i 25 – 13).

I Kune, kao i Grados, imaju igrače koji igraju odbojku po raznim klubovima. Mi smo svoje znanje odbojke stjecali na satu tjelesnoga odgoja. Rad i trud ipak je donio dobru igru.

Na županijskom natjecanju grad Osijek će predstavljati Ekonomac i Primag (srednja Ekonomska i upravna škola i Prirodoslovno matematička gimnazija Osijek).

Za Medicinar su nastupali: Andrej Lazić 2.1, Toni Grcić 4.s2, Karlo Cvetković 4.s2, Denis Mijić 2.1, Ivan Albert 2.s2, Filip Vidaković 4.s2, Matija Čakalić 3.z.

Bez sportske sreće

U malonogometnom natjecanju za mladiće, u području grada Osijeka, prijavilo se 14 srednjoškolskih ekipa raspoređenih u tri skupine.

Medicinari su bili u drugoj skupini s Kunama, Strotersom, Ravnicom i Gaudeamusom.

Prve tri utakmice odigrane su na srednjoškolskom igralištu, a četvrta, zadnja utakmica, odigrana je u ŠD Jug II, zbog loših vremenskih uvjeta.

Nakon odličnog starta i prve lake pobjede protiv Gaudeamusa (13 : 0), istoga dana pobjeđena je i vrlo jaka ekipa Strotersa (2: 1). Utakmica je bila vrlo napeta i neizvjesna. Nakon prvog primljenog gola, Medicinari su prikupili svu snagu i izjednačili rezultat. U nastavku utakmice Medicinar je pokazao da je bolja ekipa i utakmica završava rezultatom 2 : 1. Ovu napetu utakmicu obilježilo je dosta prilika za postizanje pogodaka koje nisu realizirane.

Treću utakmicu Medicinar je odigrao protiv Ravnice. Također napeta i neizvjesna utakmica do drugog dijela drugog poluvremena. Tada Ravnica, koja je bila cijelu utakmicu u vodstvu, pobjeđuje rezultatom 6 : 4.

Zadnju utakmicu Medicinar je odigrao protiv Kuna. Očekivali smo toliko potrebnu pobjedu koja nosi tri boda za prolazak u drugi krug natjecanja. Izgubili smo s velikih 6 : 1. U toj utakmici ekipa Kuna je pokazala puno više truda i volje za igrom i za pobjedom. Bilo što

da smo probali jednostavno nije uspijevalo. Na kraju smo čestitali protivniku, uvjereni da nismo na toj utakmici imali sportske sreće. Kune nisu toliko kvalitetnija i bolja ekipa od nas koliko rezultat pokazuje.

- Možemo samo reći da željno iščekujemo naš ponovni susret, rekao je

profesor Marko Skelac, i u novoj borbenoj utakmici očekujemo pobjedu. Najbolji naš igrač bio je Petar Alerić iz 3.s2.

Za Medicinar su nastupali: Antonio Režić 4.s1, Karlo Cvetković 4.s2, Luka Kunštek 4.s2, Matija Čakalić 3.z,

Marko Tomić 3.z, Petar Alerić 3.s2, Marko Filipović 3.s2, Dejan Gajić 4.1s, Mateo Gašpert 4.s3, Goran Kovačević 4.s2, Josip Markić 4.s2, Ivan Šilović 4.s1, Mirko Blažević 3.ft, Dino Juka 2.s3, Marko Mrvić 4.s3.

Na slici: stoji s lijeva na desno: Karlo Cvetković, Luka Kunštek, Matija Čakalić, Marko Tomić, Petar Alerić, Dejan Gajić, Marko Skelac prof. Čuče: Goran Kovačević, Josip Markić, Mirko, Blažević, Dino Juka i Marko Filipović.

Ana Ciraki, 3.p

Rukometašice očarale pa razočarale

Ana Ciraki, Melissa Maršal, Lucija Lulić, Dragana Čubra, Marija Dumančić, Maja Uremović, Martina Završki, prof. Zoran Škrinjarić, Matea Antunović, Matea Rebrina i Kristina Bakai

Od samog početka rezultat je bio neizvjestan. I jedna i druga ekipa uložila je puno napora u utakmicu i rezultat se mijenjao svakih nekoliko minuta. Igračice Gymnicusa ostvarile su poveću prednost do

poluvremena. Iako je Medicinar u drugom poluvremenu pokušao stići vidljivu prednost, djevojke to nisu uspjele. Gymnicus je pobjeđio rezultatom 14:8 i otišao u finale, što

je značilo da Medicinar razigrava za treće mjesto.

Za treće mjesto ponovo smo se sastale s ekipom Victorie, pomalo razočarane što nismo ušli u finale.

Trener, profesor Škrinjarić, bodrio nas je i tražio od nas da damo maksimum. Ušle smo u utakmicu željne pobjede, s puno samopouzdanja i discipline u igri. Trener nam je u svakome trenutku postavio dobru ekipu tako da smo igrale dobro, i u napadu i u obrani. Medicinar je pobjeđio rezultatom 12:10.

- S radošću smo primile pehar, rekla nam je kapetanica Medicinara, Dragana Čubra. Zadovoljavajuće je treće mjesto.

Ponajbolja igračica Medicinara, Ana Ciraki, optimistično je zaključila: - Ovo bi nam samo trebala biti motivacija za iduću godinu da pokažemo što znamo. Dobro je poznata izreka da samo timski rad dovodi do prvog mjesta! Želimo povratiti staru slavu kada su Medicinarke bile najuspješnije.

Ekipa je igrala u sastavu: Matea Rebrina 4.1s, Dragana Čubra 4.f, Lucija Lulić 2.s3, Matea Antunović 4.s2, Ana Ciraki 3.p, Maja Uremović 2.s2, Karla Dukić 3.ft, Nikolina Jurilj 2.s2, Kristina Bakai 1.ft, Martina Završki 1.ft, Josipa Stanušić 4.s2, Bojana Vujatović 4.s3 i Anja Kovačić 4.s3.

KROS - TRČALO 600 UČENIKA

Natjecanje u krosu održano je u četvrtak, 22. rujna 2011. godine, posljednjeg dana obilježavanja Europskog tjedna kretanja (Dan bez automobila), u vremena od 16.00 - 17.30 sati. Nastupili su učenici iz 18 srednjih i 20 osnovnih škola uključenih u sustav natjecanja Školskog sportskog saveza grada Osijeka.

Na natjecanju je bilo šestotinjak natjecatelja koji su trčali u osam kategorija. Kako bi sve prošlo u redu, pomoć su pružili djelatnici

Športske škole Osijek, AK Slavonija Žito i Maraton kluba Hrvatski sokol. Staza Hipodroma je bila urađena, a pratilo ih je dobro vrijeme.

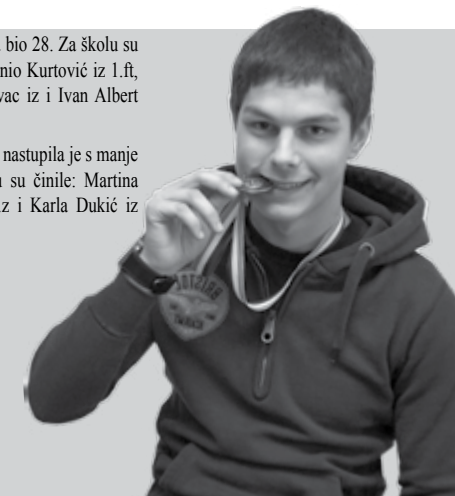
Natjecanju su pristupile muška i ženska ekipa Medicinske škole Osijek.

Od muških, treće mjesto zauzeo je Mirko Blažević iz 3.ft razreda:

- Treniram nogomet u juniorima Bilišća pa sam u kondiciji. I prvi i drugi bili su nogometaši. Prvi je

iz 3. ft razreda bio 28. Za školu su još trčali Antonio Kurtović iz 1.ft, Dino Predrijevac iz 1.ft i Ivan Albert iz 2.s2.

Ženska ekipa nastupila je s manje uspjeha, a nju su činile: Martina Pavlović iz 3.z i Karla Dukić iz 3.ft razreda.

Odbojkašice otkazale

Unutar organiziranja školskog natjecanja u odbojci sudjelovale su i djevojke Medicinske škole Osijek. Organizator ovakvog okupljanja mladih sportaša, je Školski sportski savez grada Osijeka. Rezultati iz skupine u kojoj su sudjelovale naše djevojke:

GAUDEAMUS-MEDICINAR
0:2 (5:25 ; 7:25), naše djevojke pobjedu su lako dobile, budući da djevojke Gaudeamusa nisu imale nikakve pripreme.

MEDICINAR-PRIMAG
0:2 (20:25 ; 22:25), i ako smo bile poražene do zadnjeg trenutka bilo je neizvjesno. Timovi su bili podjednake snage, no sreća je bila na njihovoj strani.

Unatoč jednom porazu u A skupini za daljnji prolaz trebali su se natjecati GYMNICUS - KLASIČAR - MEDICINAR, zbog velikih obveza u školi, natjecanju nisu pristupile djevojke naše škole te su dobile kaznene bodove, i ispale.

U finalu se nalaze timovi Gimnicusa i Primaga, koje će se održati kad i ostale finalne igre.

Sastav našeg tima bile su: Matea Franjić 4.s1, Veronika Milohanić 3.p, Tamara Vladislavljević 3.p, Tea Fištrović 3.z, Doris Krivić 2.1 i Ema Kolarić 1.ft.

Tamara Vladislavljević, 3.p

Kakvi ste U VEZI?

1. Voljena osoba kaže: *Volim te, a ti:*

- a) osjećaš isto
- b) praviš se da nisi čula/čuo
- c) padneš joj u zagrljaj

2. U vezi ti je najvažnije:

- a) povjerenje i razumijevanje
- b) materijalna korist
- c) biti na usluzi

3. Lažeš svom partneru najčešće:

- a) ne lažem u vezi
- b) zbog izlazaka
- c) ponekad

4. Koliko se puta čujete dnevno?:

- a) jednom
- b) ne svaki dan
- c) svaki slobodan trenutak

5. Što misliš o partnerovim prijateljima?:

- a) prihvaćam ih
- b) ne poznajem ih
- c) zakon su mi

6. Što misliš o prijeveri?:

- a) zabranjeno
- b) dobro za razbijanje monotonije
- c) razumijem i praštam

7. Što misliš o partnerovim roditeljima?:

- a) u redu su, vole me
- b) ne želim ih upoznati
- c) najbolji prijatelji

8. Vikend je, a niste zajedno:

- a) izlazim sa svojim društvom
- b) prilika za prijeveru
- c) nazivam ga svakih 15 minuta

9. Provjeravaš li partnerove sms-ove, e-mailove, Facebook?:

- a) ponekad
- b) nikada

c) stalno

10. Gdje najčešće izlazite?:

- a) na poznata mjesta
- b) gdje meni odgovara
- c) gdje partner odredi

11. Kakav si partner/ica?:

- a) tolerantan
- b) sebičan
- c) savršen

12. Partnerove mane:

- a) volim partnera i prihvaćam mane
- b) dosta mi je, prekidamo
- c) moj partner nema mana

13. Svadaš li se u vezi?:

- a) ponekad
- b) svakodnevno
- c) oko svega se slažemo

14. Kod partnera te privlači?:

- a) harmonija
- b) dobre obline
- c) sve

15. Kako rješavaš probleme?:

- a) mirno, čekam pravi trenutak
- b) planem kao vatra
- c) u mojoj vezi nema problema

*NAJVIŠE ODGOVORA A
SVOJ NA SVOME

Tvoji su osjećaji uzvraćeni, jer svatko želi biti s takvom osobom. Imaš razumijevanja, jer si plemenita osoba. To ne isključuje malu dozu ljubavne boli i nerazumijevanja. Na kraju je ipak happy end- živjet ćeš dugo, iza sedam gora, iza sedam dola i imat ćeš puno cvrkutave dječice.

*NAJVIŠE ODGOVORA B
EGOIST

Uvezi si samo iz svoje koristi. Zanimaju te samo izgled, materijalna korist i tjelesni užitak. Možda bi bilo vrijeme da staneš na loptu i razmisliš o tuđim osjećajima, jer druga strana to vjerojatno neće još dugo trpjeti. U drugom poluvremenu, zabit ćeš si autogol ukoliko na vrijeme ne pronađeš "zlatnu sredinu".

*NAJVIŠE ODGOVORA C
PAPUČAR

U sedmom si nebu. Uživaš u ugađanju drugoj osobi i nimalo ne misliš na svoje potrebe. Osoba s kojom si u vezi te drži u šaci, jer je svjesna tvoje zaljubljenosti. Otvori oči i zauzmi stav, inače ćeš drugoj strani dosaditi. Nitko ne voli papučare, papke i kuhane svinjske nogice.

Kviz o Europskoj Uniji

1. Koje je godine osnovana Europska unija?

- a) 1990.
- b) 1991.
- c) 1992.
- d) 1993.

2. Koja će po redu članica postati Hrvatska?

- a) 27.
- b) 28.
- c) 29.
- d) 30.

3. Kako se zove himna EU?

- a) Oda radosti
- b) Četiri godišnja doba
- c) Čarobna frula
- d) Missa solemnis

4. Tko je autor himne EU?

- a) Ludwig van Beethoven
- b) Wolfgang Amadeus Mozart
- c) Giovanni Pierluigi da Palestrina
- d) Johann Sebastian Bach

5. Kojeg se datuma obilježava Dan Europe?

- a) 5. veljače
- b) 11. studenoga
- c) 9. svibnja
- d) 7. travnja

6. Gdje je sjedište Vijeća Europe?

- a) Frankfurt
- b) Zurich
- c) Bruxelles
- d) Kopenhagen

7. Koliko je službenih jezika EU?

- a) 24
- b) 26
- c) 28
- d) 29

8. Koliko zvjezdica se nalazi na zastavi EU?

- a) 12
- b) 14
- c) 15
- d) 16

9. Koje je geslo EU?

- a) Connecting people.
- b) Have it your way.
- c) Na putu do svjetla.
- d) Sloga u različitosti.

10. Tko je predsjednik EU?

- a) Jerzy Buzek
- b) Angela Merkel
- c) José Manuel Durão Barroso
- d) Herman Van Rompuy

11. Kada je uveden Euro?

- a) 1. siječnja 1999.
- b) 1. siječnja 2000.
- c) 1. siječnja 2001.
- d) 1. siječnja 2002.

12. Koliko stanovnika ima EU?

- a) oko 100 milijuna st.
- b) oko 500 milijuna st.
- c) oko 200 milijuna st.
- d) oko 900 milijuna st.

13. Prvi naziv za EU?

- a) Europska zajednica za ugljen i čelik
- b) Europska zajednica za zlato i bakar
- c) Europska zajednica za željezo i aluminij
- d) Europska zajednica za ugljen i aluminij

14. Koja zemlja nije u EU?

- a) Francuska
- b) Luksemburg
- c) Njemačka
- d) Švicarska

15. Bitan ugovor iz 1993.?

- a) Pariški ugovor
- b) Rimski ugovor
- c) Ugovor iz Maastrichta
- d) Jedinstveni europski akt

Opisano: 1. d. 10 d. 11 a. 12 b. 13 a. 14 d. 15. c. 7 a. 8 a.

ANALIZA

1-5 točnih odgovora

Slabo znanje

Moraš još puno toga saznati o EU. Ako misliš da Hrvatska ide u novu Jugoslaviju, onda se zauvijek moraš vratiti u prošlost. No, sigurnije je ići u budućnost.

6-10 točnih odgovora

Srednje znanje

Pred tobom je još dovoljno vremena da do ulaska Hrvatske u EU, 2013. godine, više saznaš o njoj. Svakako požuri i uhvati zadnji vlak. Možeš još uvijek ući u društvo znanja.

11-15 točnih odgovora

Za Europu spreman!

Gotovo savršeno znanje. Europa te jedva čeka. Možete dalje ići zajedno. Jedini problem je što ćeš s tim znanjem, ako u budućnosti EU propadne?!

REZULTATI
TESTA

VAŠE BRIGE OSOBNO

Muče li vas školski problemi, roditeljski odgoj, voljena osoba, ljubav ili nešto treće, pitajte Igllice. Na vaša pitanja odgovara netko iz redakcije.

Turske serije

- Obožavam turske dramske serije ili kako neki kažu- sapunice. Sanjala sam da sam s jednim agom sjedila na obali Crnoga mora. Pili smo čaj i jeli rahat lokum. Kakva nam je budućnost?

Šeherezada

* Vidim da ni bajke nisu što su nekad bile. Umjesto prinčeva- evo ti age! Ako je to volja Alahova, pozovi nas u svatove. Želimo ti puno malih Turčića koji će papati slasne baklave, tulumbe, urmašice i burek.

Velika tajna

- Godinama u grudima nosim veliku tajnu. Imam jednu životnu priču koja je toliko zanimljiva da bih trebala napisati knjigu. Nedostaje mi prva rečenica. Pomozite!

Književnica

* To je barem jednostavan odgovor. Sve počinje u životu spontano i prvim korakom. Cijenim što znaš da nije lako biti pisac. Za početak, pročitaj svu lekturu od prvoga do četvrtoga razreda pa ti možda padne na pamet i prva rečenica za tvoj prvijenac.

Mozak

- Znam i pamtim sve brojeve mobitela prijatelja i prijateljica. Pamtim i nazive dućana s krpicama. Kafiće i registracije automobila u kojima sam bila vozana. A ne mogu zapamtiti pročitanu lekturu ili kemijske formule. Upomoć!

H₂O

* Prvo: zašto ne pamtiš lekturu? Zato što možda jedeš, piješ, slušaš glazbu ili gledaš kroz prozor dok čitaš lekturu. Vježbaj pamćenje i počni od slova A. Formule ne pamtiš zato što ne znaš kemiju. Vježbaj tako da čitaš etikete s odjeće ili sa šampona. Ali od tebe nikada atomski fizičar.

Prošla je godina dana, jedva sam preživjela bez ludih tvojih odgovora u ovoj rubrici. Kako je moguće da imaš tako dobre odgovore na tako glupa pitanja?

Novogodišnja noć

- Za novogodišnju noć dugo sam pripremao djevojci originalan poklon, a ona meni ništa. Inače sam najzgodniji maturant u školi. Očekivao sam poklon, tipa zlatne felge na mojoj „peglici“.

Prezgodan

* Svakako će ti pomoći, najzgodniji maturantu, moji savjeti. Nemam zlatne felge, ali mogao bi mi barem dati autogram. Što se, pak, tvoje djevojke tiče, ona je sigurno izabrala malog, debelog, čelavog koji ne vozi peglu, nego merdu.

Ajme majko!

- Do koliko godina trebam pitati, svoju dragu mamu, za izlaske, za ozbiljnu vezu s

curom ili dečkom, za pivo?

Edip

* Za pivo - 18 godina, za izlaske - od 14 godina. Za dečka ili curu, tj. za ozbiljnu vezu - mamu. Mama uvijek najbolje zna. Bolje pitati prije, nego kada bude kasno.

Pokvarenjaci

- Ideja je bila napraviti ludi tulum. Napiti cure i dalje uzeti stvar u svoje ruke. Na tulum nije došla niti jedna djevojka. Bio je

Jezičarka

što znači riječ normalan. Ako imaš viška vremena, slobodno možeš doći kod nas u redakciju, jer trebamo sve vrste manijaka. Pogotovo one koji mogu 24 sata.

Greške

- I ovaj broj Igllice, što ga držim u ruci, ima dosta grešaka u pisanju. Isto je primijetila i moja cijela obitelj koja redovito čita Igllice, kroz nekoliko generacija. Zašto greške?

Jezičarka

to najdosadniji tulum, ali sve ćemo popraviti za ovo Valentinovo, pozivamo i tebe.

Valentin

* Jadni dečki! Mogli ste na tulumu samo gledati djevojke iz časopisa ili filmiće. Djevojke treba kazniti, zato im za Valentinovo svima, koje nisu došle, poklonite lizalo. Nekada je i to dobro. Pokvarenjaci, neda mi se družiti s vama.

24 sata

- Mogao bih 24 sata „visiti“ na internetu ili gledati televiziju. Jesam li normalan i trebam li se liječiti?

Obožavatelj

* Od srca te žalim, jer ima toliko lijepih stvari i događaja koji se mogu dogoditi u 24 sata. Uzmi rječnik i provjeri

što pojedemo i popijemo, dok radimo Igllice, ide iz profesorskog džepa. Pretplata je tvoja, a možeš dobiti i besplatne dionice.

Dlake

- Ako si tako pametna, reci odakle moj fenomen. Meni sve dlake rastu ukoso, ali prema gore.

Fenomen

* Sve je u genima genijalče. Kao iskusna zenska, da te vidim sigurno bih se nasmijala. Odmah bih mogla procijeniti koliki ti je IQ, ali sigurno je izražen nižim brojevima. Ugodno brijanje!

Prazna glava

- Prošla je godina dana, jedva sam preživjela bez ludih tvojih odgovora u ovoj rubrici. Kako je moguće da imaš tako dobre odgovore na tako glupa pitanja? Koje su to prazne glave koje stalno nešto pitaju u vezi seksa, veza, prijateljstva, dlaka...

Mudrac

* Od srca ti želim, kada dođe tvoje vrijeme, jednoga dana ti odgovaraš na ova pitanja. Koliko znam, ovu

Imam 17 godina i sa mnom je sve u redu. Zanima me samo kako udati mamu?

rubriku možeš dobiti samo ako se dodvoriš uredniku. Požuri, jer ćeš tako sigurno ispraviti „komad“ iz hrvatskoga. A mnogi su „kiksali“ u ovoj rubrici.

Mama

- Imam jedno glupo pitanje, ali kako ne znam odgovor, nije glupo. Imam 17 godina i sa mnom je sve u redu. Zanima me samo kako udati mamu. Daj mi malo pomozi...

Zabrinuti

* Na koju foru da ti ja pomognem s tom udajom? Znam samo neke zločeste dečke, stare rockere. Ne znam koliko bi to odgovaralo tvojoj mami. Pošteni su ljudi, ali nisam sigurna da im ne smrde noge. Možeš i tramvaj oblijepiti oglasima.

Trenutno i nisam u mogućnosti ništa pametno smisliti, jer sve pametne savjete dala sam bivšoj vladi, ali im to nije pomoglo.

Pastirska posla

- Muči me jedna stvar. Imam dečka koji je, uz redovno školovanje, preko vikenda i pastir na jednoj livadi. Prijatelji me zezaju zbog toga, a meni se teško snositi s tim. Kako dalje?

Ovca

* Draga Ovco, ne znam koji bih ti savjet dala, osim da, ako ga voliš, sve ćeš mu moći oprostiti. Ako on uživa u tom svom pastirskom poslu, i naravno, ako što god pritom i zaradi. Pastiri su dobro plaćeni. To je dobra stvar i gledaj na to pozitivno- kino, izlasci i darovi su ti zajamčeni! I besplatna janjetina! I EU čobani su na cijeni.

O, Bože!

- Ove školske praznike provela sam dosadujući se, uglavnom grickajući grickalice. Mislim da je u školi puno zabavnije i svakodnevno se nešto novo događa. O, Bože koliko mi nedostaje ta škola, ali hvala Bogu još ću jednu godinu sigurno tu biti. Jesam li normalna?

Ponavljačica

* Što se tiče tvoga jada, tu ti možemo pomoći. Možeš još koju godinu slušati sva mudrovanja u školskim klupama. Možda si meteropat pa ti nedostaju zima i snijeg koji ove godine nije napadao. I bolje je tako, nisi se barem „nasanjkala“. Ovo ljeto čeka te bajno sunce, more i ljetni uzdisaji... nema dosade.

učenika roditelja i profesora

HRVATSKI

- Profesor: Kako se zove dio dana između dana i noći? (notturmo)
Učenica: Zora.
- Profesor: Petrarca je najviše gledao Lauru kad je izlazila iz? (iz crkve)
Učenica: Iz kade.
- Profesor: Kakve su ceste u Slavoniji gradili Turci? (kaldma)
Učenik: Pa asfalt!
- Profesor: Kako se zove najznačajnije Turgenjevo djelo?
Učenik: Lovac u žitu!
- Profesorica: Što piše na Dantevim vratilima Pakla?
Učenik: Učionica broj 5!

GEOGRAFIJA

- Profesor: Koja je najviša gora na Braču? (Vidova gora)
Učenik: Mount Everest!
- Profesor: Nabroji gradove Osječko-baranjske županije.
Učenik: Bizovac, Čepin, Osijek!
- Profesor: Kome su podijeljena usitnjena zemljišta?
Učenik: Političarima!
- Profesor: Koliko otprilike Njemačka ima stanovnika?
Učenik: Otprilike tisuću.
- Profesor: Koje su dvije najgušće naseljene europske države?
Učenik: Indija i Kina!

KEMIJA

- Profesor: Kako se na latinskom kaže vodik
Učenica: Vodikus!
- Profesor: Napolje!

POVIJEST

- Profesor: Koji je glavni grad Grčke?
Učenik: Skopje, naravno.
- Profesor: Zašto su Turci gradili turski most?
Učenik: Pa da mogu prijeći preko njega.
- Profesor: Reci nešto o turskom mostu.
Učenik: Išao je od Kralja Perivoja Tomislava.
- Profesor: Kako je izgledala osječka tvrđa?
Učenik: Bila je okrugla.
- Profesor: Zna li netko čega je zaštitnik Sveti Rok?
Učenik: Tunela!
- Profesor: Tko je širio germanizaciju?
Učenik: Napoleon.
- Profesor: Što je svratište?
Učenik: Javna kuća.
- Profesor: Tko je bio najveći Napoleonov protivnik?
Učenik: Marija Terezija.
- Profesor: Kako se Titograd danas zove?
Učenik: Staljingrad.

- Profesor: Kako je nastalo kršćanstvo?
Učenik: Turci su pokrtili stanovništvo.

PATOFIZIOLOGIJA

- Doktor: Što je frak?
Učenik: Išijas!
- Doktor: Kakav se plod može roditi?
Učenik: Može se roditi živ ili rođen.

BIOLOGIJA

- Profesor: Znaš li primjer simbioze?
Učenik: Rak samac i meduza samica.
Drugi učenik: Kupus i meso-sarma.
- Profesor: U koju vrst životinja spadaju puževi?
Učenik: U spore životinje.

SAT RAZREDNIKA

- Razrednik: Što bitno mora imati osoba da bi nam se sviđela?
Učenik: Meni je najbitnije da je žensko.
- Učenik: Razrednice, hvala što ste me rušili.
Razrednica: Ma nema problema, i drugi put!

GINEKOLOGIJA

- Doktor: Nabroji ženske spolne organe.
Učenik: Velika stidna usta, Venerin most.
- Doktor: Žene se prepoznaju po usnama.
Učenik: Po kojima?

Sara Kremer, 1.da

NEOPREZNA PROFESORSKA USTA:

Ja tebe sanjam. Ti si mi noćna mora.

Ne znam što govoriš, ali ništa ne znaš. Nisam te slušala.

Kad te promašim, dobit ćeš upalu pluća.

Što me gledaš? Nije ljepota prelazna.

Ne klimaj glavom kao cuko u autu, već pokušaj shvatiti.

Vas dvojica! Ako vam dođem, bit će vas trojica!

Pjesma je alergična.

To nije moja privatna prčvarija. (misli na bolnicu)

Bistar si ko' napoj bolnički.

Ti nisi glup, al' si tupokutan.

Ja ovdje pričam, a on tamo žvače, a mandibula mu skače.

Što je ovo, tečaj hipnoze za umobolne?

Ja sanj'o lijep san, u kojem mene moji učenici slušaju

PRONAĐI RIJEČI:

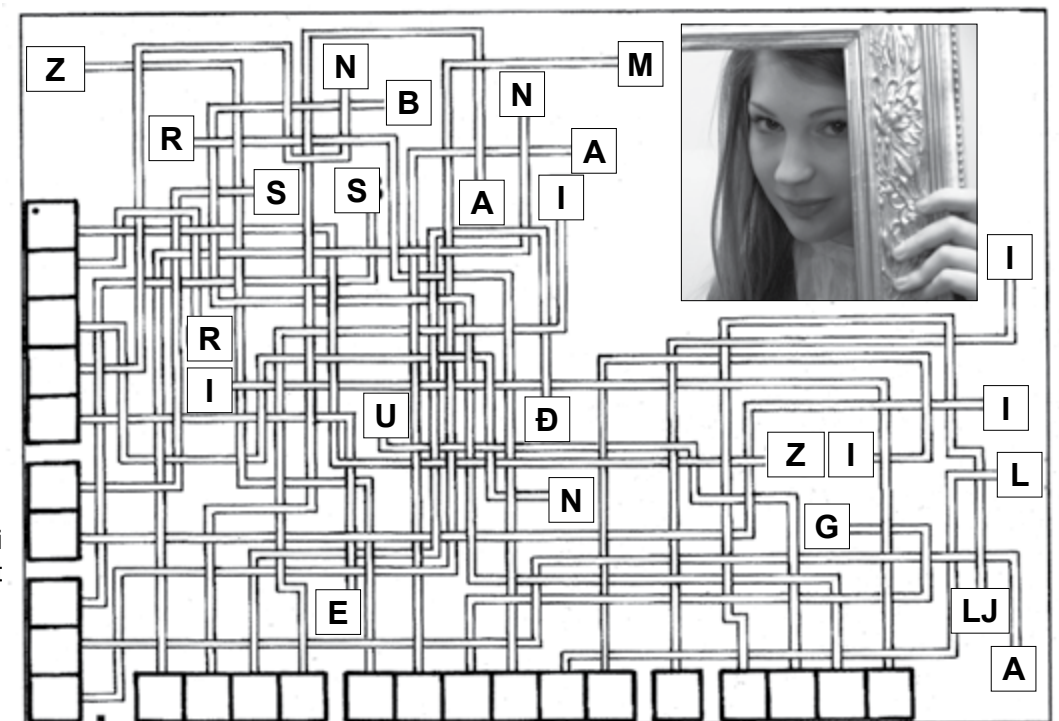
- ANATOMIJA
- KEMIJA
- BIOLOGIJA
- LATINSKI
- ENGLESKI
- MATEMATIKA
- FIZIKA
- POVIJEST
- GEOGRAFIJA
- TZK
- HRVATSKI
- VJERONAUKE
- RJEŠENJE:

NJEMAČKI

SPOJ

Upiši slova počevši od polja s točkom, dobit ćeš ljubavnu istinu..

ŠKOLA JE ZRANCE SI SAMI NABI, ZAGRLI I LJUBI

i krvavice i tome slične svinjske proizvode.

ŠIFRA: Patologija

“ Mijenjam mobilni za perpetuum mobile. Mobilni nije nov, ali sam pametan.

ŠIFRA: Novi Tesla

“ Mijenjam *butru* za prošlogodišnju dozvolu za pećanje.

ŠIFRA: Kit

“ Čitam i pišem lekturu po narudžbi samo našim djevojkama u školi. Zauzvrat tražim broj mobitela, OIB, a može i vatreni SMS.

ŠIFRA: Hamlet XXL

“ Tražimo dragovoljca s čvrstim venama za laboratorijske vježbe.

ŠIFRA: Laborant bez iskustva

“ Ustupamo dvije litre krvi za dvije čitave epruvete. Ako znate kako drukčije pokriti štetu u laboratoriju, javite se dvjema zgodnim laboranticama.

ŠIFRA: Očajni laboratorijski štakor

“ Državnu maturu mijenjam za dva dana u Remetincu.

ŠIFRA: Sanaderova veza

“ Sve o Europskoj uniji objašnjavam naivnim prvašicama. Možete platiti flipsom iz kantine, a za bogatije samo u eurima.

ŠIFRA: Diplomata

“ Liječim trajnu nesanicu.

ŠIFRA: Eutanazija

“ Prodajem tlakomjer po cijeni da će vam se zavrtjeti u glavi.

ŠIFRA: Hipertenzičar

“ Mijenjam zubnu protezu oštećenu od sažvakanih zagrebačkih odrezaka za ušćivanu zubnu protezu koja je žvakala samo gumene bombone. Hitno, umirem od gladi!

ŠIFRA: Krvavi biftek

“ Tražim dobre ideje za opravdavanje izostanaka. Plaćam u forintama.

ŠIFRA: Roditelj

“ Školovani medicinski tehničar obavlja svinjokolju. Preporuka: odličan iz anatomije.

ŠIFRA: Koljač

“ Dajem tečaj spavanja s otvorenim očima. Ispraksiran na nastavi.

ŠIFRA: Uzoran učenik

“ Skupljamo stare akumulatore, staro željezo, hladnjake. Sve recikliramo i obnavljamo.

ŠIFRA: Anemičar

“ Besplatno masiram mozak glupim pitanjima.

ŠIFRA: Ambiciozni fizioterapeut

“ Uz malu naknadu sa tjelesnog odgoja odvozim polomljene udove. Djevojkama poput 50 %.

ŠIFRA: Gipsaona

“ Prodajem slaninu, šunku, čvarke, kulen

Tko si ti?

SA SATA PEDAGOGIJE

Na devet pitanja *Tko si ti?*, Siniša Skrobić iz 3.s2 razreda odgovara:

- ☑ Ja sam pametan dečko.
- ☑ Ja sam car.
- ☑ Ja sam čudo božje.
- ☑ Ja sam dar s neba.
- ☑ Ja sam Siniša iz Dalja.
- ☑ Ja sam plemenita i darežljiva osoba.
- ☑ Ja sam ja.
- ☑ Ja sam kralj.
- ☑ Ja sam božićna želja.

Na zadnje pitanje *Tko si ti, zapravo?* odgovara:

- ☑ Ja sam, zapravo, sve najbolje.

F	I	Z	I	K	A	M	I	A	N	J
A	K	A	E	M	J	A	K	J	T	
J	U	J	I	I	I	T	S	I	S	
I	A	I	K	K	G	E	E	F	E	
M	N	M	S	S	O	M	L	A	J	
E	O	O	T	N	L	A	G	R	I	
K	R	T	A	I	O	T	N	G	V	
K	E	A	V	T	I	I	E	O	O	
Z	J	N	R	A	B	K	A	E	P	
T	V	A	H	L	Č	A	K	G	I	

10 minuta za 10 kuna

Ideja je potekla u razredu i odmah ju je prihvatila viša fizioterapeutkinja Ivana Marček. Potom smo obavijestili ravnateljicu i odmah naišli na razumijevanje.

Da se svi uvjere da je to istina, stigao je i plakat sa svim potrebnim podacima. Nekoliko učenika obilazilo je razrede praveći popis učenika zainteresiranih za masažu. Popis i raspored masaže nikako ne bi mogli napraviti bez pomoći profesora koji su nam dopustili da oduzmemo nekoliko minuta njihova dragocjena sata.

Miniprojekt trajao je tjedan dana (6.2. – 10.2.). Za to vrijeme kroz naš fizioterapeutski kabinet i naše vješte ruke prošlo je 60 učenika i 15-ak djelatnika u školi.

Kabinet za kineziterapiju bio je pripremljen samo za masažu. Kako bi bili profesionalni, opremili smo kabinet paravanima, aromatičnim uljima, mirisnim svijećama i opuštajućom glazbom. Užitek je bio zajamčen i opuštanje je moglo početi.

- Akciju podržavam cijelim svojim bićem, očekujem nastavak tijekom cijelog drugog polugodišta,

3.ft razred je došao na sjajnu ideju: kako u kratkom roku zaraditi nešto novca za maturalno putovanje.

Budući fizioterapeuti ponudili su učenicima i djelatnicima nekoliko vrsta masaže. Akciju su nazvali: 10 minuta za 10 kuna.

dišta, zapisala je u knjigu dojmova profesorica Mirela Grubišić

Dalje iz knjige dojmova čitamo:

- Masaža je bila super odlična, perfektno savršena. Možda dođem još koji put. Najbolje je bilo. S poštovanjem, Leonard Rebuš.

- Račika me oduševila svojom profesionalnošću i pristupom. Vrlo sam zadovoljan i svakako ću navratiti još koji put. Sve je super samo da se ubaci masaža guze, zapisao je Antonio Kurtović, iz 1.ft, i dodao: Mog prijatelja Lea profesionalno je izmasirala Ivana Glavica. Leo je vrlo plašljiv i religiozan momak i zaslužio je dobru masažu.

- Bilo je vrlo naporno organizirati tako nešto,

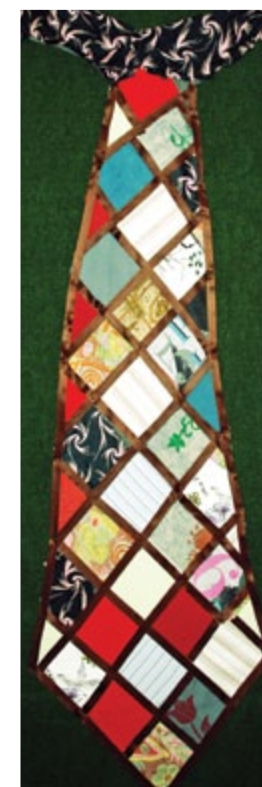
ali kada se založi cijeli razred, sve se može, gotovo u isti glas govore Andrea Pajeska i Matea Kučić, a Sebastian Šimić-Polić posebno ističe: Trebalo je glasinu o masaži razglasiti po školi. Dobar glas, daleko se čuje.

Većina se uvjerila: "Cijena, prava sitnica", a nama, vicematurantima, priskrbnjeno je oko 2000 kuna. Tako smo se svi uvjerali da svojim znanjem i trudom možemo i kao srednjoškolci nešto zaraditi. Svi koji su nas u te dane posjetili, otišli su s osvježanim osmijehom na licu, a neki su jednostavno ostali ležati, produžujući svoj termin za još 10 minuta.

Hvala svima. Akcija je uspješno završena. Mi i dalje masiramo u fušu.

**18. listopada
DAN KRAVATA**

DAN KRAVATA U MEDICINSKOJ

OSIJEK, 18.LISTOPADA, 2011.

FOTO BY <MILLER + 3.Z>

U SLJEDEĆEM BROJU

- Novo, a sve po starom
- Odlazi Poky
- Sunčate i kupate li se goli
- Nudisti u školi
- Hrana kao lijek